

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا، د بنیوونکو د
روزنې او د ساینس د مرکز معینت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي
کتابونو د تالیف لوی ریاست

پ اړه لري. په بازار کې يې
ه سر غړوونکو سره به يې

اسلامي بنوونه او روزنه

اووم ټولگي

Ketabton.com

د جنپ کال: ۱۳۹۰ هـ. ش

د یوونه‌ي وزارت
د تعلیمی نصاب د پراختیا، د بنوفونکو،
د روزنی او د ساینس د مرکز معینیت
د تعلیمی نصاب د پراختیا او درسی
کتابووند تالیف لوی ریاست

اسلامی پژوهنی او روزنی

اووم پژوهی

د چاپ کال: ۱۳۹۰ هـ. ش.

الف

لیکوالان:

- مولوی پیر محمد روانی
- استاد سید فاضل شاه
- استاد خلام الدین کلانتری
- استاد فیض محمد عثمانی
- استاد فضل الله نیازی
- استاد نور الله صافی
- استاد گل آقا شایقی

علمی او مسلکی ادبیوران:

- دکتور محمد یوسف نیازی
- استاد محمد اصفهانی
- احسان الله ناشر
- استاد رفیع الله ابراهیمی

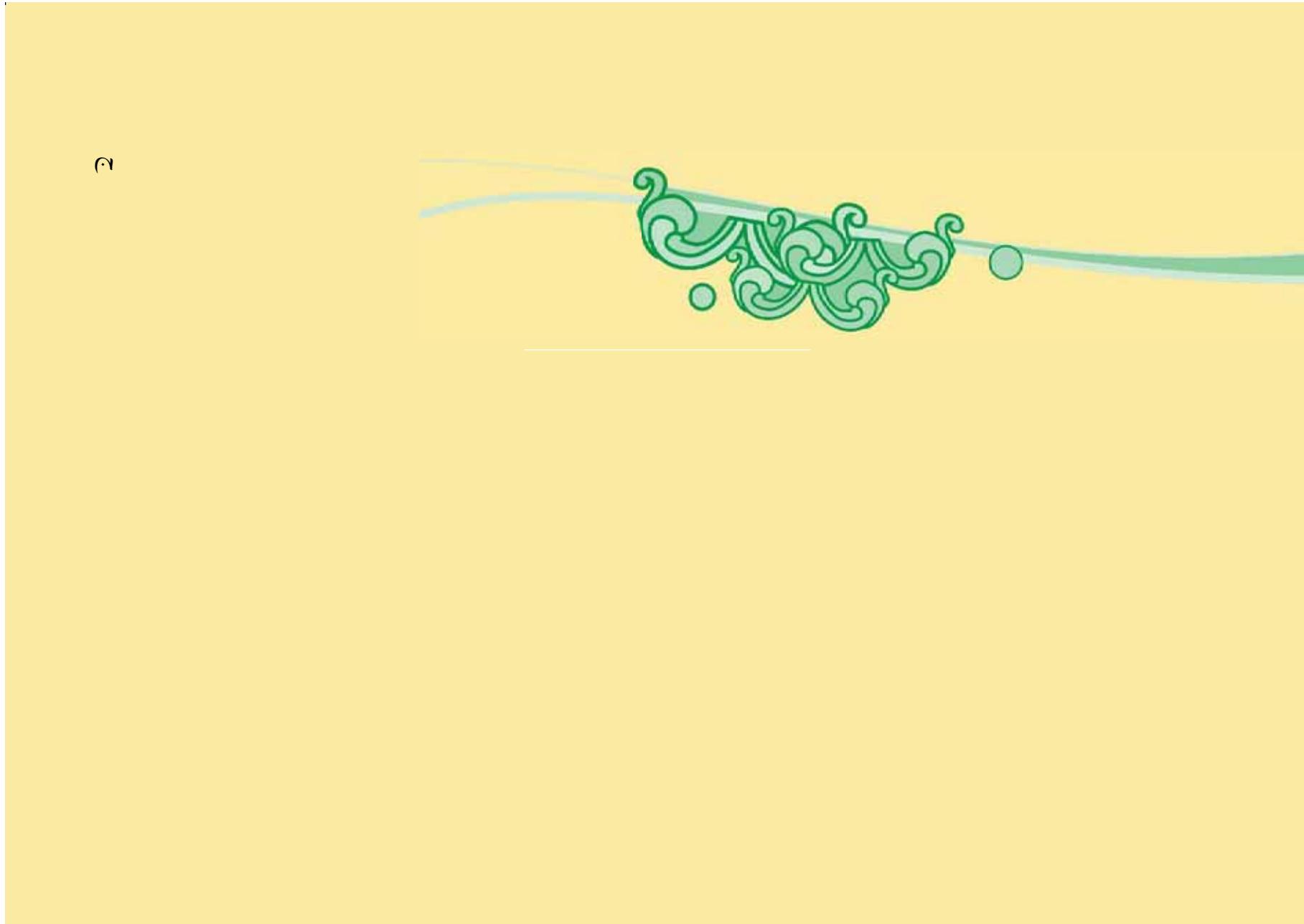
دینی، سیاسی او فرهنگی کمپیته:

- دکتور محمد یوسف نیازی
- حبیب الله راحل د پوهنې وزات سلاکار د تعلیمی نصاب د پراختیا په ریاست کې.

د خارجی کمپیته:

- دکتور اسدالله محقق د تعلیمی نصاب د پراختیا، د بنیونکو دروزی او د سلیس مرکز معین
- دکتور شپر علی ظرفی د تعلیمی نصاب د پراختیا دروزی مسؤول.
- د سرمهولغه مرستیاں عبدالاظهر ګلستانی د تعلیمی نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تالیف لوړ رئیس.

کمپیوټر قبب الله ابراهیمی
چیزاین: ولید نوبد نسیبی

۶۰

د افغانستان دی

دی گھوٹھے خوشی گھوٹھے کھوڑے گھوڑے کھوڑے

卷之三

سی و نهمین سالگرد تأسیس اسلام

卷之三

卷之三

لکھے نزدھی حساویداں
یہ سنبھے کری د اسماں

بُنگا جھلَا کھٹا کا بُنگا جھلَا کھٹا
کے نہیں، جو کھجور کے لامبو

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهنې د وزیر پېغام

گرانو نښونکو او زده ګوونکو،

ښونکه او روزنه د هر هپهاد د پر مختنگ بنسټ چوروي. تعليمي نصاب د ښونکي او روزني مهم توکي دي چې د معاصر علمي پر مختنگ او تولني د اړیاوا له مخې رامختنې کېږي. خرګندله ده چې علمي پر مختنگ او ټولنېزې اړیاوا پل د بډلون به حال کې وي. له دي امله لازمه ده چې تعليمي نصاب هم علمي او رعنه اکشاف وموږي. البته نه بنایي چې تعليمي نصاب د سیاسې بلونزو او د اشناصود نظري او هیلو تائی شي.

دا کتاب چې نن ستاسو یه لاس کې دي، پر همدي اړښتونو چمتو او ترتیب شوی دي. علمي ګټوري هیله من یم دا کتاب له لارښتونو او تعليمي پالان سره سم د فعالی زده کې د میتوونو د کارولو له لارې تدریس شي او د زده ګوونکو مینځي او پلرونه هم د څخلو لوړ او زامنې په یاکيغته شنونه او روزنې کې پرله پسپی ګډه مرسته وکړي چې د پوهنې نظام هیلې ترسو شې او زده ګوونکو او هپهاد ته نښې بډلوي وړې برخه کړي.

پر هې ټکي پوره باور لرم چې زمود ګران ښونکي د تعليمي نصاب په رغنه پلي کولو کې خپل مسؤولیت په رېښتونې توګه سره رسوی.

د پوهنې وزارت تال نزار کابې چې د پوهنې تعليمي نصاب د اسلام د سېپېشلي دین له پېښتونو، دولن دوستي داک حسس په ساتلوا او علمي معیارونو سره سم د تولني د خرګندلو اړیتاوا له مخې پر اختابا وموږي. په دې چکر کې د هپهاد له تولو علمي شخصتیونو، د ښونکي او روزنې له پوهانو او د زده ګوونکو له مندو او پلرونو شخنه هیله لرم چې د څخلو نظري او رغنه وړاندېزونو له لارې زمزړ له مؤلفانو سره درسي ګتابونو په لابه تایف کې مرسته وکړي.

له تولو هغه پوهانو شخنه چې دې کتاب په چمتو کولو او ترتیب کې پې مرسته کړي، له ملي او نړۍ الور درنو موسوس او نور دوستو هپهادونو شخنه چې د نوې تعليمي نصاب په چمتو کولو او تدوين او د درسي ګتابونو په چاپ او پيش کې پې مرسته کړي ده، مننه او درناري کوم.

ومن الله التوفيق

قاروق وردګ

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د پوهنې وزیر

لوبك

درس شماره	عنوان	۲۰
۱	د مدیت شریف تعریف	
۴	د مدیت شریف تدریجی	
۷	دین او اخلاص	
۱۰	خود را لوسٹ	
۱۲	د مسلمان یو یادی د مسلمان مسئولیت	
۱۳	پنجم لوسٹ	
۱۶	شیخ ادلاق	
۱۸	مشقتوں او مسیرانی	
۲۰	ایم لوسٹ	
۲۲	اسنتھا او نیجاست	
۲۴	اویس	
۲۷	لسم لوسٹ	
۳۰	بیولسیم لوسٹ	
۳۴	دیارلیسم لوسٹ	
۳۷	تیسم	
۴۰	صلادہ (الموئی)	
۴۳	آدان او افامت	
۴۷	د لامائیہ شرط طوطی	
۵۰	دلایلیہ و احباب او سستونہ	
۵۳	پنچم لوسٹ	
۵۶	شاپریسم لوسٹ	
۵۹	اویسیم لوسٹ	
۶۰	و ترا او سنت لمویشوونہ	
۶۳	د لامائیہ کرو طرقہ	
۶۶	د لامائیہ د آداء کرو طرقہ	
۶۹	خوارلیسم لوسٹ	
۷۲	دلایلیہ و احباب او سستونہ	
۷۵	زراویج لمحیت او سنت لمحیت خود	
۷۸	دنامائیہ منسدات او رکروہات	
۸۱	پہ لامائیہ کی یہی اور سے کبدل	
۸۴	پنجم لوسٹ	
۸۷	د تاریخ لمحیت	
۹۰	دو و نیشم لوسٹ	
۹۳	د سیرت النبی ارزیست	
۹۶	دور پیشتم لوسٹ	
۹۹	نبوی سیرت او تاریخ	

۷۸	خلورپیشتم لوسٹ	د اسلام خنچه و پاندی د جزیره العرب حالت
۷۹	د اسلام خنچه د عربیو حالت	پیچه و پیشتم لوسٹ
۷۱	د پیغمبر کرم صلی الله علیہ وسلم نسب	شیخورپیشتم لوسٹ
۸۰	دنی کریم صلی الله علیہ وسلم بیلاد	اووه و پیشتم لوسٹ
۸۱	محمد صلی الله علیہ وسلم د خواری په درشل کي	له و پیشتم لوسٹ
۹۰	کمعی شریفی جوړول	نهه و پیشتم لوسٹ
۹۱	د نبوت او رسالت په سیموي کې	د ډیڑشم لوسٹ
۱۰۲	د وسی د ترول اراده	بیدو ډیڑشم لوسٹ
۱۰۴	خدیجه رضی الله عنها	دوه ډیڑشم لوسٹ
۱۰۵	پیهه بلند (سری د هوټ)	دری ډیڑشم لوسٹ
۱۰۶	څلور ډیڑشم لوسٹ	ډی ډیڑشم لوسٹ
۱۰۸	دارالارقم (ادیغیری مونږ)	پیچه ډیڑشم لوسٹ
۱۱۰	ایمان او یاتاں	له د ډیڑشم لوسٹ
۱۱۲	د ټیتم پالند	شیخه ډیڑشم لوسٹ
۱۱۴	مرسته او کوکوک	اووه ډیڑشم لوسٹ
۱۱۶	د مسلمان پیژنډه	له د ډیڑشم لوسٹ
۱۱۸	د اسلام پیچه بندلوي	نېهه ډیڑشم لوسٹ
۱۲۰	د اسلام پیچه بندلوي	څلورپیشتم لوسٹ
۱۲۲	نېشنه بی توکی	ټوشڅلورپیشتم لوسٹ
۱۲۴	د جاماعت لموریت	دوه څلورپیشتم لوسٹ
۱۲۶	دوه څلورپیشتم لوسٹ	دری څلورپیشتم لوسٹ
۱۲۸	د جمیعی او اخترافو امروزخواه	څلور څلورپیشتم لوسٹ
۱۳۰	د جمیعی او خصوصی لموټځونه	پیچه څلورپیشتم لوسٹ
۱۳۲	د جنازی احکام	شیخه څلورپیشتم لوسٹ
۱۳۴	د بیت لسیول او روپاندی د جنائزی لموټی کړول	اووه څلورپیشتم لوسٹ
۱۳۶	د بیت لسیول او روپاندی د جنائزی لموټی کړول	له څلورپیشتم لوسٹ
۱۴۱	د خادریو زکات	نېهه څلورپیشتم لوسٹ
۱۴۰	د فصلونو او موږو زکات	پیچوسم لوسٹ
۱۴۲	کات	چ
۱۴۳	د ډیچ	پیچوسم لوسٹ
۱۴۴	د حج فراپن او راجبات	پیچوسم لوسٹ
۱۴۵	د حج دولوونه	دوه پیچوسم لوسٹ
۱۴۶	د حج متفرقه سسایل	دری پیچوسم لوسٹ

د حدیث شریف تعریف

حدیث جي د اسلامي شریعت دویم مصدر دی نو یدلی باید پوهېږو جي کوم علم د پیغمبر ﷺ له سنتو خنخه بعد کوي هغئي ته حدیث شریف ویل کېږي. د علم حدیث تعریف، موضوع، خوض: لومړۍ د حدیث د علم تعریف: حدیث په لغت کې خبرې او هر نوی منځ ته راځلي شي ته واړي. او په اصطلاح کې: له هغه علم خنخه عبارت دی جي د پیغمبر ﷺ قول، فعل، او تتریر د متن او سند له لحاظه څهړي. د حدیث د علم موضوع د پیغمبر ﷺ وینا، کړنه او تتریر دی.

د حدیث د علم غرض: د پیغمبر ﷺ رینښتی پېروي ده جي په دواړو جهاننوکي د انسان د سعادت او نیکمړنګی لامل ګرځی.

فالیشت

د حدیث د علم له ځینوا اصطلاحاتو سره اشنايی:
1- تقریز: د تقریز خنخه مطلب دا دی جي په یزده ترگه د نښوونکي په ملتیا د حدیث د علم د موضوع زده کروونکي دی په دله یزده ترگه د نښوونکي په ملتیا د حدیث د علم او غرض تر منځ د تپیر په اړه بحث او مباحثه وکړي.
او یا یې کوونه خبره کړي وي او پیغمبر ﷺ په هغه باندې له پوهېډلو وروسته د هغه په باره کې چوپتیا اختيار کړي وي.

۸۷

ل ۵۱

۳- صحابی هنگه خوک دی: جی پیغمبر بی بی لیدلی او ایمان پی بیری را وی
اوی دی. مسلم: له هعنو الفاظو خنخه عبارت دی جی د پیغمبر بی له وینا وو کنور او تقریر خنخه
حدیث شریف دوه برخی لری:
حکایت کوی.
ب- سعد: د حدیث روایانور د نویسنون له لری خنخه عبارت دی.

- زدہ کوونکی دی پہ انفرادی یا جعلی بیز وول د لوست د اصطلاحاتو یہ بارہ سکی لہ یو

ج

卷之三

متواثر، مشتمل بر، احاد.

卷之三

دروغنو مسحال او غیر سماکن وی.
نهجه حدیثت ه ویں بجزی جی

الف: د راویانو شمیره بی زیاته وی.

دراوانیه ششم ره به پل طفه

نیتی - ملکہ بیٹھنے کے لئے - پرستی - پیش کرنے کے لئے - نیتی -

هغه حلديث ته ويل کړي چې د پیغمبر (ص) په زمانه کې ہي د راویانو شمیر کم وي خرو
دراز یه د تابعینو په زمانه کې مشهور شوی وي او د راویانو شمیر ہي په تو لو طبقو کې د تواز
اندازې ته نه وي رسیدلی.

۳- آحاد:

له هغه حدیث شخنه عبارت دی جي د راویانو شمیر بې د مشهور اندازی ته وې رسیدلی او يادا جي د مشهور حدیث تول شرطونه پکی پوره نه وې.

- د متواتر حدیث فرق له مشهور او آحاد سره يه ولیزې قول بیان کړئ.

- ۱- د حدیث د علم تعريف، موضوع، او غرض بیان کړئ.
- ۲- متواتر حدیث تعريف او شرطونه ېي بیان کړئ.
- ۳- مشهور او آحاد حدیث بیان کړئ.

دی؟

د حدیث لغوی او اصطلاحی تعريف ولکی او واضح کړئ جي صحابي او تابعي خوک

د دویم لوست

د حدیث شریف لالوین

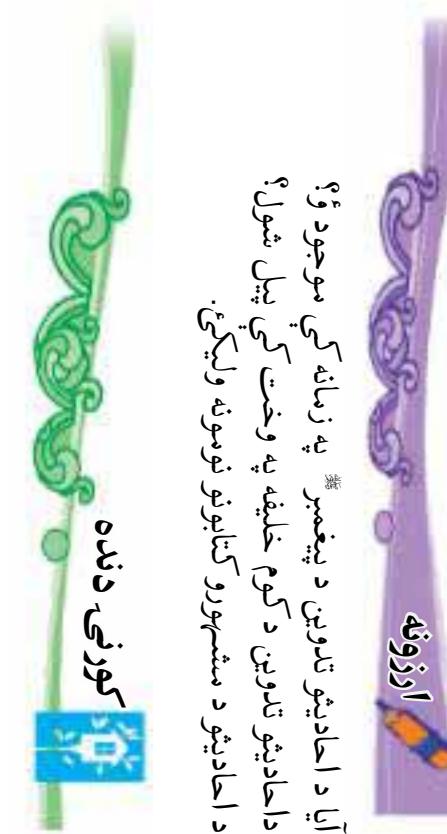
په لوسرت کي سود حدیث د علم او د هغه د اقساما په اوه معلومات تلاسته کړل په دې لوست کې به د احادیثو د راقولو او لیکلوبه هکله خبری وکړو، آیا تاسو پوهیږي چې خرنګه احادیث راټول شووي او لیکل شووي دي؟

لوړومې موحله:

اصحابو کرامو به د پیغمبر یه ژوړنکي د هغه توګي خبرې، کړنۍ او تقریرونده زده کول عمل او استدلال بهې ورباندي کارو او خښې اصحابو سرپریزه پر دې لیکل هم.
خو د پیغمبر له رحلت خشنه وروسته ځینې اصحابو ته دا احساس پیدا شو چې نبوي احادیث باید و لیکل شئي ترڅو د احادیثو حفظت او ساتنه وشي په همدی خاطر د احادیثو د لیکلوبه
پیل شووه د احادیثو د تدوین لوړۍ موحله د اصحابو په دور کې د پیغمبر له وفات ځنځه وروسته پیل شووه او همداد احادیثو د لیکلوبه لومړي پیاو.

فعاپیت

- زده کونکي دې تدوین د معنا او مفهوم او خړګوالي په اوه په خپلوكې سره بعثت وکړي.
په رسماي جوول د احادیثو د تدوین دویمه موحله:
کله چې حضرت عمر بن عبد العزیز د هجرت په ۹۹ کال د مسلمانانو خلیفه شو تصمیم یې ونیو ترڅو احادیث جمی او تدرین کړي او په دې کارکې یې دوه هدفه په نظر کې وو.
- ۱. چې په نبوي احادیثو کې دروغ ګډ نه شي:
هر کله چې اسلامي فتوحات زیات شوول او د مختلفو ادیانو خلاک د اسلام په دین مسخرف شوول د دې وپره پیدا شووه چې د اسلام دېښې دې پیغمبر په احادیشو کې لاسوهنه ونه کړي او له خانه جوړ شووي احادیث د پیغمبر په احادیشو کې وړ ګډ نه کړي.
- ۲. چې نبوي احادیث ضایع نه شي:
د وخت په تیریلو او د اصحابو د شهادت او وفات له کبله د دی وپره و چې نبوي احادیث به له سنه ولارې شي بناء د مسلمانانو خلیفه عمر بن عبد العزیز خپلوا والیانو ته چې د هغنوی له جملې

د احادیثو د تدوین او د هغنوپ د سترو علاماو په اړه خپل معلومات ولیکی.

۱	شخنه محمد بن عمرو بن الحزم ته چې د مدیني سهوری والي د دنده ورکه چې د وخت مشهور عالم محمد بن شهاب الزهري په مرسنه نبوی احادیث راتول او د کتاب په شکل کې ولیکي او دغه کار یو اځی په مدینه منوره کې نه بلکې دیرو علماء په دکه، عراق، بصره او کوفه کې د دی کار په سرته رسولوکې برخه واخیسته.
۲	صحیح البخاری
۳	صحیح مسلم
۴	جامع الترمذی
۵	سنن ابو داود
۶	سنن ابی حیان بن اشعث سجستانی (رج)
۷	سنن ابی ماجد
۸	سنن نسایی
۹	احمد بن شعيب نسایی (رج) ۲۱۵
۱۰	دغه فقره اضافي معلومات دي درده کونکو پهاره په امتحان کې شامل نه دي

اززونه

- ۱- آیا د احادیثو تدوین د پیغمبر په زمانه کې موجود و؟
- ۲- د احادیثو تدوین د کوم خلیفه په وخت کې پیبل شمول؟
- ۳- د احادیثو د مشهورو کتابونو نومونه ولیکي.

کورنۍ دنده

دریم لوست

نیت او اخلاص

عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول:
«إنما الأعمال بالنيات وإنما كل أمرٍ ما نوى فعن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهو
إلى الله ورسوله ومن كانت هجرته لدنيا يصيغها أو أمرأة يتزوجها فهو هجرة إلى ما هاجر إليه».»

منافق عليه

د راوی پیرندہ:

نور مبارک یہ عمر د پلار نوم ہی خطاب کنیہ ہی ابوحفص او لفب ہی فاروق دی. د
مسلمانانو دویم خلیفہ دی د بعثت شیخہ (۳۰) کالہ د سخہ زیریں کی او د نبوت یہ شبہ کمال
پہ اسلام د مشترف شوی او له برکتہ ہی اسلام او مسلمانانو قوت و موند.
دده د خلافت په دوران کی شام، مصر، فلسطین، بیت المقدس او عراق فتح شمول د
ھجرت په ۲۳ کال د یہو مجوسی غلام لہ خوا جی ابوالؤو نویسیدہ پداسی حال کی جی
د سہار د لماندہ یہ امامت ولار و د ۴۳ کلنا یہ عمر یہ شہزادت و رسید او د پیغمبر یہ
خنگ کی خاورو ته وسپارل شو.

فعالیت

- زدہ کوڑکی دی دراشدیو خلفاً و د نمونو او خاکگرو صفتیو په باره کی په دله یزیر
جول بحث او سماحه و کری.

د کلمو معنا:

۱. النّسَاتُ:
۲. بَنْوَيْنِ:
۳. اُمَّةٌ:
۴. اُمْرَىءٌ:
۵. يُصَبِّيْهَا:
۶. هَاجَرَ:
- لَاسْ تَهْ بِهِ يَبِ رَاوِيْ.
- كَسْ (نَرْوِيْ كَهْ نَسْخَه)
- بَشَّهْدَه.
- بَنْتَيْ وَكَرْ.
- دَنْتَ جَمْحَ دَه – قَصْدَ او اَرَادِيْ تَه وَائِيْ.

د حديث شریف معنا:

له حضرت عمر (رض) شخه روایت دی فرمایی: چې ماله رسول الله (ص) شخه واوریدل چې وېی فرمایل: ټول اعمال یواچې له نیت سره ټوار لري او بیسن.
او هر چا ته به هعنه څه وي چې نیت یې کړي وي. که یو چا د الله او د الله در رسول د رضا او خوبنې، لپاره ههجرت وکړ نو د ههجرت ټواب به یې له الله او که یې ههجرت د دنیا د لاس ته راولو لپاره کړي وي هعنه به لاس ته راوري وکړي.
نو په حقیقت کې یې ههجرت د همامغه څه لپاره دی چې نیت یې کړي وي.

د نیت معنا او هدف:

نیت په لغت کې د زړه قصد او اراده ته وائی. په پورتني حديث شریف کې له نیت شخه مقصده هعنه هدوف دی چې ورته د رسپډلړو په خاطر انسان کارکوي. او نیت عبادت له عادات شخه جلاکوي.

د حدیث شریف حکمت

کوئی او یہ باطن کی دھنبو خلاف نیت لری، دوکہ بازی، دروغ ویل، اور
تفاق خپربری.

خود د دی پدر خلاف په لوته ټونه پی چپی و دری پی د خدای (ج) د رضا په خاطر نیک کاروته سرته رسوی، رینتښنولی، سپېچلتیا، مینه او اعتماد رامسنج کیری. نو لازمه ده چې مسلمانان د خدای تعالی د رضا د لاس ته راولو لپاره په ټولو کارونو کې د نیت پاکولو ته وهشول بشی.

۲۷

- زده کونکی دی په بیز وول د بنوونکی په مرسته د ریا ضرورونه او د اخلاقن گنجی بیان کړي.

د حدیث شریف

بیتیں۔ ممکنیں۔ یوں کسی نہ سے بھی بر جائیں۔ اگر بہبست رہے تو چیزیں
چیزیں ہیں۔ یعنی فقط دده د رضا لپارہ پبل شوپ وی۔

سـهـجـرـتـ لـهـ مـكـيـ مـكـرـيـ شـخـهـ مـدـيـنـيـ سـنـورـيـ تـهـ هـجـرـتـ كـوـلـ دـوـيرـ خـطـرـنـاـكـ

لاد رضا تعالیٰ کے تکمیلی تحریکوں کا نتیجہ ہے۔

راوی له پاره وي ٿواب لري او ڪه چيرڻ د ڏنيوي ڪارونو ڀه خاطر وي اجر او ٿواب نداري.

۱- د اعمالو ٿواب ڀه پوري اره لري؟
۲- د حدیث معنا بيان کرئي.
۳- د ريا او ڪان نسوندي زيانونه شه دي؟

۱- د ڏني ٺوست حدیث له ٿباري سره وي ڪئي.
۲- د حدیث دغه عبارت يادکري. (إنما الأفعال باليارات و إغفال أمرئ مانوي)

څلورم لوست

خیږ شوپنځه

عن أبي حمزة أنس بن مالك رضي الله تعالى عنه خادم رسول الله صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَعْبُدَ لِأَجْنِيهِ مَا يُعْبُدُ لِنَفْسِهِ». متفق عليه دراوي پېژندنه:

نوم بېي انس بن مالک دی د انصارو له جملی شخنه برو جليل القدر صحابي دی پوره لس کاله بېي در رسول الله په خدمت کې تير کړي دي د فقهاو صحابو له جملی شخنه دی.
پېغمبر(ص) ورته داسې دعا کړي ده چې عمر دي اوږد او په مال او اولاد کې دې برکت بشه او جنت دې نصبې شه، نومورې صحابي د هجرت په ۱۴۳ کال وفات شو.

د کلمو معنا:

نشي کپداي بیو له تاسو پوره مومن
لا یُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ:
حتَّىٰ يَعْبُدَ لِأَجْنِيهِ:
تر خو خوبن کړي د خپل در در پاره.
ما یَعْبُدَ لِنَفْسِهِ:
هغه شه چې خان ته بېي خونسوی.

د حدیث شریف معنا:

له حضرت انس رضي الله عنه شخنه روایت دی چې پېغمبر (ص) و فرمایا:
هیڅوک د پوره ايمان خاوند کیداړي نشي تر خو خپل مسلمان ورور ته هغه شه خونښ
کړي کوم چې خان ته بېي خونسوی.

د حدیث شریف حکمت:

د کوږي تواني و ګړي چې خیږ غونښتونکي او د خیږ روسونې په فکر کړي وي او د انسې ژوند په هڅه کړي وي چې پوره بل سره دي نېګنه وکړي او توپنیزرو ګټو ته دې پامنې وشي او هیڅکله دې توپنیزې ګړي د شخصي ګټو قرباني نه شي نو له هر حیثې به یوه قروي او پیاوړې تولنه وي.
خوکه و ګړي بې خان غونښتونکي وي، خان ته د ګنجي او نورو ته د ضرر رسولوي هڅه کې وي په دې صورت کې به په دغه تولنه کې دېښني، کینې، او حسد ځای نېښي.
نوپه کار ده چې په مسلماناڼوی نورو ته د خیږ رسولو احساس را ژوندی او تول دې ته وهشول شي. او له منفعت طلبي، خان غونښتي او له شخصي ګټو شخنه د عameه ګټو له قرباني کولو شخنه منعه کړاي شي.

فالیت

- زده کونکی په دله بیز دول د خیر غوبنستی گتني او د خان غوبنستی ضرورونه بیان کړي.

د حدیث شریف ګتني:

- ا. د خان غوبنستي شخنه دوه کول: هغه ځان غوبنستونکي انسان چې خپلی ګتني د نورو په ضرر کړي لټوي کامل مسلمان نه دی.
- ب. د ایمان کمال: د یو مسلمان ایمان هغه وخت پوره کږي چې د نورو لپاره هم خیر غوبنستونکي وي.
- ج. د مؤمن د مؤمن وروردي: د یو مسلمان اړیکې له دل مسلمان سره له ننسیي ورور ګلوې شخنه دېږي پیاوړوي وي.
- د. په خیر غوبنستي بالدي ټینګلار: پیغمبر (ص) په دې حدیث شریف کې مسلمانان خیر غوبنستي ته رابلي او له ځان غوبنستي شخنه په منځ کړي دي، لکه چې وايی (لا یوین) يعني مسلمان کیدلی نشي.

ازرونه

- ا- د حدیث د ګتوپه اړه خپل معلومات ووایسست.
- ب- نورو ته له خیر غوبنستي شخنه مقصود شه دی له مثال سره په بیان کړئ.
- ج- د حدیث شریف معنا بیان کړئ.

کورنۍ دنده

- ا- د خیر غوبنستي د اهمیت په باره کې په مقاوه ولیکۍ چې له پنځو کربنبو شخنه کمه نه وي.
- ب- پورتني حدیث شریف حفظ کړئ.

پنجم لوست

د مسلمان په ولائي د مسلمان مسئولیت

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال عليه وسلم: «المُسْلِمُ أَخْوَهُ الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُخْذِلُهُ وَلَا يُحْقِرُهُ التَّقْوَىٰ هَاهُنَا (وَيُشَبِّهُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَاتٍ) بِحَسْبِ أَمْرِيٍّ مِّنَ الشَّرِّ أَنْ يَعْفُرَ أَشْأَهَ الْمُسْلِمِ كُلُّ الْمُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ». رواه مسلم

د راوی پیشندیده:

ثوم بی عبدالرحمن بن صخر الدوسی لقب بی ابوهیره او د هجرت په اروم کال مسلمان شوی دی دیزره موده بی د یغمیر (ص) خدمت کری له همدی امله بی له رسول الله (ص) خنخه کن شمیر احادیث روایت کری دی. دغه جبلیں القادر صحابی په تقوی او پرهیزگاری مشهور او د لوره ذکاوت خاوند او د هجرت په (۵۱) کال کې وفات شو.

د کلمو معنا:

- ۱- لَا يَظْلِمُهُ: پرهغه ظلم نه کوی.
- ۲- وَلَا يُخْذِلُهُ: هغه بی ملاتنه نه پربودی.
- ۳- وَلَا يُحْقِرُهُ: هغه نه سپکوی.
- ۴- التَّقْوَىٰ: پرهیزگاری.
- ۵- بِحَسْبِ أَمْرِيٍّ: بس ده بیو انسان ته.
- ۶- عَرْضُنْ: ناموس، عزت، ایرو.

د حديث شریف معنا:

ابهاریه (رض) شخه روایت دی چې پیغمبر (ص) و فرمایل:
مسلمان د مسلمان ورور دی، نه پنځله ورباندی ظلم کوي، او نه یې د مخلویت
پر سهال یې مسلاټه پرېږدي، او نه هغه سپکوی. د حدیث راوی ابهریه (رض)
واي چې پدرې وخت کې پیغمبر(ص) خپلی سینې ته اشاره وکړه او درې خلې
ېږدایل: تقوی یه دې ځای کې د دیو چاډ بدوالۍ لپاره همدا کافې ده
چې خپل مسلمان ورور سپک کړي، او د هر مسلمان وينه، مال او آبرو پرې بل
مسلمان باندې حرام دي.

فعالیت

- د دی حدیث شریف له نصیحتونو شخه موڅه زده کړل؟

د حدیث شریف حکمت:

ورور ګلوی، مرسته، یو بل ته درناؤی د نورو خاکو پر نفس، مال او آبرو له
ظلم او تیری شخه ځان ساتل، له مظلوم ځنجه دفاع او له الله تعالی ځنجه وپره
د یوی سالمی توپني له اساساتو شخه دي، او له دې پرته یه توونه کې د نظم
راوستل اصلًا سماکن نه دي. ځکه خو پیغمبر (ص) په خپلو (جوامع الكلم)
ubaratonو کې پورتني پراخه مفاهيم او مطالب بيان کړي دي.

و حدیث شریف گتچی:

۱- اسلامی ورور گلوي:

يو مسلمان د بل مسلمان ورور دی الیته نارینه د نورو ورونه او پنجهنه د نورو خویندي گنبل کپري، هر کله چي تقول سره ورونه او خویندي شمول نو لازمه ده هعده حقوق او وجايب چي ورونه او خويندي بي يود بل په وراندي لري د خپل توان په اندازه رعایت گري.

۲- د ظلم حراموالی:

ظلم د حق پايمالولو ته وايي، هر جو تيري او ناقهه لاس وهني ته شامليري، ظلم که په هرنگ او هره بهانه وي حرام دي.

۳- له مظلوم خنه دفاع کول:

مسلمان ته نه بنایي چي خپل مسلمان ورور د مظلومېست په مسہل یواجي پرپوري بلکي ملاتړو بي ورباندي لازمي دي.

۴- له سپکاوی خنه دمعن:

د نورو سپکاوی او ذليلول حرام دي.

هـ نورو درناوی: مسلمان باید د نورو درناوی وکړي تر شو هعنوي بي هم درناوی وکړي.

۱- اصلي تقوی باطنی تقوی ده: ځکه چي که چپري په باطن کي له الله تعالى شخنه ويره نه وي د انسان تقول کارونه په ریا او تفاف بدپري.

لا- تر تپولو لوک شرن د مسلمان ورور سپکاوی دي.

۲- د نور پر نغس تيري کول حرام دي: پر نغس باندي د تجاوز تپول چولونه لکه: وڈل، تعذيبول، وهل او تکول، او له یوبل سره جنګ کول په اسلامي تولنه کې حرام دي.

۳- د نورو پر مال تيري کول حرام دي: د نورو پر مال، حقوقو، او گټو باندي هر جوں تيري کول په اسلامي تولنه کې حرام دي.

۰۱- د نورو خاکو پر آبرو او عزت تیری کول حرام دی: په اسلامي ټونه کي د انسانانو آبرو، عزت، او عفت خوندي وي هر چوں تیری ورباندي حرام او ناروا دی.

ازونه

- ۱- مسلمانان ڀچلو کي یو د بل پر وړاندې څه مسئوليتونه لري؟
 - ۲- لاندې عبارتونه تكميل کړئ:
- «الْمُسْلِمُ أَخْرُ الْمُسْلِمِ لَا وَلَا وَلَا يَعْقُرُهُ»
«كُلُّ مُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ وَ وَعُرْضُهُ»

کورنۍ دنده

۱- د دی لوست حدیث له معنا سره ولیکي.

۲- لاندې عبارتونه په یادو زده کړئ.
«الْمُسْلِمُ أَخْرُ الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَنْحَذِلُهُ وَلَا يَعْقُرُهُ»
«كُلُّ مُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمَهُ وَمَالُهُ وَعُرْضُهُ»

شېدید لوسټ

نیک اخلاق

عن النّبَّاَسِ بْنِ سَعْدَةَ قَالَ: سَأَلَتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْبَرِّ وَالْإِثْمِ؟ قَالَ: «الْبَرُّ حُسْنُ الْخُلُقُ، وَالْإِثْمُ مَا حَالَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطْلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ» رواه مسلم

در اوی پېژندنه:
نۇم بى نوراس د سمعان زوی او د شامى راوانىو شىخە دى جى پە مەدیبە منورە كى اوسييە
اولس (۱۷) حدۇئونە بى له پېغىمىز (ص) شىخە روایت كىرى او د هجرت پە ھەكار كى
وقات شىو.

د کلمەو معنا:

- ۱- البر: نىكىي اخلاق
- ۲- حُسْنُ الْخُلُقُ: گىناه
- ۳- الإِثْمُ: ما حَالَ فِي نَفْسِكَ:
- ۴- هعنه شە جى پە زەرە كى دى شىك پېداكىرى
- ۵- كَرِهْتَ: بد و گۈنچى
- ۶- يَطْلَعَ: خېرىشى

د حدیث شریف معنا:

حضرت نواس بن سمعان (رض) واچى جى سا لە پېغىزىز (ص) شىخە دىكى عمل او گىناه پە
ارە پۈنىستە و كەرە. حضرت محمد (ص) و فرماسىل: نىكى عمل نىبە خوى دى او گىناه هەعە دە
جى پە زەرە كى دى شىك پېداكىرى او دادە خۇنىسىي جى خالك يېرى خېرىشى.

فالىت

- زده كۈنكىي دى دىكىو اخلاقو مىالۇنە پە جەلە يېزىز دول بىان كېرى.

د حدیث شریف حکمت:

د اسلام د ستر پیغمبر (ص) لاربنوونې د مسلمان تربیتی سطحه دوسره اوروي چې زړه بې کاملاً پاکړي او د هغه د ژوند هر حرکت نېک اخلاق تمثیلوي او ورو ورو د مسلمان به داخل کړي داسې یورقت پیداکوي چې پرته له بهرنې فشار څخه په خپله د بدرو اعمالو څخه دجه کړي او هېڅکله پدې هڅه کړي نه وي چې خرګه د قانون او نظام له منګولو څخه ئمان وړغوري.

فالیشت

- د ښو اخلاقو ګټې او د بدرو اخلاقو ضرورونه په ډله یېزره او فردی توګه بیان کړئ.

د حدیث شریف ګنجي:

- ۱- بنه اخلاق د ټیلو نیکیو بنسټ دی، څکه چې بنه اخلاق انسان نیکي او دوستي راړوي او له بدیو شنځه بې منځ کړوي او بد اخلاق دې دېښمنی او اختلاف ته راړوي.
- ۲- ګناه شه شې ده؟ هر هغه کار چې پاک نفس بې په کولو شرسېږي او نه غواړي چې خلک ورباندې خبر شي ګذاه بدل کړی.
- ۳- ګناه فطرتا مېغوض عمل دی: ګناه هغه تاوړه عمل دی چې حتی مرتکب یې هم نه غواړي چې خالک ورباندې خبر شي.

ازوونه

ماحالک في نفسك:

- ۱- د بورتني حدیث شریفت معنا او د راوی پېښندنه بیان کړئ؟
- ۲- لاندې کلمي معنا کړئ:
البر: حسن الخلق:
- ۳- د تولني په اصلاح کولو کوي نېک اخلاق خمه روں لوړي؟

کورنۍ دنده

د شیعېم لوسټ حدیث شریفت له معنا سره ولیکۍ.

شڪٽ او مهريانى

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْأَرْجُونُ، إِرْحَمُوا مَنِ فِي الْأَرْضِ، يَرْحَمُكُمْ مَنْ فِي السَّمَااءِ» رواه ابو داود والترمذى

در اوی پیژندنه:

نوم ہے عبداللہ دپلار نوم ہے عمرو زوی او پلار دوارہ صحابہ و خورا عالم او فاضل و د قرآن عظیم الشنان لہ مشہور و قاریانو ٹخنے و دیر احادیث ہی پیغمبر (ص) ٹخنے روایت کری دی او د ھیجرت پہ ۱۵ کال وفات شوی دی.

د کلمو معنا:

- ۱- الرَّاجِحُونَ: رحم کونکی.
- ۲- الرَّاجِحُونَ: رحم و کری.
- بِرَاتا سوبه رحم و کری.
- ۳- يَرْحَمُكُمْ: عل-ین فی الْأَرْضِ: خروک چی په خمکه کی دی.
- ۴- هَنَّ فِي السَّمَااءِ: هنگه ذات چی له تاسو بردا.

د حدیث شریف معنا:

له حضرت عبداللہ بن عمرو ٹخنے روایت دی پیغمبر (ص) و فرمایا: رحم کونکو یاندی اللہ تعالیٰ رحم کوئی نور تاسی په تولو ھعنو ڑوندیو جی پر ھمکه ڈوند کوئی رحم و کری تر خو ھنھ ذات چی بر دی پر تاسو رحم و کری.

د حدیث شریف حکمت:

مهربانی او زرہ سسوی چی د اخلاقو یوہ دسمہ سنت دی یوہ داسی رسی د چی تول موجودات ہی سره تری اور یوں دل سرو ہی مرسی او خمنواری ته اپ کری دی، د زرہ له سختی، ہی رحمی، او د نورو یو حق کی له تیری کولو ٹخنے ہی لری ساتی، له بل پلوہ پر مخالوقاتو باندی پہ شفقت او ترحم سره بنده د اللہ (ج) د قهر او غصب ٹخنے

په امان کي وي جي په تنجه کي پول مخلوقات د آرامي او اصحابان په فضاء کي خپل ژوند
تپروي، بناه که د یوپ توپني و گري پور بل مسہربانيه وي کارونه به چې په آسانې سره سخ
پر ولادي ځي، سستوزي به پي حل وي او دښمي، دزره بدوالۍ او کېنې به چې په محبت
او ښينه بدپېږي.

د حدیث شریف ګنجی:

۱- رحمت او مسہربانيه مسہرباني د اللہ تعالی د خاصو صفتونو څخه د هر څوره جي
صفت د انسان په وجوده کي وي په همعنه اندازه د اللہ تعالی د رحمت او مسہرباني مستحق
ګرجي:
۲- د ترجم دایرک پر اخواي: د یغمبر (ص) په لارښونوکي ترجم او زره سوی دوسره
پراخه نغږوم لري چې پول موجودات په څنګ کې نیسي.
۳- ترجم او مسہرباني ته هڅوړل: اللہ تعالی خپله مسہرباني پر مخلوقاتو باندې تر ترجم او
مسہرباني پورې تړي ده.

- زده کونکي دې پرمخلوقاتو باندې د ترجم دهولونو په اوه بخت وکړي.

- ۱- اراحمون: ۲- ارحموا: ۳- یرجحکم: ۴- من في الأرض:
- ۱- لاندې کلمی معناکړي.
- ۲- د دی لوست حدیث شریف معناکړي.
- ۳- زده کونکي دې پرمخلوقاتو باندې د ترجم دهولونو په اوه بخت وکړي.

اتم لوست

ډھارت پاکوال

پاکوالی ته نن په پری کي ځانګړې پاصلريه کېږي، پوهان تال خالکو ته د اسپارېښته کوري چې خپل ځان او چاپېریال پاک وساتي. نظرهارت او پاکي په اسلام کي څښکه ده؟ او شه اهمیت لري؟

۱. ډھارت په لغت کې پاکوالی ته واچي.
او د فقہاویه اصطلاح کې دې او دسی او نجاست لري کول ډھارت بل کېږي.

فعایت

- یو زده کرونکي دې د لمانجه د شرطونو نړونه واخلي.
 - بل زده کرونکي دې د دې جملې نه هغه شرطونه یه ګوته کړي چې د ډھارت سره ارتباټ لري.
۲. ډھارت مشروعیت: پیغمبر اکرم (ص) واچي: («الظہورُ شَطْرُ الْأَيَّانِ») [مسلم]
ژیاده: نظافت د ایمان جز دی.
- د حدیث شریف مغروم دا دی چې ډھارت یه اسلام کې دوسره اهمیت لري چې مستقیماً د ایمان سره رابطه لري، نوکه خروک خواری چې ایمان بې کامل شي بايد د خپل ځان او چاپېریال نظافت ته جوږیام وکړي.

۳. ډھارت یا پاکوالی په دو له دی:
ډھارت یا پاکوالی په دو له دی:
ا- حکمی پاکوالی: د غنی (جانبست) او پری پې او دسی څخه پاکوالی ته حکمی پاکوالی واچي.

- ا- حقیقی پاکوالی: د نجاست څخه پاکوالی ته حقیقی پاکوالی واچي.
د پاکوالی طریقه: له حکمی نجاست څخه پاکوالی په غسل، او دس او تیمهم سره راخی، خرو له نجاست څخه پاکوالی په پاکوالو او سوجه او بولو د هغه نجس ځای په مینځلو سره راخی.

فالیت

- زده کوننکی دی پورتني مطالب په افرادی او یا گروپی شکل په سوال او څوتاب سره تکرار کړي.
- زدې ځوښکی ده ځوک چې بیت الخلا یا قضای حاجت ته ځی بايد لاندې آداب مراعات کړي:

- ۱- بايد خالکو له سترګوپنه شي.
- ۲- بايد داسې ځای غوره کړي چې د بولو (ستیازو) خاڅکي ورانه لوړي او ځان او لباس کړئ نه شي.
- ۳- بیت الخلاه ته د نزوټلو ځخه د مسخه باید «اللهُ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُبِ وَ الْخَبَائِثِ» ووایي.
- ۴- هم د حشر اټویه سودو کې باید بول ونه کړي.
- ۵- هـ بايد یه لاره، اديره، سیوری او د خالکو د ناسنۍ په ځایونو کې قضای حاجت ونه شي.
- ۶- ۱- بايد قضای حاجت په خخت کړي خبرې ونه شي.
- ۷- ۲- بايد قضای حاجت د قلبې په لوري ونه شي.
- ۸- ۳- په لاړو اویوکې قضای حاجت ونه کړي.
- ۹- ۴- استینباء (اووس وچول) باید په کښې لاس وشي.

فعالیت

ارزونه

- هرزد کرونکی دې دیوه ادب د حکمت یا ګړی په هکله خپل نظر ووایي

د پورتنيو پورتنتو څوایونه په خپلو کتابچو کې ولیکي.

استنجا او نجاست

۱. د استنجا^۱ تعریف: استنجا له خپل مخصوص ځای شنخه د نجاست پاکول استنجه بدل کړي.

۲. د استنجا^۲ وسایل: اویه، لوته، تیره، دشنباب کاغذ او هر هغه شی جي ددې ځای نیولی شي) د استنجه له وسایلو خنخه شمپل کړي.
استنجه په هدوکۍ، خوشای، طعام، سکاره، شیشه، د لیکلوكا غذه، ویښتان، پنېه، توټه او د خارویو ویښتو یاندې مکروه ده.

۳. د استنجا^۳ حکم:
استنجه په عادی حالاتو کې (هغه وخت چي نجاست د خپل ځای شنخه تجازه وی کړي) سنت موکد ده.

۴. خوکله چي نجاست له خپل ځای شنخه لر تجازه وکړي استنجه واجبه ده، اوکه شا او خوا خایروه کړر شووي وي نویا پې وینځل فرض دي.

۵. د نجاست معنا:
نجاست په لغت کې پلېتی او ناپاکی ته وايې.

او د فصہاژ په اصطلاح: هر هغه شی جي شریعت پلېت بلی وي نجاست ګنبل کړي.

۶. د نجاست ډولونه:
نجاست په ډوډه دی: حقیقی او حکمی:

حقیقی نجاست: هغه ګندگی ده جي لموخ ورسره نه صحیح کړي.
حکمی نجاست: هغه دی جي د نجاست اثر او وجود څرګند نه وي، خروپه حکمی او

اعتباری ډول سره شریعت نجنس ګنبل وي.

۷. د حکمی نجاست ډولونه:

حکمی نجاست په ډوډه دی:
ا- لویه پې او دسی: هغه حالت ته وايې جي په انسان باندې غسل واجب وي، او لمونځ ورسره نه کړي.
ب- کوچنی پې او دسی: هغه حالت ته وايې جي په انسان باندې غسل واجب وي، او لمونځ وي.

٧- د حقیقی نجاست ډولونه:

- ۱- غلیظه نجاست: هغه نجاست دی جي په قطعی دلیل سره ثابته شوی وي، لکه: وينه، خنزیر، د انسان بولی او غایطه مواد، د مردار شوی حیوان غوبنې، او شراب.
- ۲- سپک (خفیه) نجاست: هغه دی جي نجاست یې په غیر قطعی دلیل سره ثابت شوی وي، لکه: د هغه حیواناتو بول چې غوبنې یې خول کړی.

فعالیت

- ۰ ولی په بعضی شیانو استجاء مکروهه ده؟ په افرادي یا ګروپی شکل یې ځواب ورکړئ.
- ۱- د نجاست بنبال شوی اندازه:
 - کله چې غلیظ جامد نجاست د یو پې شرعی روکې له مقدار څخه لوه اندازه (۱۳۵، ۳۴۵ امه) جامو ته ورسپړۍ لمونچ ورسه کړی او که مایع وي له ورغوی څخه کمه اندازه (۱ سانتی) معاف ده.
 - په خفیف (سپک) نجاست کې بنبال شوی مقدار په جامو کې له خلورې برخې نه کمه باک نه لري. او په بدن کې د غوري خلورومي اندازې څخه کمه معاف ده.
 - خرسملان باید تل خپل کوبنښن ګرپی چې ځان او جامې ېږي پاکې وي، ځکه چې نظافت د ایمان جز دی. همدازګه ټکنیکي انسان ته مختلفې صحې سټونزې پیداکوي او په توونه کې خلاک ورڅخه تغرت ګوکړي.

فعالیت

- ۰ زده کوونکي دې پورتني مطالب په افرادي او یا ګروپی شکل د سوال او ځواب په سینټود سره تکرار کړي.

ارزوونه

- ۱. لاندې اصطلاحات تعریف کړئ:
 - ۱. استجاء، غلیظه نجاست، خفیه نجاست.
 - ۲. لاندې شیانو ته مثال وولایست:
- ۳. غلیظه نجاست، خفیه نجاست.

کورنۍ دنده

دارزوی د برخې پښتني په خپل کتابچو کې د څواړښو سره یو ځای ولکړي.

اووس

لسم لوست

- ۱- د اواداسه تعريف:
د معینو اندامونو ويئنځل او سسح کولو ته اوډس واي.

فعالیت

- د اوډس د ګټروپه هکله په انفرادي یا ګروپي شکل بحث وکړي.

۲- د اواداسه حکم:

اوډس کول د لموټخونو د اداکولو پیاره فرض دي.

۳- د اواداسه فرایض:

داوډاسه فرایض خلور دي:

- ۱- د بخت ويئنځل: د سر له ويښتو نه د زنې تر لاندې، برخې پوري، او د یو غور له نرمي.

شخه د بل غورب تر نرمي، پوري.

- ۲- د لاسونو پرېښځل د خنځکلو سره.

مدد سر د خلوردي پرخې مسنه کول.

- ۳- د پښو پېښځل د بېښکرو سره.

۴- د اواداسه سنتونه:

۱- نیټ کول.

- ۵- د اواداسه په بیل کې د "بسم الله الرحمن الرحيم" ویل.

۶- درې خلله د لاسونو پېښځل تر سپړدانو پوري.

۷- درې خلې د خولې پرېښځل. (مضمضه).

۸- درې خلې د پوزې پرېښځل. (استنشاق).

۹- درې خلې د پوزې پرېښځل. (استنشاق).

فالیت

- ستاسو له تولگیو الو شخنه دی دری تنه داسپی او دس و کبی چې فرضونه، ستونه او ادب زده و نکوته بکې عملاً و پشای.
- ۲- ۵ اوداسه مکروهات:
- ۰ د اوداسه د ستتو اویا د آدابو ترک کول.

٧- د اوداسه ماتونوکي:

اودس په لاندی شیبانو ماتېږي:

ا. له بدن نه د بولو، باد او غایطه موادو په خارجېلوا سره.

ب. د بدن نه د وینې او زوي خارجېل.

ج. په که خوله قى كول.

د. ہوشى.

ه. لړوتوب.

ئ. نیشه کېدل (د نیشه بېي موادو استعمال)

ج. په لمانځه کې په زوره (قېھقهه) خندل.

د. اړخ او یا جوړ خوب کول. (نهغه خوب چې د اودس د ماتېلدو امکان په کې وي)

• د اوداسه د ماتورکوپه هکله دې زده کوروکي یو دبال نه په ګروپي توګه پوښتني وکړي.

فعالیت

۱. د اوداسه فرایض بیان کړئ.

۲. د اوداسه سستونه بیان کړئ.

۳. د اوداسه آداب په نهنه دول بیان کړئ.

۴. د اوداسه مکروهات په لنډوه توګه ووايسيست.

۵. د اوداسه ماتونوکي بیان کړئ.

هر زده کوروکي دې د پورتنیو سسوالونو څو اړونه په خپلو کتابچو کې په ساده ژبه ولیکي.

بیوولسم لوست

3

٦٣

تیهم په لغت کي قصد، عزم او ارادي ته وائي.
او يه اصطلاح کي نې مخصوصه طریقہ یه پاکرو خاورو باندی (د طہارت په نیت) د منځ

۲- د تیهم د روآ کیدو عذرونه:

لندنی عذرنوی سره تیم رواکری: پی او دوسته کمی، وی که به هفت اودس ای داویته نشسته ای، یا کم و الی: کله هجی.

وشنی نو د خشکلو او پیختلی لپاره بیانگنایت نه کدوی نویه داسی حالت کی تیهم روا دی.
۲. دایوب لری والی: دایوب میل په اندازه لری والی، عکه یوسفیں تگ کی تکلیف دی، خو
که دده هماغنسی لاره وی تو بیا دی لمونجه لری و روسته کری او هنته دی اودس و کری.

۴۰. دار او خوفت: دینبیهن او یاد و حشی حیواناتو نه دار

۲- د اویه د اختیتلله و سه نه درجهون: که اویه یه‌خواهی اخهستنله (یتیر و دلو) پیدا کنیل، خمہ بند بند خورک د داسی های کی بندی وی چی د اوادسنه اجزه و رته نه ورگول گیری.

د انسان سره مالی توان موجود نه وي.

۱۰. د اویو د استعمال توان ونه لری: اکه هعه خوک جپ د شاه سره و لار وی خور رسی نه

۳. دیمہ کولو طریقہ: ترتیب گیرنے والے اس طریقہ کا نام دیمہ کولو ہے۔

او دو ریه خل به بی تر ٹھنکلو پوری پی لاسونو بناندی را کاری.
یہ پالکو حاورزو بادی دوہ خند د لاسووی وھل جی یو حل به بی وروستہ د حنڈہ وھلو پہ بج

۳- د تیم له پاره د روآکو نکو عنزو نو شننه د یو عذر موجودیت.

علم په تول مخت او لاسونو باندی تر خشکلو پوری د سسجی لاس رکشوول.
له توله پنجه او یاد پنججی اکشہ برخه دوه خلی په حمکه وهل.

- ۵- د تیم هاتونکي:
۱- هر شئي چې اودس غسل ماتوي هغه تیم هم ماتوي.
۲- کله چې هغه عذرونه له منځه ولار شي چې د تیم کول پې رواکړي و، لکه: د اوږد پیداکړيل.
- ۶- په موزو باندي مسحه کول:
د مسحه کولو معنا:
مسحه په لغت کې په یوشی باندي لاس رکښلو ته وايي.

او مسحه په اصطلاح کې په خاصو موزو په خاصه توګه د لمدو لاسونو راښکل مسحه بلل کېږي.

۷- په موزو باندي د مسحه د جواز شرطونه:

- ۱- د موزو اغواسنل په او داسه سره.
- ۲- موزي پايد د ګرځښلولو قابلیت ولري.
- ۳- نښکري پايد په موزو کې پست وي.
- ۴- موزي پايد روغنې وي او د درې ګټو ته زیاتي خپري نه وي.
- ۵- په موزي پاندې د مسحه موده:

 - ۱- د معقیم لپاره د مسحه کولو موده یووه شېره او درج ده.
 - ۲- د مسافر لپاره د مسحه موده درې وړۍ او درې شېږ ده.

- ۶- د موزي د مسحې ماتونکي:
ا- هر هغه شئي چې اودس ماتوي هغه د موزو مسحه هم ماتوي. (ایا به پښې د اوډس کولو نه ورسته مسحه ګوري)
- ۷- جنابت او د دې په شدان نور لکه حیض او نداس. (ایا به پښې مسینځي)
- ۸- د یو په دواړو موزو ویستن.
- ۹- د پښې ګشته برخه لمدیدل.
- ۱۰- د مسحې تاکل شوې موده تپریدل.
- ۱۱- د درې ګټو په اندازه د موزي شکپدل.

فعالیت

- په عملی دول دي یوزده کورنکي تیم او په موزو باندي مسحه وکړي.

- ۱- په پښو باندي مسحه کول:
د پېښې معنا: هر هغه شئي چې په مات او زخمی غږي د رغولو لپاره اینېمول کړوي پېښې ورته وايي.

۱- یه پېتى باندى د مسحى حکم:

پېتى باندى سسحه کول واجب دی.

۲- یه پېتى باندى د مسحى شرطونه:

پېتى باندى د مسحى کولو پاره علماو لاندى شرطونه اينسي دی:

۱. د زخمي او يازوبل شموي خاکي ويچل به ناشونى وي.

۲. زوبل شموي خاکي ته به اویه رسپدل او مینچل ضرور رسوی.

۳. له اړتیا نه زیاتي اندازه خاکي باندى پېتى نه لګول.

۱۳. د پېتى د مسحى ماتونوکي:

د پېتى مسحه په دوو حالتونوکي هاتپير:

۱. د پېتى غورچيدل او لري کول (بیا به هغه خاکي ورويځي)

۲. د اودس ماتپدل. (بیا به هغه خاکي مسسم کوي)

فالیت

- زده کرونکي دی پورتني مطالب په افرادي او یاڭرويی شکل د سوال او څوتاب په میتیود سره تکرار کړي.

ارزوونه

- ۱- د تیهم لغوي او اصطلاحي معنا بیان کړئ؟
- ۲- په موزو باندى سسحه کولو تعریف کړئ او مسحه په لغت کي څه ته وايی؟
- ۳- د پېتى سسحه کولو حکم څه دی؟
- ۴- د موزو د مسحى موډه د مقیم او مسافر لپاره خودروه ده بیان بې کړئ؟
- ۵- د تیهم د روواли سبیونه کوم دی، بیان بې کړئ؟
- ۶- د تیهم د صحبت شرطونه ذکر کړئ؟

کورنۍ دنده

هر زده کرونکي دی د پورتنيو سوالونو څوتابونه په خپلو کتابېجوي کې په ساده ژړه ولیکي.

دوسه لوست

صلاته (الموئل)

۱ - د صلاته (المانجه) تعريف:

صلاته په لغت کې دعا ته ويں کېږي.

او په اصطلاح کې: عبارت دی له مخصوصو اقوالو او افعالو، چې په تکبیر سره شروع کېږي او په سلام باندي ختميږي.

۲ - د معانجه ځینې ځاتکړیاواي: (۱)

۱- لمونځ پاکي ده.

۲- لمونځ د انسان د دعا دقېدېلو نښه وخت دی.

۳- لمونځ د خداي سره د انسان راز او نیاز دی.

۴- لمونځ له فحشاو او له منکراتو حڅه انسان ژغوروي.

۵- لمونځ تټوا ده.

۶- لمونځ د نورو مسلمانانو سره د ورورګلوي نښه رابطه ده.

۷- لمونځ د انسان په مخ کې نور او رنډا پېښما کوي.

۸- لمونځ انسان ته تسلکین او اطمینان ورکوي.

۹- لمونځ د انسان صحت ساتي.

۱۰- لمونځ د انسان مشکلات آسانه کوي.

۱۱- لمونځ انسان د نښه فاميل خارند کوي.

۱۲- لمونځ د خداي سره دانسان وعلده ده چې نښه به کوي او بد به نه کوي.

(۱) د مانجه ځانګړې تاروی اخافي معلومات دی او په امتحان کې شامل نه دی

۱۳- لموئیخ تواضع ده.

۱۴- لموئیخ انسان ته وقار، درنیښت او د خلکوا احترام ورپه برخه کوي.

۱۵- لموئیخ انسان د وخت ارزښت ته متوجه کوي.

۱۶- لموئیخ د خدای ته د مراجعي به وخت دی.

۱۷- لموئیخ د خدایي د ذکر بنه طریقه ده.

۱۸- لموئیخ د خدایي مرسته انسان ته ورپه برخه کوي.

۱۹- لموئیخ د مدخلوف او حالق تر منځ یو نسلکی او په ځای انجوړو ګوي.

۳- د لمانځه د پربیښودو حکم:

۱- د لمانځه له فرضیت نه انکار کفر دی.

۲- د سسټي او لتي له امهه دلمونځ نه کول فسق دی.

۴- د لمانځه وختونه:

په احاديثو کې د لمانځه وختونه، معلوم او ټاکل شوري چې تفصیل پی به لاندې جو دی:

۱- د سهار د لمانځه وخت: د رښتنې سبما راختلو څخه پیل او په لمر ختلو سره پای ته

رسپږي.

رښتنې سبما: کله چې سپینوالی عرضًا د آسمان په کنارو کې خپور شي رښتنې سبما بلل کېږي.

۲- د ماسپېښن وخت: پیل پی د لمور له زوال شخه او کله چې د هر شي سپوری د

څلپي اندازې دوو ګډاړه شي (پرته د زوال له سپوری څخه) د ماسپېښن وخت پای ته

رسپږي.

۳- د مازیګر د لمانځه وخت: پیل پی د ماسپېښن وخت له پای شخه او کله چې لمور

دووب شي د مازیګر وخت ختمېږي.

اـ د مابنام د لمانجه وخت: کله جي لمر دوب شي د مابنام وخت پيلوري، او جي شفقي (هغه سره رنا جي د ورخي په پاي کي په افق کي په بشكاري) ورکه شي د مابنام وخت پاي ته رسپري.

هـ د ماسخون د لمانجه وخت: د ماسخون د لمانجه وخت د شفقي له دوبيلو شخنه پيل او د سبا په ختلو باندي پاي ته رسپري.

۵- مکروه وختونه:

په لاندي دريو وختونو کي لمونج کول منعه شوي دي:

- ۱- د لمر ختلو په وخت کي لمونج کول روانه دي.
- ۲- د زوال په وخت کي لمونج کول روانه دي.
- ۳ـ د لمر سترکه جي کله زيره شي د لمر تر دوبيلو پوری د همسعي ورخي د مازديگر د لمانجه نه پرته بل لمونج روانه دي.

مسئله:

- وروسته د سهار لمانجه نه تر لمر ختلو پوری او د مازديگر لمانجه شخنه تر غروب پورې
نقل لمونج مکروه دي خرو قضائي لمونخونه، د تلاوت سجده او د جنازي لمونج کول (چي همدي وخت کي حاضره شيي) مکروه نه دي.
- ۲- په لاندي وختونو کي د نفلونو کول مکروه دي:
- ۱- د سبا ختلو نه وروسته د سهار له سنترو پرته نور نفلونه کول مکروه دي.
 - ۲- د مابنام لمانجه شخنه مشكۍ د نفلونو کول مکروه دي.
 - ۳ـ کله جي خطيب د جمعي يا اختر خطبه وايي د نفلونو کول مکروه دي.
 - ۴ـ د اخترونو لمونج شخنه وړاندې او وروسته نقل کول مکروه دي.
 - ۵ـ کله جي د جماعت لمونج ولار وي د نفلونو کول مکروه دي.

فعالیت

- زده کونکی دی پورتني مطالب په انفرادي او یا گروپي شکل د سوال او څواب له میتد سره تکرار کړي.

۱- لمونیج تعريف کړئ.

۲- د لمانځه لس ځانګړتیاوی بیان کړئ.

۳- د لمانځه وختونه کوم دی؟

۴- د لمانځه مکروه وختونه کوم دی؟ په مختصره توګه بې بیان کړئ.

۵- په کوسو وختونوکي تقل کول مکروه دي؟

پورتني سوالونه په خپلو ګورونوکي حل او په خپلو کتابچوکي بې ولیکي.

کورنۍ دنده

أذان او اقامت

١- د أذان تعريف.

أذان په لغت کې اعلان ته وائی.

او د فقهاو په اصطلاح کې د لمانځه لپاره په مخصوصو الفاظو سره اعلان کول اذان

بلل کېږي.

٢- د أذان حکم:

أذان د پنځه وخته لمونځونو او د جمعي لهمانځه لپاره موګد سنت دی، د نورو لمونځونو (د اخترونو، سستو، نقلونو، استنسقاء، خنسوف، اوکسوسوف) لپاره د مشروع نه دي.

٣- په أذان او اقامت کې باید لاندې شیان په نظر کې ونیول شي:

ا- باید أذان او اقامت د وخت داخليداو نه وروسته وي.

ب- أذان او اقامت باید په عربی ژبه وشي.

ج- د أذان او اقامت الفاظ او کلمات باید پرله پسې او په ترتیب سره وویل شي.

د- أذان باید په لور آواز سره وشي تر خو نور خلک بې واوري.

هـ- موڈن باید مسلمان، اوعاقل وي.

٤ - د أذان الفاظ:

الله أكْبَرُ
الله أكْبَرُ
الله أكْبَرُ

أشهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَشهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ
أَشهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هُنَّ عَلَى الصَّلَاةِ أَكْفَارٌ
هُنَّ عَلَى الْفَلَاجِ أَكْفَارٌ

الله
بِسْمِ
اللهِ
بِسْمِ

٦٥

- دسپهار د لمانجه پلهه د «حَمْلٍ عَلَى الْفَلَاجِ» تر جملی وروسته د «الصلالة خبرین بن النوم».

• عبارت دوه چلهه ويل کېږي.

• د اقامت په وخت کې همدغه کلمات ويل کېږي، يوازې د «حَمْلٍ عَلَى الْفَلَاجِ» د کلمې ده وروسته دو هڅله د «قد قامست الصلاة» لفظونه ويل کېږي.

• بوزده کرونکی دې په توګلکې کېي اذان اوبل زده کرونکی دې اقامت په داسې اوړا سره ووایي حېي د نورو توګلکیو مزااحمت یېږي ونه شېي، بیا دې نښوځکی اوښور زدہ کرونکی دې خپلې ملا حضې ووایي.

۲۰

٤- د أذان او اقامات سنتونه:

په أذان کي اووه شیان سنت دی:

۱- مژون باید صالح، اسمين او د لهانجه وختونه وپېژني.

۲- مژون ته نبایي د أذان کولوپر مسہال اودس لرونکي وي.

۳- مژون به أذان په ولاړه کوي.

۴- د أذان په وخت کي مژون باید خپلې ګوتې په غورونو کي کېږدي.
۵- مژون باید د نښه آواز لرونکي وي.

۶- د أذان په وخت کي مژون باید خپلې ګوتې په غورونو کي کېږدي.

۷- د مژون باید د أذان او اقامات ترمنځ فاصله راولي، یعنې د أذان شخنه به څه وخت وروسته
اقامت کوي.

۲- د أذان مکروهات:

۱- په أذان کي تاجین (د أذان کلمې یا حرکات بدلول، کمول یا زیاتول) مکروه دي.

۲- د جنابت په حال کي د أذان او اقامات کول مکروه تحریمی دي.

۳- د فاسق د أذان مکروه دي.

۴- د غیر عاقل ماشوم له پاره أذان مکروه دي.

۵- د پېنجي د أذان مکروه دي.

۶- د أذان په وخت کي خبرې کول مکروه دي.

۷- د أذان نه وروسته د مژون وتال د جو سات نه مکروه دي.

۷- د اقامت حکم:

اقامست د تولو وختي، فرضي او فوري لمونټونو لپاره سنت دی. د اقامست الفاظ کېت مبت د آذان الفاظ دی مسکر د (حی علی الفلاح) د ویلو خنخه به وروسته (قد قامست الصلاة) زیاتری او همدا راز تول د آذان احکام د اقامست له پاره هم دي.

فعالیت

- زدہ کورنکي دی پورتني مطالب په افرادي او یاکروبي شکل د سوال او ځواب په مینیود سره تکرار کړي.

ارزونه

۱. آذان او اقامست تعريف کړئ.
۲. د آذان او اقامست حکم بیان کړئ او شرطونه بې کوم دي؟
۳. د آذان او اقامست سنتونه څو دي بیان بې کړئ؟
۴. د آذان مکروهات کوم دي په لندنه توګه بې بیان کړئ؟

د پورتنيو پښتو ځوابونه په خپلوکتابېچو کې ولیکوي.

څوارلسه لوست

د لمانځه شرطونه

۱- د لمانځه شرطونه په لاندې دول دي:

ا. له حقیقی او حکمی نجاست شنځه د خان پاکوالی.

ب. د جامویکوالی له نجاست شنځه.

۳. پاکرو جامو باندې د عورت پټول.

۴. قبلی ته منځ کول.

۵. د خشت دا خلپه د نیت کول په داسې دول چې د تحریکی تکبیر سره هېڅ فاصله ونه

۶. لمانځه ته د دا خلپه د نیت کول په داسې دول چې د تحریکی تکبیر سره هېڅ فاصله ونه

لري.

۷. د لمانځه د خاک پاکوالی.

مسئله:

۲- د هغه عورت اندازه چې پټول په د لمانځه پاره ضروري دي عبارت دي له:
الف: د سړي عورت: د نامه له غوتی- شنځه تر زنګونزو پورې، خو د زنګونزو سترګه
عورت د او د نامه غوتی- عورت نه ده.

ب: د بنجحې عورت: په لمانځه کې د بنجحې پټول بلن عورت دی مګر یوازې مخ، پینجه او
قدسونه پې عورت نه دي، یعنې د لمانځه په وخت کې به پټول بلن پټوي پرته له داکر شورو
ځایرونو څخه.

مسئله:

که چېږي خوک د قېلې په لوری شکمن بشې او نه پوهېږي چې کومې خواړه ده، نه څوک
داسې پیدا کړي چې پښتنه ورنه وکړي، فکر دې وکړي ورسټه له دې چې په لورې
بي خالب ګډون راغۍ هغه لورې ته دي لمونټ وکړي همدا لورې د دلپاره قېله ده.

۳- د لمانځه ارکان او فرضونه:

- ۱- د تکيږي تحريره ويـل.
- ۲- په لمانځه کې دريـل.
- ۳- د فرائـت لوـستـل کـه يـوـآـيت هـم ويـ.
- ۴- رکـوعـ کـول.
- ۵- سـبـجهـ کـول.

۱- د تـشـهـدـ پـهـ اـنـداـزـهـ وـرـوسـتـيـ قـعـدهـ .

۲- د لمانځه د فرضونو حڪـمـ:
د فـراـيـضـوـاـكـولـ پـهـ لـمانـځـهـ کـيـ حـتمـيـ اوـ ضـرـورـيـ دـيـ،ـ کـهـ چـهـريـ بـيـ خـوـکـ قـصـداـ يـاـ هـيـرـ
پـيـريـديـ لـمـونـځـ بـيـ نـهـ صـحـيـحـ کـيـرـيـ اوـ بـيـرـتـهـ بـهـ خـيـلـ لـمـونـځـ رـاـخـرـخـويـ،ـ هـمـداـ رـازـ دـ فـرـضـوـ
پـيـښـبـوـدـ دـ سـهـوـيـ دـ سـجـدـيـ پـهـ کـولـوـ نـهـ جـبـيـرـهـ کـيـرـيـ.

فالـيـت

• زـدـهـ کـوـونـکـيـ دـيـ پـيـرـتـيـ مـطـالـبـ پـهـ اـنـفـادـيـ اوـ يـاـگـرـوـيـ شـكـلـ دـ سـوـالـ اوـ ځـوابـ پـ

سيـتـودـ سـرهـ یـکـارـ کـرـيـ .

ارـزوـنه

۱. د لـمانـځـهـ شـطـرـونـهـ خـوـدـيـ بـيـانـ بـيـ کـرـيـ؟

۲. د لـمانـځـهـ اـرـکـانـ خـوـدـيـ بـيـانـ بـيـ کـرـيـ؟

۳. کـهـ خـوـکـ يـوـ فـرـضـ لـهـ فـرـائـضـوـ خـنـهـ بـهـ لـمانـځـهـ کـيـ بـرـيدـيـ،ـ نـوـ حـكمـ بـيـ شـهـ دـيـ؟

د لمانځه واجبات او سنتونه

۱- د لمانځه واجبات:

۱. د فاتحی یعنی الحمد لله لوست.
۲. په دکو رکعتونو کې د فاتحی له سورت سره د یو بل سورت او یا درې آیتونو یو خای کول.
۳. په جهري لمونځونو کې (د امام لپاره) په جهري سره فرائت او په خفیه لمونځونو کې په خفیه فرائت.
۴. د الحمد لله لوست د سورت له لوستلو ځنځه مسخکي.
۵. د هر رکن اداء کول په آرام او اطمینان سره.
۶. د دوو رکعتونو نه وروسته کیناستل (لومړۍ قعده).
۷. په اوله او دوهمه قده کې د تشنډه لوستن.
۸. په اړکانوکې د ترتیب مراعاتول.
۹. په وتر لمانځه کې د قنوت دعاء لوستن.
۱۰. د دوو لوپېږو رکعتونو تعییں د فرائت پاره (په څلور رکعتی اودري رکعتی فرضي لمونځونو کې).
۱۱. د اختر په لمانځه کې د زوايدو (اضافي) تکمیر ونو ويں.

۲. د واجباتو د پرینښو دو حکم:

که په لمانځه کې یو واجب قصدًا پرینښو د شی، لموټه به پېړته راکړوی.
اوکه سهوا ترک شی سجده سمهوه لازمېږي.

٣. د لمانجھ سنتونه:

يہ لمانجھ کی لاندی شیان سنت دی:

- ۱- د نارینه لپاره په تکبیر تحریمہ کی د خورونو تر برابری، او د بسخو له پاره د اوبو تر برابری د لاسونو پورتہ کول.
- ۲- د تکبیر تحریمہ خنہ وروستہ د ٹناء ویل.
- ۳- په لوسری رکعت کی د «اعوذ بالله من الشیطان الرجیم» ویل.
- ۴- د (بسم الله الرحمن الرحيم) ویل.
- ۵- د فاتحی نه وروستہ د (آمین) ویل.
- ۶- د رکوع نه وروستہ د (سمع الله لمن حمده) ویل د امام لپاره.
- ۷- د (سمع الله لمن حمده) خنہ وروستہ د (ربنا ولک الحمد) ویل د مقتندی لپاره.
- ۸- هر رکن ته د انتقالیو لپاره د تکبیر (الله اکبر) ویل.
- ۹- په رکوع کی د (سبحان ربی العظیم) او په سجدہ کی د (سبحان ربی الاعلی) ویل.
- ۱۰- په رکوع کی د زنگنو د سترکو یہ سر، د لاسونو اینبود جی گوتی یہی پراخه نیولی وی، یعنی په عادی حالت د لاسونو اینبود.
- ۱۱- د بنبی پنبی ودول او د چبی پنبی غورول په دوارو قعدو او د دوارو سجدو یہ منٹ ناسته (جلسہ) کی ورباندی کہناستل.
- ۱۲- د (اشهد ان لا إله) په وخت کی د شہادت گوتی پورتہ کول او د (الله) په ویلو سره بسکتہ کول.
- ۱۳- د کہناستلو په وخت کی لاسونہ په زنگنو باندی اینبود.
- ۱۴- د فرضو په دوہ وروستیو رکعتوںو کی د (الحمد لله...) لوسنیل سنت دی.
- ۱۵- د امام له لوری د انتقالیو تکبیرو، سمع اللہ لمن حمده او سلام لفظ یہ لوری آواز سره ویل.

۱- په ورسی ناسه (فعله) کې درود ویل.

۲- د درود نه وروسته د مائوري (قرآنی او مسنونه) دعاء لوستل. لکه: (ربنا آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة وقای عذاب النار).

۳- د سلام گرځولویه وخت کې نبې او کین لور ته د منځ گرځول.

۴- کله چې امام سلام اړوي باید مقتديان په نیت کې ویسي چې زما سلام په دوی، ساتونکو (حفظه) ملايکو او د جنپاتو په صالحونه باندي دی.

۵- کله چې مقتدي سلام گرځوي په نیت کې به هغه خالک نیسي چې کوم د سلام لور ته وي.

۶- مقتدي به د سلام گرځولویه وخت کې په امام باندي هم د سلام اچولو نیت کوي چې کوم لور ته واقع وي او که په امام پیسي ولار وي په دواړو سلامونو کې به امام د سلام اچولو نیت کوي.

۷- که چېږي یو خوک یوازې لموخ کوي د سلام اچولو په وخت به په ساتونکو (حفظه) ملايکو د سلام اچولو نیت کوي.

فعایت

- یو زده کوونکی دې د لمانځه واجبات د نورو زده کوونکو په وړاندې په عملی ډول بیان کړي.

اززونه

- لوړۍ: لاندې پېښتني څوتاب کړئ:
 - ۱- د لمانځه له واجباتو څخه د یو واجب پاتې کېدل شه حکم لري؟
 - ۲- د لمانځه سنتونه څو دی؟ پېنجه لې بیان کړئ.

- هر زده کورنکی دی د پورتنيو سوالونو ځرابونه په خپلو کتابچو کې وليکي.
- د دلخواهه و احیات بیان کړي.
 - په تروکۍ د فنوت دعاء د لمانځه له واجباتو څخه ده. ()
 - د آسمين، اعوز بالله، باسم الله او سمع الله لمن حمده ويبل د لمانځه سنتونه دی. ()

شپايسه لوست

د لمانځه د ادا کولو طرينه

- ۱- د لمانځه د کولو طرينه یه لاندي دول ده:
خنډو سره برادر کړي.

- ۲- بیا دی خپل نښي لاس په چې لاس د نامه لاندي کېږدي، بیا دی شناء
(سبحانک اللهم و بحمدک و تبارک اسمک و تعالی جدک ولا الله غیرک)

وايسي.

۳- د شناء ويلو له وروسته دی (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم يسم الله الرحمن الرحيم)
وايسي. (چې د شناء، اعوذ بالله او بسم الله ویل په پیت آواز سره دي او مقندي
به اعوذ بالله او بسم الله له وايي که چېرته له موړت جماعت سره في.
علم (الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم ملک يوم الدين ﷺ)
ویاک دستعیف (اهدنا القرط المستقيم صرط الذين أصمت عليهم غير المغضوب
عليهم ولا الشاكرين ﷺ) دې وايسي.

له په پیته سره دی (امین) وايسي.

- ۴- وروسته د قرآن کريم یو سورت او یا درې آیتونه تلاوت کړي.

۵- د سورت د تلاوت کولو نه وروسته دی په تکبیر (الله اکبر) ويلو سره رکوع

ته پیت شسي.

- ۶- په رکوع کې به پنهاندي ولار حالت کې لاسونه د زنگونو په سترګو
په داسې حال کې کېږدي چې ګوټي ہې پراخه عادي نیولی، شا یې غورولي
او سربه یې نه بښکته وي نه پورته رکوع به وکړي.
و په رکوع کې دې درې خله تسبیح (سبحان ربی العظیم) وايسي.

۰- ۱- کله جي د رکون شخه سر را اوچت کري نو لوسرى دی (سمع الله لمن حمله) ووايي، او بيا دی (ربنا ولک الحمد) ووايي.

مسائله:

د جماعت په لماجه کي دې امام (سمع الله لمن حمله) ووايي، او مقندي به يوازي (ربنا ولک الحمد) وایي.

۱۱- د (ربنا ولک الحمد) ويلو نه وروسته دې لمونځ کونکي لره شبې په مطعن قول نېټ ودرېږي، بيا به سجدې ته د تېټي و پرمھال د تکبیر (الله أكبر) په ويور سره تېټ شي، لوسرى دې زنکنونه، بيا لاسونه په داسې حال کې چې هرمه سعجه کې دې درې خله (سبحان ربی الاعلى) وايي. د سجدې په مساله بايد شنکلي له زنکنوو او ورنونه له ګډې نه لري کري او د پښو د ګټو سرونه به د قبلي لور ته کوي، داسې چې له ځمکي شخه به پورته نه وي.

۱۲- بيا دې په تکبیر ويلو سره سم له سجدې شخه سر راپورته کري او په مطعن قول سره دې لاسونه د زنکنوو سترګو سره برابر کېږدي، په داسې حال کې چې بنې پنهنه په ولاړه او کينه پنهنه لې خملوی وي ګښې.

۱۳- د لري شبې په دې نه وروسته دې دوبې سجدې ته ولاړ شي، او درې خله دې تسبیح (سبحان ربی الاعلى) ووايي.

۱۴- د دوبې سجدې نه وروسته دې په تکبیر (الله أكبر) ويلو سره په داسې حال ودرېږي چې لوسرى پې سر، بيا لاسونه ورسې زنکنونه را اوچت کري، لمونځ کونکي دې لاسونه په ځمکه نه لکوي او په مستقیم جول دې دوهم رکعت ته پورته شي.

۱۵- دويم رکعت دې هم د لوسرى رکعت په خبر اداء کري، (لاسوئه دې خوربونه نه پورته کوي، ثناء او اعدابله به هم نه وايي، نور پاتې رکعتونه

پوازی په بسم الله الرحمن الرحيم سره پېښېږي).

۱- کله جي لموئيځ کونکي د دوهم رکعت له سجدې خلاص شو، نو بيا دې د لاسونو ګوري خپري د زنگونو د سترګو سره برابري کېږدي، (داسې چې بني لاس بي په بني زنگون او کېن لاس بي په کېن زنگون

کېښوول شوی وې، له بلې خواښې پښنه ولاړه او کېنې پښنه بې څمولوي وي او پړي ناست وي او بيا دې (التحجيات لله والصلوات والعلیيات السلام علیک أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّهُ أَمَّا مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) واېي.

۱۷- که چېږي لموئي دوه رکعته وي بيا دې درود شریف (اللهem صل على محمد و على آل محمد کما صليت على ابراهيم و على آل ابراهيم انک حمید مجید، اللهem بارک على محمد و على آل محمد کما بارکت على ابراهيم و على آل ابراهيم انک حمید مجید) او ماتوره دعا (ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب الناس تر ويلو وروسته سلام وکړووي.

۱۸- که چېږي لموئي درې رکعتیز وي بيا د دریم رکعت له دویسي سجدې د روسته تشهده، درود، او دعا ويلو وروسته سلام وکړووي.

۱۹- که خلور رکعتیز وي، بيا دې د خلورم رکعت له دویسي سجدې د روسته همدا پورتني عمل ترسره کړي.

۲. د سرۍ اوښۍ د لمانځه ترمنځ توپیرونه:

د بنځۍ لموئي د سرۍ له لمانځه نه په لاندینيو شیانو کې توپیر لري:
۱- بنځۍ به د تکبیر تحریمه په وخت کې لاسونه تر اوږدو پورته کړوي، او سرۍ د خوربو تر خنډو په پوري.

۳- بنځۍ به د ولاړې په وخت لاسونه سېښې سره نېښې، او سرۍ پې تر نامه لاندې.

- ۳- پسجهد کی به بنجھے خنکلی دزگنزو سره نبسلوی، نارینه به بی جلاکری.
- ۴- پسجهد کی به بنجھے خنپتی له ورنونو سره نبسلوی او سری بی جلاکری.
له د لمانچه په تولو ناستو کی بنجھے دواره پنبپی ببی طرف ته بنسی او په
حکمکه کښی.
- ۵- بنجھے به د سجدې په وخت کی خنکلی له حکمکی سره لکوی.

فالیت

- یورزده کونونکی دی عملاً دوه رکعتیز لموئیخ د خپلو مسلکرو په وراندي
اداکړي. نسونونکی او نور زده کونونکی دې خپلی ملا حظې په آخر کې
وراندي کړي.

ازدونه

- ۱- لاندې پونښتو ته ځواب وواياسست:
أ. د شنا دعا کویه د اوله دې شخنه وروسته به لمونیخ کونونکی خه وايسي؟
ب. د (ولا الضالین) نه وروسته کویه کلمه پیته تکرارېږي؟
ج. (سمع الله لمن حمله) او (ربنا ولک الحمد) په کوم خاکي کې ویل کېږي؟
د. د انتقالاتو تکرارونه وواياسست.
- ۲- د بنجھې او سری د لمانچه تر منځ هم توپیرونډه وواياسست.

د دی لوست عمهه تکی په خپلو کتابچوکی ولیکۍ.

وټرو او سنت لمونځونه

۱. د وټرو د لمانځه حکم:

د وټرو لمونځ د امام ابیو حنفیه رحمة الله عليه په نظر واجب دي، لکه خرزنده چې د اخترونو لمونځ دی، او د یارانو په نظر موګد سنت دي.

۲. د وټرو د لمانځه مقدار:

د وټرو لمونځ درې رکعته دی.

۳. د وټرو د لمانځه وخت:

د وټرو لمونځ د ماسځوتن له لمانځه شنځه وروسته ادا کېږي.

۴. د وټرو لمونځ کې قرائت:

د وټرو په ټولو رکعتونو کې د قرائت لوسټل لازم دي.

۵. د قنوت ویل:

له رکوع شنځه سخکې د وټرو په دریم رکعت کې د قنوت دعا ویل کېږي.

۶. د قنوت دعا:

اللَّهُمَّ إِنَا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَتُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنَتَشْكُرُكَ وَلَا تَكْفُرُكَ وَتَحْلِعُ وَتَتَرَكُ مَنْ يَعْجِزُكَ إِلَيْهِمْ إِيمَانُكَ تَعْبُدُ وَلَكَ نصْلِي وَنَسْبِدُ وَإِلَيْكَ نَسْعِي. وَنَحْمَدُ وَنَجْوَجُ وَنَحْمَنُكَ وَنَخْسِنُكَ عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْفَكَارِ مُلْحَقٌ.

۷. سنت لمونځونه:

سنت په دوه جوله دی یو ته موګد سنت او بل ته غیر موګد یعنی مندوب وایي.

۸. موګد سنت:

هغه دی چې رسوا الله صلی الله عليه وسلم پري همیشه والي کړي، خوکله کله پي د دي لپاره پربنې چې د فرضو ګویان پړې ونه شي.

۹. غیر موګد سنت (مندوب):

هغه سنت دی چې رسول اکرم صلی الله عليه وسلم کله کړي او کله پربنې وي.

د موکدو سوئتنيو و ختنونه:

تول موکد سنت دولس رکunte دی چې د وختونو ترتیب بې په لاندې دول دي:

اـ سهار له فرضو شخنه مخکي دوه رکunte، او به کولو بي په تاکيد شمودي دی.

۲ـ د ماسپېښنن له فرضو شخنه مخکي خلور رکunte لمونځ په يو سلام سره. (او یا هم د

جمعي لمانځه شخنه مخکي)

مـ ماسپېښنن له فرضو شخنه وروسته دوه رکunte.

عـ د مابنام له فرضو شخنه وروسته دوه رکunte.

لهـ ماخوستن له فرضو شخنه وروسته او د وترو شخنه مخکي دوه رکunte.

لـ د جمعي له لمانځه شخنه وروسته خلور رکunte په يو سلام اداء کول.

۹. د غیر موکدو سنتو و ختنونه:

د غیر موکد سنتو و ختنونه په لاندې دول دي:

اـ د ماسپېښنن له دوه رکunte سنتو سره نور دوه رکunte يو ځائي کول.

بـ د مازديگر له فرضو شخنه مخکي خلور رکunte.

سـ د ماخوستن له فرضو شخنه وروسته خلور رکunte علاوه د هغه موکدو سنتو شخنه.

عـ د مابنام له فرضو شخنه وروسته شپږ رکunte.

ازونه

کورنۍ دنده

د موکدو او غیر موکدو سنتو و ختنونه په خپلوكتابچو کې ولیکي،

د تراویح لموخ او قضایي لموخونه

۱. د تراویح لموخ: د تراویح لموخ د نبئو او سپو لپاره موکد سنت دی، چکه چې نبی اکرم صلی الله علیه وسلم او راشده خلفاوو پری همیشه والی کړي. جماعت کول هم یکۍ سنت دی.

مسئله: نقل یه پیل باندي لازېږي، بناءً کله چې چاپري پیل وکړ او بیا ېې پېښود یعنې فاسدې کړی ورسټه بهې قضاء راوري.

۲. د تراویح د لمانځه وخت: د تراویح لموخ د ماخوستن لمانځه شنډه ورسټه او د وترو شنځه وراندې اداء کېږي.

۳. د تراویح د رکعتونو شمېړو: تراویح شل رکعته دی، دوه دوه رکعته یه یو نیت او سلام اداء کېږي، او بیاد هرو خلورو رکعتو ورسټه یو شه ناسته کېږي، یعنې یه لسو سلامو شل رکعته تراویح پوره کېږي، بیاله دی شنځه ورسټه د وترو لمونځ هم په جماعت سره اداء کېږي. یاده دی وي چې پرته دروزې له میاشتې شنځه په نورو میاشتړکې وتر په جماعت سره له اداء کېږي.

۴. قضایي یا فوتی لموخونه: کله چې له چا شنځه لمونځ قضاء شې هروخت چې فرصلت وسوي پایدې قضایي راوري مګر په هغه درې وختونوکې دې نه کړوي له کړو مو شنځه چې د لمانځه کولو شنځه منعه راغلي ده.

۵. د قضایي لموخونو د ادا کولو کېږي: په قضایي لموخونوکې ترتیب واجب دي. کله چې له چا شنځه د شبپرو لمونځونو شنځه لړ لمونځونه قضاء شسوی وي، دا سپری د ترتیب حاولند دي، قهباء کرام وايې د ترتیب په حاولند د ترتیب مراجعتو واجب دي، د ترتیب معنا داده چې قضایي لموخونه به د وختي لمونځ نه سخکي کوي، او بیابه د قضایي ترمیخ هم ترتیب مرادتو یعنې کوم لمونځ چې ترې سخکي قضاء شسوی وي هغه به وراندې کوي.

۲. هغه شيان چي ترتيب پوري ساقطيدي:
- ۱- اکله چي قضائي لموئحونه پرته له و تزو شخه شپرو ته و رسپري.
- ۲- کله چي له سري شخه قضائي لموئحونه هير شسي.
- سلکله چي وخت تنك وي او دواهه (وختي او قضائي لموئحونه) نه اداکبري.

فالايت

زده کونکي دي پورتني مطالب په انفرادي او یاگريي شکل د سوال او چواب
په مېټود سره تکرار کري.

ارزونه

- ۱- لاندې پونستي چواب کړئ:
ا. د وترو او تراويحو لموئحونه خنکه اداء کړي؟
ب. د وترو او تراويحو لموئحونه خنکه اداء کړي؟
۲- لاندې صحیح جملو ته د (ص) نښه او غلطو جملو ته د (غ) نښه کړو؟
- ۳- د تراويحو لموئح د ماخوستن له و تزو شخه و روسته اداء کړي. ()
- ب. د چا شخه چي د پنهو لموئحونو شخه زيات لموئحونه قضاه شي د ترتیب
خاوند دي. ()
- ۴- د ترتیب خاوند به وختي لموئح په قضائي لموئح باندې مسخکي کوي. ()
- ۵- د د وخت په تګواли سره ترتیب ساقطپري. ()
- ۶- شل رکعته تراویح به په لسو سلامونو سره رسپري. ()

کورني دنده

پورتینو سوالونو ته په خپلوكتابجو کي چوابونه وړایاسست.

نووسن لوست

د لمانځه مفسدات او مکروههات

۱. د لمانځه مفسدات:

فساد په لغت کې: د صلاح ضد ته واي. او د فقهاو په اصطلاح کې په عبادت کې ناسم وصف فساد بلکېږي. په عباداتو کې د فساد معنی بطلان دی او په معاملاتو کې فساد بیله معنا او بطلان بیله معنا لري، هدوف دا چې په معاملات د فساد څخه وروښه صحیح کیدای هم شېي خو عبادات داسې نه دي.

۲. د لمانځه مفسدات:

- ۱- خبرې کول. اخبارک او خنباک کول اکرکه په هپره هم وي.
- ۲- خوراک او خنباک کول اکرکه په هپره هم وي.
- ۳- د داسې کار کول چې د لمانځه څخه بیرون کس پرې د لمونځ کورونکي ګومن ونه کړي.
- ۴- له قبلي څخه د سینې ګرځول.
- ۵- د لمانځه په منځ کې درې پړله پسې قدمونه اخیستل.
- ۶- لپروټوب او یې هووشي.
- ۷- د پوره بورکن اداء کول په داسې دول سره چې عورت پې خرکند، او په دوسره دوسره نجاست وې چې لمونځ ورسره نه کړي.
- ۸- داسې خندا چې خپله بې واوري.
- ۹- په خواړه د سلام اچول یا خواړول.
- ۱۰- د نیوی امورو لپاره ژرل، خرو که چېږي د خندا له ویزې وي پاڼې لمونځ نه فاسدېږي.
- ۱۱- هغه الفاظ ویل چې د لمانځه څخه نه دي لکه: (الله و اذالله راجعون) او پاڼې لمونځ نه.
- ۱۲- په داسې شکل سره د قرائت کول چې د کلمې معنا غلطوي.
- ۱۳- له امام نه پرته بل چاته فتحه ورکول.
- ۱۴- د کو اهیت معنا
- ۱۵- کرااهیت په لغت کې د محبت ضد ته واي. او د فقهاو په اصطلاح کې هر هغه شې چې پېښوول یې باخت وې تزیمې مکروه بلکېږي او که چېږي منعه والي بې په ظې دلې یا پېښوول یې تزیمې مکروه بلکېږي.
- ۱۶- کله چې لمونځ د تحریمې کرااهیت سره اداء شې راکړوں پې واجب دي، او که د تزیمې کرااهیت سره شووی وې بېړته راکړوں پې مستحب دي.

۴. د لمانجھه هڪو وھات:

لاندی شیان په لمانجھه کي مڪروه دي:

- ۱- د سستو او واجباتو پڦينبودل. لکه: د امام متابعت په لمانجھه کي پڦينبودل.
- ۲- په لمانجھه کي په نورو کارونيو باندي د لاسونو مصروفول لکه:
 - د گرتو ڪتو رې کول، ويپتنان ويپتيل.
 - د لمانجھه په سهال تنهه پاکول.
 - د گرتو ڪاتول راقاتول.
 - د خپلو جامو او لاسو سره لوئي کول.
 - په اشاره باندي د سلام ۾ خوابول.
- ۳- په لمانجھه کي په نورو شانيانو باندي د سترڪو مصروفول لکه:
 - د اسمان لوره ٿئه ڪتل.
 - د سترڪو پيول.
 - نبي او کمبن لورهه ڪتل.
 - خبيل مخصوص اڌكار او دعا ڪاني نه لوپتيل.
 - نبيه د رکوع په حالت د فرائت لوپتيل.
 - ڀه سسنوئه طريقه د اركانو نه ادا ڪول لکه:
 - خيرمنظم ديل.
 - ناسمه سجله لکه د پڪري په ول سجله کول.
- ۴- په لمانجھه کي خبرې ڪول مڪروه دي.
 - دا سممه سجله لکه د پڪري په ول سجله کول.
- ۵- پي ضرورت په توخي او اوسيلی کول.

فعاليٽ

- زده کونکي دې نور هنده امور جي د لمانجھه دروحجي خلاف دي او بعضی اشخاص هغه کوي په گوتھه ڪري.

ارزوئه

- ۱- لاندی پوښتني ڪواب ڪرئي:
 - اُکراهبيت او فساده ٿه معناوري په لندو جول پي تعريف ڪري؟
 - د لمانجھه د مڪروهاتو ختحه پتحه واپايسنت.
- ۲- د لمانجھه پتحه مفسدات بيان ڪري.
- ۳- لاندی صحبيج جملوته (ص) او غاضبو جملوته (خ) نښه ڪريڊي:
 - په لمانجھه کي د گرتو ختحه پکونه ويپتيل مڪروه دي. ()
 - د رکوع په حالت کي د فرائت لوپتيل لموئي فاسدوسي ()
 - په لمانجھه کي خبرې ڪول مڪروه دي. ()

ڪورني دنده

د دي لوپت عمدہ تکي په خپلو ڪتابچو کي ولڪي.

په لمانځه کې بې اوسمه کېدل

کې اوسمه شې:

ا- لمونځ دې پېږدوي اودس ته دې ولاړ شې او پس له اوادسه دې خپل لمونځ د هغه ځای څخه پېل کړي چې په ځم کړي کې بې اوسمه شوی دی. خوله سره راکړوں له غوره دی.

ب- که چېږي بې اوسمه شوی شخص ادم وي، یور له خپلو مقتداڼو څخه دې امام کړي

او پاتې لمونځ به دې په خپل امامت مقتداڼو ته پوره کړوي.

م- که چېږي یور لمونځ کوئنکي ته دروسټي ناسټي څخه دروسټه بې اوسمي پېښه شې د لمانځه څخه دې وکړۍ، او دس دې وکړۍ، او بیا دې سلام واروی، دا درې واله هغه صورتونه دې چې خبرې بې نه وي کړي، خوا که خبره بې کړي وي، بیا بې لمونځ فاسدېږي برایه ده چې قصد، سهرا او خطأ بې له خوالي وتلي وي او بناء ورياندي جواز نه لري.

ع- که چېږي کوم لمونځ کوونکي دروسټه له بې اوسمى څخه د او دس لپاره قدسونو اخیستولو او یا له قبلې څخه مخ کړو، ته اړ او داګار بې وکړ لمونځ بې نه فاسدېږي اکر که له درې قدسونو څخه زیات هم تالی وي.

۲- د سهروپي سجده:

سهروه غفلت او بې پرواړي ته واي.

د سهروپي سجدې حکم: د سهروپي سجده واجب ده.

د سهروپي سببیوه: د سهروپي سببیوه په لاندې شایانو واحدېږي:

ا- کله چې د واجباتو څخه یور بې د خپل ځای نه وړاندې یا وروسته، سهوا زیات او یا پېښووں بشې

ب- کله چې لمونځ کوونکي فرض د خپل ځای څخه سهوا مخکي یا وروسته کړي.

- مسأله:
دستو په پرېښدلو باندي د سهولې سجله نه لازمي، ځکه هې د سنتو په پرېښدلو
باندي لموخ نه نيمکړي کړي.
- مسأله:
د فرضو پرېښدلو په سجله سهوله باندي نه جښه کړي، ځکه هې د فرضو پرېښدلو
لموخ باطلي، خوکه چېرې خوک د لمانځه په کوم رکن کړي سهوله شو بېرته به هې
راکړۍ اوکه چېرې هې د خپل ځای خنډه وروسته کړي به د سهولې سجده کړي.

۳- د سهولې د سجدې وخت:
د سهولې سجله هغه دو سجدې دی هې د لمانځه زیادت او نیمکړتیا پوره کړي او وخت
هې د اخري قعدې د تشنډ او یو سلام ګرځولو شخه وروسته دی.

۴- د سهولې د سجدې طرقه:

د وروسته قعلې د تشنډه شخه وروسته یو سلام اړول کړي او یا دې خنډه وروسته
دوه د سهولې سجدې کړي، او د دې خنډه وروسته تشنډه (التحيات...) د دوههم ځل لپاره
په همدې ناسته کې، او یا به درود (اللهم صل...، او دعاء هې مخکي ندي ویل شوې
ولوکي، او یا به نېټي او کېن لور ته سلام واروی.

۵- په لمانځه او یا اوسه کې شک کول:

۱- که چېرې یو چاته دا شک پیدا شو هې لموخ هې کړي او که هې نه دی کړي، دې
سرې لموخ نه دی کړي، ځکه نه کول هې یقیني او په ګولو کې په شک دې.
۲- که چېرې یو چاته د سلام ګرځولو او یا د آخرې قعدي د تشنډه نه وروسته شک پیدا
شو دا شک هېڅ باوري نه دې او اعتبار ورته نشنډه.

۳- که چېرې خوک دېر شکي وي او هر وخت ورته شک پیدا کړي، دا به په غالې ګمان
عمل کړي.

۴- که چېرې خوک په دې باور وي هې اودس مې کړي دی خو فکر کړي هې ممکن
هي اودسه شوې وي، دې سړۍ اودس شته، مګر که په ياد هې وي چې دې اودسه و
خو ممکن د عادت سره سم ده اودس کړي وي، نو دا هې اودسه دی.
۵- د تلاوت سجده
د تلاوت د سجدې کول واجب دي.

۱۰۷

- بیوزده کو روکی ہے خیلو ملکرو پیہ و پانڈی شنگھائے تلاوات سنجھہ کی ادائیگی کے مصالح کی اور اهم

١٧	الفرقان	٤٠	الحج	١	الإنشقاق	٢١	العلق	٦
١٨	سورة العنكبوت	٥٠	الجاثية	٢	سورة الأنبياء	٣٣	العنكبوت	٢٣
١٩	سورة العنكبوت	٦٠	الجاثية	٣	سورة العنكبوت	٣٨	العنكبوت	٣٧
٢٠	سورة العنكبوت	٧٠	الجاثية	٤	سورة العنكبوت	٤٠	العنكبوت	٣٩
٢١	سورة العنكبوت	٨٠	الجاثية	٥	سورة العنكبوت	٤١	العنكبوت	٣٨
٢٢	سورة العنكبوت	٩٠	الجاثية	٦	سورة العنكبوت	٤٢	العنكبوت	٣٧
٢٣	سورة العنكبوت	١٠٠	الجاثية	٧	سورة العنكبوت	٤٣	العنكبوت	٣٦
٢٤	سورة العنكبوت	١١٠	الجاثية	٨	سورة العنكبوت	٤٤	العنكبوت	٣٥
٢٥	سورة العنكبوت	١٢٠	الجاثية	٩	سورة العنكبوت	٤٥	العنكبوت	٣٤
٢٦	سورة العنكبوت	١٣٠	الجاثية	١٠	سورة العنكبوت	٤٦	العنكبوت	٣٣
٢٧	سورة العنكبوت	١٤٠	الجاثية	١١	سورة العنكبوت	٤٧	العنكبوت	٣٢
٢٨	سورة العنكبوت	١٥٠	الجاثية	١٢	سورة العنكبوت	٤٨	العنكبوت	٣١
٢٩	سورة العنكبوت	١٦٠	الجاثية	١٣	سورة العنكبوت	٤٩	العنكبوت	٣٠
٣٠	سورة العنكبوت	١٧٠	الجاثية	١٤	سورة العنكبوت	٥٠	العنكبوت	٢٩
٣١	سورة العنكبوت	١٨٠	الجاثية	١٥	سورة العنكبوت	٥١	العنكبوت	٢٨
٣٢	سورة العنكبوت	١٩٠	الجاثية	١٦	سورة العنكبوت	٥٢	العنكبوت	٢٧
٣٣	سورة العنكبوت	٢٠٠	الجاثية	١٧	سورة العنكبوت	٥٣	العنكبوت	٢٦
٣٤	سورة العنكبوت	٢١٠	الجاثية	١٨	سورة العنكبوت	٥٤	العنكبوت	٢٥
٣٥	سورة العنكبوت	٢٢٠	الجاثية	١٩	سورة العنكبوت	٥٥	العنكبوت	٢٤
٣٦	سورة العنكبوت	٢٣٠	الجاثية	٢٠	سورة العنكبوت	٥٦	العنكبوت	٢٣
٣٧	سورة العنكبوت	٢٤٠	الجاثية	٢١	سورة العنكبوت	٥٧	العنكبوت	٢٢
٣٨	سورة العنكبوت	٢٥٠	الجاثية	٢٢	سورة العنكبوت	٥٨	العنكبوت	٢١
٣٩	سورة العنكبوت	٢٦٠	الجاثية	٢٣	سورة العنكبوت	٥٩	العنكبوت	٢٠
٤٠	سورة العنكبوت	٢٧٠	الجاثية	٢٤	سورة العنكبوت	٦٠	العنكبوت	١٩
٤١	سورة العنكبوت	٢٨٠	الجاثية	٢٥	سورة العنكبوت	٦١	العنكبوت	١٨
٤٢	سورة العنكبوت	٢٩٠	الجاثية	٢٦	سورة العنكبوت	٦٢	العنكبوت	١٧
٤٣	سورة العنكبوت	٣٠٠	الجاثية	٢٧	سورة العنكبوت	٦٣	العنكبوت	١٦
٤٤	سورة العنكبوت	٣١٠	الجاثية	٢٨	سورة العنكبوت	٦٤	العنكبوت	١٥
٤٤	سورة العنكبوت	٣٢٠	الجاثية	٢٩	سورة العنكبوت	٦٥	العنكبوت	١٤
٤٥	سورة العنكبوت	٣٣٠	الجاثية	٣٠	سورة العنكبوت	٦٦	العنكبوت	١٣
٤٦	سورة العنكبوت	٣٤٠	الجاثية	٣١	سورة العنكبوت	٦٧	العنكبوت	١٢
٤٧	سورة العنكبوت	٣٥٠	الجاثية	٣٢	سورة العنكبوت	٦٨	العنكبوت	١١
٤٨	سورة العنكبوت	٣٦٠	الجاثية	٣٣	سورة العنكبوت	٦٩	العنكبوت	١٠
٤٩	سورة العنكبوت	٣٧٠	الجاثية	٣٤	سورة العنكبوت	٧٠	العنكبوت	٩
٥٠	سورة العنكبوت	٣٨٠	الجاثية	٣٥	سورة العنكبوت	٧١	العنكبوت	٨
٥١	سورة العنكبوت	٣٩٠	الجاثية	٣٦	سورة العنكبوت	٧٢	العنكبوت	٧
٥٢	سورة العنكبوت	٤٠٠	الجاثية	٣٧	سورة العنكبوت	٧٣	العنكبوت	٦
٥٣	سورة العنكبوت	٤١٠	الجاثية	٣٨	سورة العنكبوت	٧٤	العنكبوت	٥
٥٤	سورة العنكبوت	٤٢٠	الجاثية	٣٩	سورة العنكبوت	٧٥	العنكبوت	٤
٥٤	سورة العنكبوت	٤٣٠	الجاثية	٤٠	سورة العنكبوت	٧٦	العنكبوت	٣
٥٥	سورة العنكبوت	٤٤٠	الجاثية	٤١	سورة العنكبوت	٧٧	العنكبوت	٢
٥٦	سورة العنكبوت	٤٥٠	الجاثية	٤٢	سورة العنكبوت	٧٨	العنكبوت	١
٥٧	سورة العنكبوت	٤٦٠	الجاثية	٤٣	سورة العنكبوت	٧٩	العنكبوت	٠

۱ - ۳ ماروں د سبجت و سماپت:

حه هم چی اور یدی لی یہ وی.
- د تلاوت سجدی ادا کول:
تکبیر به واپسی (خوا لاسونہ بے غوب زنور نہ پورتہ کوی) او سجدی تہ بے نسکنہ کوی، داسی
سجدہ بہ کوی لکھ خنگہ جی د لامنځه سجدہ کوی او بیا به له سجدی خندہ د پورتہ کیدو لپاره
تکبیر واپسی، دا دواره تکبیر نہ ویل واجب دی، د تلاوت سجدہ کی تشدید او سلام نشته.
په سجدی کی بہ (سبحان رئی الاعلی) دری ځلی واپسی، د تلاوت د سجدی آیتونه په
لاندی جدول کی روپیانہ شوی دی، او همدارنګه په قرآن کریم کی هم دغه ځایونه په
نبنده شوی دی.

سُورَةُ الْأَنْبَاءِ

۱- تلاوت: د تلاوت سمجده یه لاندی درکی سببیتو باندی راجبتری:
۲- اوریل: بد تلاوت سمجده د سجده د لایت په اوریل کوونکی باندی هم راجبتری
۳- اقتداء: که امام د تلاوت د سجدی آیت ولرسست یه مقتدی باندی هم راجبتری، که
شده هم حجب اوریلی بج نه و کی.

ازونه

لاندې پوربنتو ته څواړونه وړائی:

۱. د سهړو پسجدې حکم څه دی؟ او سببونه پې لنه ډول پې بیان کړئ.
۲. د تلاوت د سجدې اسباب خواوکوم دي؟
۳. د تلاوت د سجدې د آیتونو شمېر خو دي؟
۴. که چېږي امام یه لهانځه کې پې اوسه شې څه باید وکړي؟

لاندې خالی ځایونه په مناسبو ګلمو وک کړئ:

۱. د سنترو په پېښودلو باندۍ د سهړو پسجده لازميږي.
۲. د فرضو پېښو د سهړو په سجدې باندۍ کړي.
۳. د تلاوت سجدې یه دی سورتورو کې دی.

کورنۍ دنده

پورتني سوالونه سره د څواړونو یه خپلو کتابچو کې ولکي.

پویشتم لوسٹ

د ګاروغ لموخت

د ناروغ لموخت ناروغی ته په کنټلوله لاندې د ډولونو دی:

۱- اکله چې ناروغ ته ودرپل ناشونۍ شول پیا به لموخت په ناسته، رکوع او سجده سره گوري.
۲- که چېږي ګوم ناروغ ته د رکوع او سجده کول ناشونۍ شول، پیا به رکوع او سجده په
ناسې حال په اشاره گوي چې د سجده ایشاره به د رکوع له اشارې ځخنه ټیبهه وي، خود
سجده لپاره دې څه شئی نه پورته گوي چې هلهه ورباندي سجده وکړي.
مړکه چېږي څوک په ناسته هم قادر نه، د اسې به ستونۍ سنت په داسې حال کې څملي
چې پښې به یې د قبلي لور ته وي، د سر لاندې به یې د پورته کولو یه خاطر بالښت اینېښې
وې، مسخ په قبلي به میلاست، رکوع او سجده به په اشاره باندې ترسو ګوري.
۴- کله چې ګوم ټاروغ په دی قادر نه وي چې د سر په اشاره باندې لموخت وکړي، له څخه
لموخت وروسته ګپري، د ستګو او وریځو یه اشارې سره لموخت کول ورته روا نه دی.
۵- هغه بنده چې په خپل ژوند کې د سر په اشاره باندې په لموخت کولو باندې قادر نه او
سر شو، په د باندې د دی لموختونو د کفارې وصیت لازم نه دی، اکړکه دېر لړ هم وي.

۲- د مسافر لموخت

څرنګه چې سفر ستونې لري نو ددې لپاره ورته ځانګړي احکام خاص شوی چې په
لاندې ډول دي:

۱- د روژي په مبارکه میاشت کې مسافر ته روژه خوبل روادی.

۲- مسافر ته د سفر په خاطر په انځوستل شویو موزو باندې درې ورځی او شېږي مسنه
کول روادی.

۳- مسافر په جمعی او اخترنو نه لموختونه او قرباني نه شنته.

۴- مسافر په سفر ګکې څلور ګعنې فرض لموختونو کې قصر کوي او دووه رکعته گوي.

۵- مسافر از د لموخت دروسته کول هم ورته روادي په هغه صورت کې چې د غلو او شوکمارو
څخه وږدې ولري.

۳- قصر:

د څلور رکعتیز و لموختونو نیمايکې کول او پر ځای په دووه رکعته کول قصر بل کېږي، بناءً
د سهار او سایرام لمامجه کې قصر نه کېږي.

۴- د قصر حکم: قصر په سفر کې (عزمیمت) دی.
۵- د قصر شرطونه فتهه کرامو د قصر لپاره لاندې شرطونه اینېښې دی:

۱. د سفر اندازه او لیاره به عادی تک سره دری و رخچی او شبی وی. (۱)
۲. سفر د مسافر د خپل کلی یا قریبی شنخه د وتلو نه حسابه‌بری، یعنی کله جی مسافر د

خپلی علاقی شنخه بیرون شو مسافر بلکه بربی.

۳. باید کوم سفر جی نیت بی لری له دری ورخو شخنه کم نه وی.

۴. د سفر یه هکله د مسلی:

۱- یورسپی له خپل اصلی تاتویی شنخه هعنه جی پکی زیرپلی او هستونه کوله؛ ولاز او بل خای کی بی هستونه کنه غوره کرده د چینو ارتیلو نه امده د شده و خست لپاره خپل تاتویی ته راغی، دا سپری به یه خپل اصلی تاتویی کی فصر کروی، په دی شرط جی د دارو تو
منشی فاصله دری و رخچی او یاره دی شنخه زیانه وی.
۲- کله یو چا شنخه په سفر کی لمونخونه قضاء شمول او بیاکور ته راستون شو د سفر د
لمازنه فضایی به دوه رکعته راوی، او که چبری په کورکی تری قضاء شوی وی، او قضاء پی په سفر کی راوی هم هعنه خلور رکعته به پوره کوی.

ازدونه

۱- لاندی پونتنو ته خوارویه ووایاست:

۲- د سفر خاکتری احکام خو دی په لنده دول بی بیان کری؟
۳- ب- قصر خه ته واپی، او حکم بی خه دی؟

۴- قصر خو شرطیه ری په لنه دول بی بیان کری؟
۵- لاندی صحیح جملوته (ص) او عاطلو جملوته (غ) ننبه کردی:

۶- د سفر اندازه به عادی تک سره دری و رخچی ده.
۷- که له یو چاشخه په سفر کی لمونخونه قضاء شمول په کورکی به بی پوره اداءکوی.

(۱) په مسافر باندی د جمعی، اخترونو لمونخونه او قربانی نشتنه. ()
د- کله جی ناروغ ته دربل ناشونی شمول بیا به لمونج په ناسنه کوی. ()

پورتیو سوالونو ته په خپلو کتابچو کی خوابوونه ولیکی.

(۱) بعضی معاصره علامو د شرعی سفر اندازه تقریباً ۱۹ کیلومتره تعیین کړي ده

د وړه ټېشم لوسټ

د سیروت النبی اړزېشت

الله تعالی فرمایي: لقْدَ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَكْثَرُهُمْ حَسَنَةً دَالْخَرَابِ سُورَتٍ ۖ ۲۱ آیت.

﴿۲۱﴾ (په حقیقت کې ستابسو لپاره د الله په رسول کې یو هخورا غوره نموونه) زیاره: (په حقیقت کې مونږ ته د پیغمبر په پیښوی او هخورا غوره نموونه) الله تعالی پدې مبارک آیت کې مونږ ته د الله په رسول کې یو هخورا غوره نموونه ده، لدې امله لازمه د ه جب د نبی کریم سیروت زده کړو تر خرو و کولاي شو هغه پسې، افتداء اود هغه لاره تعقیب کړو، د سنتو او طریقو پائنه هې وکړو او په لارښوونو ی عمل وکړو، نو د اسلام په پوهیاو او پیشندو کې د سیروت څه اهیمیت ده؟ د سیروت مفهوم او ځانګړتی او کوسي ده؟ او د سیروت د تدریس مونځی څه ده؟

د سیروت تعریف:

په لغت کې: د سنت، طریقی او نکلاری په معنی راځلي ده.
په اصطلاح کې: سیروت د یو ه شخص د ژوند حالاتو، تاریخ او هغه پورې اړوندو موضوعاتو ته ویل کړی.
کله چې سیروت مطلق دکر شي نو د حضرت محمد سیروت ورځخه مراد وي.

فعالیت

- د سیروت علم د کوم علم سره زیات ورته والی لري؟ د حدیثو دعلم سره، د تاریخ د علم سره، او که د کوم بل علم سره؟
هغه عمله موضوعات چې په سیروت کې خپل کېږي عبارت دي له:
د پیغمبر د میلاد له مسہال خنډه دنبوټ مقدماتي نښې او نښاني، د حضرت محمد

وپوکتوب، رشد، ځوانۍ، په مختلفو حلاټو کې د الله (ج) ساتنه دخیل پیغمبره، پیغمبر
باندی دوچي دنازلیدلو وخت، پت او بسکاره دعوت، دقریشو له خوا د مسلمانانو دول
دول رپونې، د مسلمانانو هجرت حبشي ته، د مکرمي شنه بهر د اسلام د مقدس دین
خپریدل، دیشرب (امدینې مسوري) د خلکو سره تړون، پشرب (امدینې مسوري) ته هجرت، په
مدينه مسوره کې د اسلامي ټولني جورو، هکايلو او ګاوښيانو سره ټرونوته، د مسلمانانو
پر ضد د مشرکانو او یهودو توطالبی او دیسيسي، دهغوي په وړاندې د مسلمانانو دفاع
او د پیغمبر اکرم **غزر ځانې** ګاوښيو ځاماټو د دعوت دیغامونو لېږل، د جزیره العرب
مختلفو سیسو ته د اسلام رسیدل، د پیغمبر سفرونه، د هغه **ځلانده** صفات، او له
نیکړي دنیا شخه دهغه رحلت.

د سیروت النبی ځانګړیاوې

نبوي سیروت دېږي ځانګړیاوې لري چې ځینې پې دادي :

۱ - د ندي کړیه **سیروت د فورو انبیا د سیروت** په پرتله تر تړلو صحیح ترین سیروت دی،
څکه چې دنه سیروت د مستصلو روایاتو، پیښندل شمو او موژو قو شخصیاتو له لارې ټل
شموي دي، تردې چې دېست او تدوین مرحلې ته رسیدلې دي.

د سیروت تدوین په (۱۰) اهجري (کال کي د عمرین عبد العزیز د خلافت په دورکې پیل
شمو، نو ځکه د سیروت علماء په ډيرې آسانې سره کولاکې شي د پیغمبر اکرم (ص) صحیح
سیروت له ناسمو اقوالو او ضعیفو کیسمو ځنخه جلاکړي.

۴ - د سیروت لارښوونې هر اړخیزې او دژوند تولو حالاتو شاملي دي، چې د هر چا
لپاره په هر وخت او شیبه کې د ژوند غوره نمونه دي.

۳ - د پیغمبر سیروت روښانه سیروت دی چې د هغه دژوند د حالاتو په اوونه په څرکند
دول ییانوی: چې د پیغمبر د پلار عبد الله او سورې پې آمنه بنت وهب د واده له
وخت ځنخه پیل، او د پیغمبر **پیدایښت** بعشت، د دعوت په اوونه، غزالکاني او د
پیغمبر **وقات په څرکند** دول ییانوی.

فعایت

- زده کورنکی دې پورتني مطالب په افراادي او یا گروېي شکل د سوال او ځواب په طریقې سره تکرار کړي.

د سپیرت النبی د زده کړي ازربیست

- 1- د زبی کریم سپیشلی سپیرت له فضایلو، نیکوا خاللاقو، نصیحتونو او عبرتونو شنخه ډک دی چې انسان د خپر په لور هڅخوی.
۳- د پیغمبر دسپیرت زده کړه دا روښانه کوي چې د اسلام سپیشلی دین د صبر، زخم، فکر، عقل، حکمت، او پیشریت ته د پیشکړيو او ګټو رسولو دین دی.
- ۴- د پیغمبر سپیرت مصالحیو اوداعیانوته دیولنې د اصلاح بلنه او لارښوونه کوي.
۵- د پیغمبر سپیرت داسلام دسپیشلی دین لوړقام او برتری د جاهلیت دزماني دن او پوردوډونو، یې عدالتیو او ظالمانه رسماو په پړتله موټونه را په ګټو کړي.
۶- د نبوی سپیرت لوستل او د پیغمبر او اصحابیو کرامو له زیارونو او تکلیفونو د اسلام د دین لپاره یې ګالی) خبریدل، د انسان صبر، زغم او حوصله زیاتوی.
۷- د سپیرت دزده کړي له یو کته کولی شو دین په ډېر و مقاصد پویه شو، او د قرآن کریم د زیاتو ایاتو په تفسیر او شان نزوں خبر شو.
- ۸- نبوی سپیرت داسلامي است د وحدت خردمنه کوي او دا را په ګوته کوي چې اسلام خرڅکه وکړي شودختنفو، یویل دېښمنو او خپرو قومونو، مسلتونو او قبائلو شنخه یو واحد، قوي عزتمند او یو موټي ملت جوړ کړي، او تقول سره ورونه کړي، او د دوی مشران چې د تقوی، اخلاص او الهي وږي شخنه بړخمن وو، د خپلو کشور انوو او اتباعرو په زړونو کې تر تولو ګران او عزتمند کړي.
- ۹- د سپیرت لوستل او تدریس مسلمان ته د اسلامي فرهنگ او پوهې دیوپه مهمنې برخې دغنانددي او یهانې لامل ګرځي. چې عقائد، احکام او اخلاقو ته هم شامېږي.

ازونه

- ۱- نبوی سپریت په لغت او اصطلاح کې تعریف کړئ.
- ۲- د نبوی سپریت درې ځایکړی تباوی څرګندی کړئ.
- ۳- د نبوی سپریت د زده کړي ارزښت د مسلمانانو د ژوندانه په مختلفو اړخونو کې څرګند کړئ.

کورنۍ دنده

ددي لوست د مطالبو خلاصه دیوی لنډي مقالي په لړ کې په خپلوا الفاظو ولیکۍ.

درویشم لوست

نبوی سیرت او تاریخ

د تاریخ تعريف:

تاریخ په لغت کې د ډیوی پینېبې دوخت اوزمان تعین ته ولېي. په اصطلاح کې: د تیرو وختونو دمې ډیو پینېو او واقعاتو دوخت او زمانې تاکل دی، لکه: دمې ډیو شنختصیونو، ډلوا، ډھفوی ڈرولند اومړک د حالاتو، تمدنونو، نیارونو، دردونو، رواجونو، عاداتو، کړنو، صنعتونو او انسابو شنځه بحث کوي.

سیرت د تاریخ اساس او بنسته دی:

د یغمېبر سیرت د تاریخ اساس او بنسته دی چې مسلمانان پړی وي پاری، ځکه لومړنۍ تاریخي پینېبې چې مسلمانانو لیکلې دی، هغه د سیرت پینېبې وي، بیا د ورسنتیو حوادثو تدوین ترن ورځی پورې د همانه سیرت لري ده.

د سیرت او تاریخ د سند د تقولو طریقه:

د روایت په سلسله د تاریخي پینېو ټکلول، او صحیح روایتونه له غلطورا یتونو څخنه جلاګول دا یوازې د عربو او مسلمانانو ځا نکرتیا و چې نور وړخنې ښی برخې و ځکه چې مسلمانانو د سیرت لیکنه خپله دینې و جیبه ګنله، دوی زیارباسه تر څویه روایاتو کې کوم شک او شبه پاتې نشي، او سیرت له هرول درواخو شنځه پاک وي، دغه تکلاوه لوړې د حدیثو او سیرت په لیکنه کې رامنځته شووه، اوپیا د تاریخ په لیکنه کې وړخنې کار واخیستل شو، او د تاریخ پورې اړوندو ځائیو د تمهیز لپاره معیار وتاکل شو.

فالیت

- دسیرت او د تاریخ د علم تفاوتو نه واضح کړئ.

د نبوی سیرت مصادر د نبوی سیرت مصادر په لاندې دول خلاصه کړو:
موږکړلای شو د نبوی سیرت زیاته برخه د احادیثو په کتابونو کې دکر شوې ^{۵۶}
ا- قرآن کريم: د نبوی سیرت یوه پراخه برخه په قرانکريم کې په اجمالي توګه
ذکر شوې ده.
۲- نبوی سنت: د نبوی سیرت زیاته برخه د احادیثو په کتابونو کې دکر شوې ^{۵۷}
احادیث کتابونه عبارت دی له: کتب الصحاح، سنهن، مسناپنه، مستدریکات، معاجم، اود
سننو د کتابونو له قاموسونو شخه.
۳- د محمدی صفاتو (شمایلو) کتابونه:
د محمدی شمایلو کتابونه هغه کتابونه دی چې مولفینو یې د نبی کريم ^{۵۸}
اخلاقو، عاداتو، فضایلو اولسلوکو ته خانکړي توجه کړې وي.
۴- د نبوی دلایلو کتابونه (محمدی معجزې):
په دغور کتابونو کې د پیغمبر ^{۵۹} معجزې، او د نبوت دلائل دکر شوې دی.
هـ- د محمدی خصائصو کتابونه:
دغه کتابونه د پیغمبر ^{۶۰} او د هغه د امت د خصائصو او خانکړتیاواو په هکله
بحث کړوي.
۱- د غزر آگانو کتابونه:
دغه کتابونه د اسلام په اول کې د مسلمانانو د دېښمانو د سازشونو، دسیسو،
د مسلمانانو د دفاع، او د پیغمبر ^{۶۱} دغزوایتو شخه بحث کړوي.
۲- د سیرت خانکړي کتابونه:
دغه کتابونه د سیرت دعلم پورې د اپوندو موضوعاتو شخه بحث کړوي.
د سیرت د لیکنې پیل او د سیرت مشتملور کتابونه:
۱- د صحابه و دوره د سیرت تدوین په ابتدائي پنهه (۴۰-۵۰) هجری کلونو شخه
پیل شهو، چې حضرت عبد الله بن عباس رضي الله عنه به خپلوا شاکر دانو ته د
پیغمبر ^{۶۲} دنسې، او د هغه دغز آگانو په هکله معلومات ورکول او هغنوی به

لیکل، همدا راز عبد الله بن عمرو بن العاص او برائین عازب رضی الله عنہما به هم خپلو شاکر دانو ته دسیرت دعلم تدریس کاوه.

۳- تابعیتو دوره: دسیرت تالیف دتابعیتو یه زمانه کی پیل شو، عروه بن زیرین عوام د رسول الله (ص) دغزا اکانو کتاب ویکه.

د پیغمبر (ص) په سیرت او غزوواتو کی تر تولو مسمه کتاب چی د تابعیتو په زمانه کی ویکل شو هعه د ابان بن عثمان (رج) کتاب و چی لیکل بی د (۸۳)

هجری خنخه دستخه بشمیر شو.

د هعه خنخه درسته په دویمه درجه کی د وهب بن منبه چی په (۱۰) هجری کی وفات شوکی، او د موسی بن عقبه چی په (۱۴) هجری کی وفات شوکی د سیرت کتابونو دی.

دغوا کسانو د صحابه کرامو په زمانه کی ژوند کاوه او د هعنو خنخه بی زده کره کرکی وه.

س- د اتباع تابعیتو دوره: دغه دوره کی چی کوم کتابونه لیکل شوی دی په لاندی دول دی:

«السیر والمغاری» د محمد بن اسحاق (المتوفی ۱۵۱هـ) لیکنه، او «السیرة النبوية» د ابن هشام (المتوفی ۱۳۲هـ) لیکنه، دی دارو مؤلفانو دتابعیتو خنخه زده کرکی کرکی وکی.

هدار نکه (الموطأ) دامام مالک (رج) (المتوفی ۱۷۹هـ) لیکنه، دا د احادیثو کتاب دی خو زیاته برخه احادیث بی دیغمبر (ص) په سیرت او اوصافو پوری په ۲۵۶هـ لری. (صحیح البخاری) د محمد بن اسماعیل البخاری (رج) (المتوفی ۲۵۶هـ) لیکنه، او (صحیح مسلم) دامام مسلم (رج) (المتوفی ۲۱۰هـ) لیکنه، په دغو کتابونو کی د احادیثو په برخه دیغمبر (ص) دنیووت خنخه منکی او وروسته، دزوند حالات د هعه خصائص، فضائل، غزوات، او د یارانو مناقب او فضیلتونه بیانوی.

وروسته بیان نور کتابونه هم ویکل شول چی ځینې بی دا دی:

۱- عبد الملک بن هشام د محمد بن اسحاق کتاب (السیر والمغاری) مستحضر کر، بیان دغه (مستحضر) لپاره، امام ابی القاسم عبد الرحمن اندلسی د (الروض الانف) په نوم شرحه ویکله.

م- محمد بن سعد جي د واقدي شاكرد و در (الطباطات الكبرى) كتاب به اتور
جلدونوکي ولیکه جي لوسری او دویم جلد بي یواحی د یعجمبر د سیرت او
خزوافرو د بحث لپاره ځانګړي شوی دی.
يه اوسمی عصر کي د سیرت يه مختلفو اړخونوکي خير کتابونه تأليف او تدقیق
شوی دی جي ځنې ټه لاندې ذکر شوي دي:

- سیرة النبي: دامام این کشیر لیکنه.
- سیرة النبي: دعلامه شبلي نعماني لیکنه.
- الرحیق المحتشم: دمبکپوری لیکنه.
- فقه المسیرة: محمد الغزالي لیکنه.
- نبی الرحمهند محمد بن مسعود یاقوت لیکنه.
- تمہید سیرة النبي (ابن هشام) عبد السلام هارون لیکنه. (۱)

فالیت

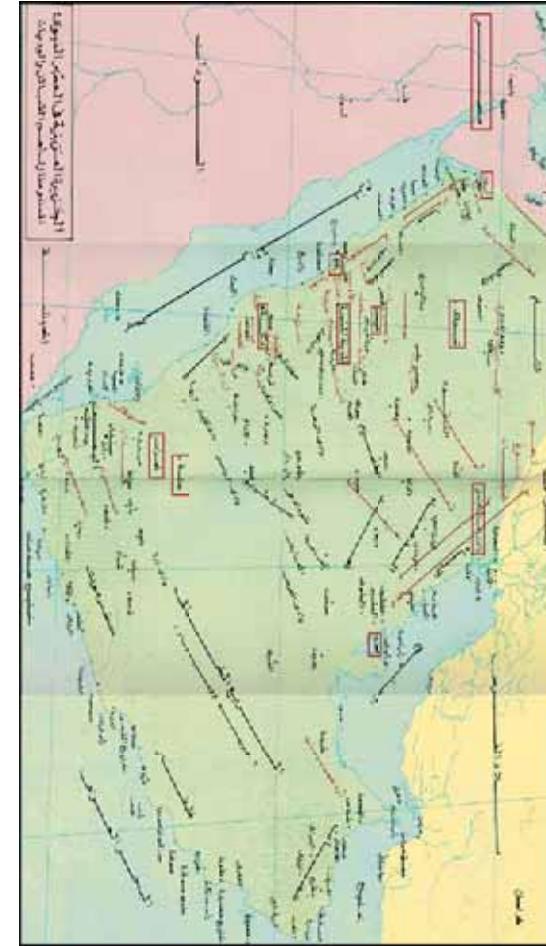
- زده کورنکي دی پورتني مطالب په افترادي او یاګروپي شکل د سوال او
خواب په طریقی سره تکرار کري.

-
- دلوست مهم مطالب په مختصرهول په خپله ژبه د یوې مقالي په لکي و لکي.
- (۱) د سیرت د لیکنی پیل او د سیرت د مشهوره کتابونو بحث، اضافي معلومات دی، اړه استھان
کي شامل نه دی.

څلور و پشتم لوست

د اسلام شنځه و راندي د جزيره العرب حالت الف - د پناړو د عبادت پيل

د مشېږي یېږي په وړیږي تسلیکي کې د جزيره العرب هالت

- ◆ په عربی جزریه کې حاکم دین کوم و؟
- ◆ د پناړو عبادت خپلکه شروع شوو؟
- ◆ بتان له کوهه ئایه شخه عربی جزیرې ته راول شوول؟

د دین تعریف:

- ◆ دین په لغت کې: د شریعت، قانون، مذهب، ملت، لارې، جزا او حساب په معنا را غلبي دی.
- ◆ په اصطلاح کې: د انسانانو د ژوند هغه نظام دی چې اعتقادی، فکري، اخلاقی او عملی اړخونه یې په برکې نېښي.

د اسلام څخه د مخه د عواینهون:

له هغه وخته چې په مکرهه کې د ابراهیم عليه السلام څوځات (نسل) میښت شول، اوپیا د عربی جزیرې په نورو سیمومو کې خپاره شمول، نو عربان د ابراهیمي دین پېړوان وو. د یو الله ته زموږ د زړیوالي لامل و ګرځۍ او دیريډ وروسته هعوی هغه چې یې زده کړي و هعنه یې ههير کړل، او پرته له چینو دینې شعائرو څخه نور ههیټ شې هم په هغنوی کې پاڼي نه و.

د بتانو د عبادت پیل:

د لوړۍ څل لپاره د نور عليه السلام په زمانه کې د بتانو عبادت پیل شو. د نور عليه السلام د قوم څخه پنځه تنه د (وو، سواع، یغوث، یعوق او نسر) په نامه نیک، نه او عبادت کړونکي خلک وو، د هعوی مرګ د خلکو د وړۍ غم او خپکان لامل و ګرځید، یوه سرمی دوکي ته وویل: آیا ددوی خپرې ستاسو لپاره د رګي څخه جوړي کړ، چې د هعوی په لیډو سره تاسوته آرامي حاصله شي؟ دوکي وویل: هو! که کولای شي دا کار وکړه.

نو خپرې پې د هعوی د ژوندانه د حالت په شان د خلکو لپاره جوړي کړي د هرې کورني. چې به کومه خپرې خونښیده هماځه به یې وړه او په خپلوکورونو کې یې کېښوده، هعې په بې کتبل او شه اندازه عمونه او اندېښې به یې کمیدلي، وخت په همدي تو ګه تېریده، دويیه او درېیه پېړي کې پوپه بال پېښې تېرې شوې خرو ټولو خلکو به د هعو څیرو سره د لومړۍ پېړي په شان کړنې کوله تر څو خلوره پېړي را ورسیده، خلکو وویل: که چېږي موږ د دخونیکو او صالحو اشخاصو د خپرې عبادت وکړو نو دا به الله ته زموږ د زړیوالي لامل و ګرځۍ او دوی به د الله په وړاندې زموږ شفاعت وکړي، بناء د دغنو مجسمو، او شکلونو عبادت پې پیل کړ، او راتلونکو نسلونو هم دې کار ته دوام ورکړن.

د عوْبُرْ حَمْكَه دِبَانُو دِعْبَادَت پَيل:

پيغماير د الله جل جلاله د لوري د اسي خلکو ته ولېرل شو چې هعنوي د جاھليت په تورو تيارو کي ژوند تياره او دندنه تياره د هعنوي د ژوندانه په هره برخه حاکمه وه.

له دي خنډه سخکري په تول عرب د ابراهيم (عليه السلام) دسيېچلي دين پېروان وو.

يوکس چې عمر و بن لحمي نوميءه او دنبني خزاعه د قبيلي مشرو، هعده يوه ورځ شام ته سفر وکړ، ګوري چې د شام خلاک د باتانو عبادت کوي، داکاري په چير خونښ شو، له شام شنځه په يوبت چې (هېبل) نوميءه له ځانه سره مسکي ته راواړه او د کعبې شریفې په منځ کي په ګينښود. دمسکي خلاک په دفعه بت پهانکي ته راوبيل دمسکي خلکو دده بلنه ومنله، او د باتانو عبادت په پيل کړ، لړه موډه ورسټه د تول حجاز او سېډونکو د مسکي دخلکولاره ون يوله.

د حجاز دخلکو د پهخوانې باتانو له جملې شنځه (لات، دننات اوعز) وو، جي په مختلفو سېډونکي په شتنون درلود. له دې ورسټه بت پرسټي او د الله جل جلا له سره شريک نیول په تول حجاز کې خپور شو، په هر کلې او بيا په هر ګور کې د باتانو عبادت پيل شو، مسجد العرام په له باتانو شخه وک کړ، په دي تړکه بت پرسټي د جاھليت دين یو مظہر وکړي.

د بت پرسټي مراسم:

د بت پرسټي مراسم دا رنګه وو:
خلکو به د باتانو عبادت کاوه، هعنوي ته به پناه وره، په ستوزو کې به پي باتانو ته فرياد او زاري ګوري، خپل ضرورتونه او اپتباوې به پي له باتانو غونښتي، داسېي عقیلې په در لوده چې باتان د الله په وړاندې زموږ سپارښته کوي، د هعنوي په شما او خسوا به پي طواfonه کول، هعنوي ته به پي سبجدې ګولي، او د باتانو لاره

او ده ځنډو په نامه به یې قرباني کولی.
خپل هر شسي (خښير او شتر) به یې په غشيو معلومول، د کاهننو، منځمانو او
غښب ویونکو په خبرو یې باور درلود، فال اچونه په هعنو کي سرو جه ووه.
دا دين- چې پر شرك، بست پرستي، وهيمياتو او خرافاتو ولاړو، د دېرو عربانو
دین و

فالپيت

- زده کوونکي دې پورتني مطالب په افرادي او یا ګروپي شکل د سوال او
خواب په طريقي سره تکرار کړي.

۱. دين یه لغت او اصطلاح کي څه ته واي؟ تعریف یې کړئ.
۲. د ګعبې شريني په چايپريلال کې خلاکو څه، وخت د بتانو عبادت پیل کړ؟
۳. مشترکان په بست پرستي کې د یو شمیر مړ اسمو پابند وو ځيښي له هغهو شنځه
پسونه کړئ.

د لوست مطالب په مختصر دول د یوې مقالې په تريڅ کې په خپله ژبه ولیکي.

پښه و پشنه لوست

د اسلام شخه د مخه د عريو هالت پـ-(دینې، اخلاقې، ټولنیز او سیاسې هالت)

د اسلام د ځلنانده لمرد څرک و هلهونه وړاندې عريو څرنګه اخلاق د رولو!

او د هغنوی ټولنیز او سیاسې هلت څرنګه وو؟

دینې هالت:

کله چې د اسلام سسیځلی دین څرګند شهو، عربانو چې د ابراهيم (ع) د دین د پیروی دعوا یې درلوده ده ګه دشريعت د اوامر او نواهيو څخه دیر لرکي پاڼي وو، د ګن شممير بتانو عبادت ېږد کاره او د ابراهيم دین ټول اخلاقې مکارم ېې پېښې و.

له همدې امله د وخت په تېږيدو سره په دوي کې ناوره تېږیدو هر او د دونو وده وکړه، چې په پایله کې بست پېرسټي منځ ته راغله، دغوا کارونو د دوي په دینې، ټولنیز او سیاسې ژوند باندې د پام وړ اغیزې کړي.

اخلاقې او ټولنیز هالت:

پرته له شکه د عريو د جاهليت په دور کې داسې ناورو، ټېټوارناکارو اخلاقو شتون درلود چې سليم عقل نشومنلي او بیداره وجدان نشو قبولی، خود دې ترڅنګ د دوک په منځ کې ځینې ستایل شوی اخلاق او غوره عادتونه هم و چې د عريو مشرانو او شاعرانو به پرې ويړ کاروه لکه: سخاوت، ځوانمردي، په وعدو و فاءمېر انه، عزرت النفس او داسې نور.

عربي پوهنه په دیلا یېلوا طبقه ویشل شموې وه چې د هرې طبقې ژوند به د بې
طبقې له ژوند سره تويېر درلود.

نارینه به د کورني، مشر، او دپوره واک خاوند و، د سړي او بېنجۍ اړیکه د
واده د مړاسمو په ترڅ کې د بېنجۍ د اولیاً د نظر لاندې سرته رسیده، خویه
عینو طبقاتو کې به د سړو او بېنجو تړمنځ ډول، ډول ناروا اړیکو شتنون درلود چې
موزبېغی ته د بدکارۍ، فساد او یې پتې، پرته بل تعییره مشوره کولی. دجالهیت
په زمانه کې به د ډپور و بېنجو ډول د یوه کس کس لپاره یه مسېړۍ، ویاړاونیکي دلالت
کاوه، د پلړونو بېنجۍ (مسېړۍ) به بې له طلاقیو یا د پیلاړ له مېړنې شخنه وروسته
زامنويه نکاح کولی.

پلړونو به د خپلو اولادونو سره جلا، جلا چند درلود، ځینو به ویل: زامن زموږ
د ځیګر توتې دې چې د ځمکې په سر ګرځۍ، او ځینو به خپلي لور ګانې د
ننګ، عار، فقر او لوړې له امله ژوندې خښولې، دزوک په زینډیلو به خوشحاله
کېدل، او د لوړو په زینډیده به خورا زیات خپه کېدل او د پېښه او قهر له کېله
به بې د سخونو رنګونه توریدل، د خالکو شخنه به پتېدل، ګوکې چې په کور
کې ورته کوم لوی غم پیښ شموې دی. خرافات ددوی تړښځ دوسره اوچ ته
رسیدلې وو چې کله ناکله به بې خپل مقصد ته د رسیدلې په موخته زامن نذر
او قرباني کول او خالکو به د خارویو په ځیر ژوند کاوه.
ښېږي به بې د خرڅلاو لپاره بازار ته وړاندې کولې او کله به هم ورسه د کانو،
لرګیو او نورو جماداتو په څیر معامله کيده.

سیاسی حالت:

د اسلام د ظهور يه وخت کي د عربی جزيري حاکمان په دوه جوله وو:

۱ - تاجداره پاچاهان: چې د دول حاکمان په حقیقت کي د خپلواکۍ او بشپړي آزادی شخنه برخمن وو.

۲ - د قبایلو او پر ګنو مشران: د دعو مشرانو حاکمیت او امتیاز د تاجدارو پاچا هانو یه خبر و، ډیر و یې بشپړه آزادی درله د خو ځینو نورو یې د تاجدارو هغونه خلاکو یه د قبیلو مشری په غاره اخیسته چې د نورو یه پرتله به یې ډیره پاڼکه پاچهانو پېړوي کوله.

او طاقت درلود.
قېيله د یو یوه واړه حکومت په خير وه چې د قروی یوروالي، متقابلي ګټه او د خپلی خاورې د ساتنې او د دېممن د څخلو پېښت شکلیده.

د حجاز حکومت د ټولو عربانو پاره د احترام ور، هغه یې د دینی مرکز لارښود، ساتونکي او خادم ګنډو، د اوسنې پارهان په خشید ادارو او تشکیلاتو خاوند، خو دا حکومت په ګمزوری او ناتوانه وه.

اقتصادي حالت:

اقتصادي حالت د ټولنیز او اسنتي حالت تابع وي، دا قضیه هغه وخت په سمه توګه رونسانه کېږي چې دهغوی د ژوندانه زېږي اوحالست ته نظر وکړو، تجارت چې د ژوندانه د اړتیاو د پوره کولو تر تیولو لویه وسیله د یوازې د سولې او امن یه سپورې کې وده کولی شسي؛ چې سوله او امن په جزيره العرب کې یوازې د حرامو یه میاشتو (الشہر الحرم) کې شتون درلوه، او د عربو مشهور بازارونه به په همدي میاشتو کې ګردېدل.

د خارویو ساتنه یه جزیره العرب کې رواج درلوه، یه ځینو سیمو کې به کرهنه او

د لوست مهمن مطالب په مستنصرولو په خپله ژبه د یوې مقالې په لړکې ولیکۍ.

کورنۍ دنده

۱- د جاهلیت په زمانه کې د عربودنی او اخلاقی حالت بیان کړئ .
۲- د جاهلیت په زمانه کې د عربوسیاسی او اقتصادي حالت بیان کړئ .

ارزوونه

- زده کورنکي دې پورتني مطالب په اتفادي او یاګروپي شکل د سوال او حواب په طریقه تکرار کړي

فالیت

زاعت هم ترسټکو کیده، د عربوپرې بنځۍ به په وړيو وږيشلو اخته وي خرو دا تول شیان به په جګړه کې له منځه تدل، یې وزلي، لوړه او برښه توپ د ټولنې په ټولو برخو څکند وو.
دبښني، د قوم او قبیلې پلوی کول ددو په منځ کې عامه وه، خلک په ډلواړکروپینو وښل شوې او هرپې ډلي به یوازې د ځپلي قبیلې او ځپل ټولی لپاره کار کاوه.
د شخړې او جګړې پر مسہال به هیچا هم دا لته نه کوله چې حق د ګوښې ډلي سره دې، بلکه د هغوي کونښېن به دا وو چې څرنګه بل لوری زینمن، ناتوانه او ګمزوري کړي.

شپږ وېشتىم لوست

د پېغىزىر اکرم صلى الله عليه وسلم نسب

دنېي كريه (ص) د نسب سلسله چىرتە رىسىرى؟ او نېبىي كورنى؟ كومە ده؟

د پېغىزىر اکرم (ص) نسب:

نۇم ئىي مەحمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم قريشىي دى، چى د نسب سلسله يې عدنان او د هەغە خىخە پورتە اسماعيل بن ابراهيم علیهم السلام تە رسىرى.

نېبىي كورنى:

نېبىي كورنى يې هاشمىي كورنى دەشمەرە دە جىپ نسبت بىي د نېي اکرم (ص)نىكە هاشم بن عبد مناف تە كېرىي، لەدى اسلە بايد د هاشم او له ھەنە خىخە وروستە امورو او حالاتو تە يىوه كىتىه و كېرۇن.

هاشم:

هاشم چى نۇم ئىي عمرو و هەعە د بىنى عبد سناف د خۇڭلات تە يۈازى كىس و چى د الله د كور زايرىنون تە بىي او بىه ورکولى او د ھەعنو خەدمەت بىي پە خارە درلۇد، بۇلەك شەخىز و او د خالكوبە منىڭ كى د زىيات شرافت او عزىز خىخە بىرخەمن و.

عبدالمطلب:

عبد المطلب بە د هاشم پە خىر دا الله (ج) دكۈر مېلىمتو تە او بىه ورکولى او د ھەعنو خەدمەت بە بىي كاۋا، او د خىپل قوم پە مىتىڭ كى داسپى شەرف، عزىز او سرتىپى تە ورسىپىه چى ھەيج يو لە نىكۈنۈ خىخە بىي دې مقام تە ئە و رسىپىلى.

د عبد المطلب پە زمانە كى د كەعمى شەرىفي پە هەكلە دوھ مەھىي پېتىپ واقع شىوپى:
— د زىزمۇ د خاھ كىنەل.
— د فېل واقعە.

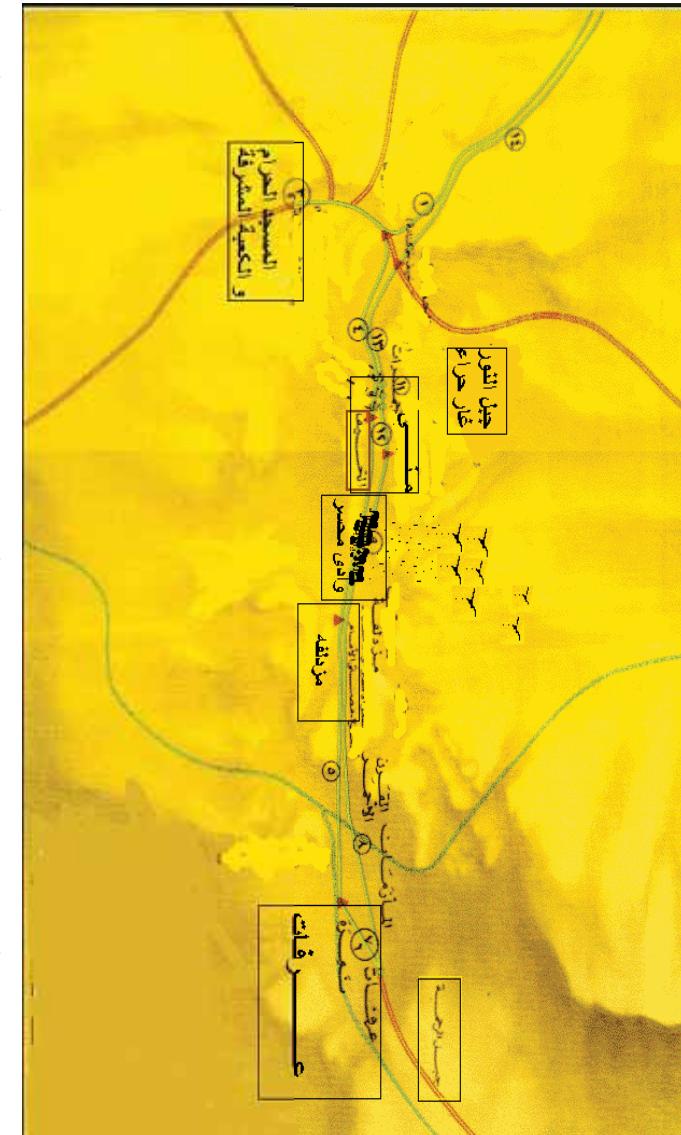
۱- دزمزم د شاهد کیندلو ننده کیسه:

عبدالطلب ته په خوب کې د دزمزم د شاهد خاکی ور په گوته شو، بیانې د شاهد کیندلو پیل
وکړ، په شاه کې پې قیمتی شیان لکه تورپ، زغری او دوده د سرو زرو هووسی و موئندلې جي
(جرهیمانلو) د خپلو وتلو په وخت هلتنه خنبې کړې وي. د تورو شخنه پې کعبې ته دروازه
جوره کړه او دروازه د سرو زرو هووسی په دروازه کې کیندلو په حاجانو ته پې دزمزم
داوړو ورکول پیل کړن
کله جي د دزمزم شاه نښکاره شووه نو قریشيو د عبدالطلب سره جنجال او منازعه پیل کړه،
هغه ته پې وړیان: موږن ته هم په هغې کې برخه راکړه.
عبدالطلب وویل: زه د اسې کارنه کوم.
د قریشيو سره د همدی منازعې په پایله کې عبدالطلب په خپل خان نذر کینښو، جي
که چیرې الله (ج) ده ته لس زامن ورکړل، او په هغه خه کې بریا ته ورسېږي جي د قریشيو
سره په کې نښکل دی نوو خپلو زامنو شخنه به یو تې به کعبه کې قرباني کړي.

۲۰

- رده روکری دی پورتی مھارب په اندرادی او یا رروی شدیں دسوال او جواب په
طریقہ یک اگر کی

کله چی (حسبی ابره) چی په یعن کی د حبشي د پاچا والی و په کعبه شریفه کې
عربو د زیارت کول او را توپیل ولیل نو لوی معبد ہی د (صنعا) په بنبار کی جوړه کړو او
غورښتل بی چی خلاک د مسکی په ځای هلته ولاړ بشی، او د شیپیتہ زریز لېښکر سره د مسکی
په لوري روan شو، تر خو کعبه ورانه کړي، او د ځان لپاره بې لوی فیل غوره کړ، او خپل
حرکت ته بې دوام ورکړ، کله چې لوی فیل د محسسر وادی ته (چې د منی او مزدلفي تر
منځ پرته د) ورسیبله، فیل بې خپله سینه پر څمکه کینښوه او جګ نشو د ګعبې په لوري
له ورځګ خنځه بې دجه وکړه.

عبدالالمطلب د ابرهه په ولاندې:

عبدالالمطلب د خو زامنو سره د ابرهه د پوچانو د مرکز په لوري حرکت وکړ، کله چې د ابرهه دروازې ته ورسپیل، ابرهه ته وول شو، عبدالالمطلب سنا د دروازې منځ ته راغلې دی.

عبدالالمطلب خوک دی؟

هغه ته وول شو: هغه د قريښو مشر او دیسکي د کاروان خښتن دی، هغه خلکوته په هواره حمکه او هړاچي مرغنانو ته د غرونو په لورو خوکوکي خواهه ورکوي.

ابرهه ورته د داخلیدو اجازه ورکړه.
بیاپی خپل ژبارونکي ته وولیل: له هغه شخه پوښته وکړه چې خه اړتیاری؟ ژبارونکي د حاجت پوښته وکړه.

هغه وولیل: حاجت می دادی چې دوه سووه اوښان موږما نړیلی دي، هغه ماته بیرته راکړه.

ابرهه خپل ژبارونکي ته وولیل: کله می چې ته ولیدي په حیرت کې شوم خو کله می چې ستا خبرې واوریدي نو ډيرې اعتمتا او پې پروا شووم. زه راغلې یهم خو کعبه ونډوم، هغه کعبه چې ستا دنی او ستا د پیرونو دنی دی، ته ددوو سوو اوښانو په هکله زما سره خبرې کړي؟ او د کعبې په هکله هڅې نه واپې؟

عبدالالمطلب وولیل: (انارب الوب، ولېښېت رب یچمه) زه اوښانو خښتن یهم، کعبه خپل خښتن لري، هغه به چې سانۍ.
ابرهه د عبدالالمطلب د خپل و په خواب کې وولیل: هیڅوک نشي کولای چې زما د پرمختګ خنډ شي.

عبدالالمطلب ورته وولیل: نور دا ستاکار دی.

نو هغه دوه سووه اوښان یې چې نړیلی وو عبدالالمطلب ته واپس کړل. عبدالالمطلب راستون شو او قريښ یې د کيسې خنډه خپل کړل، بیا چې د کعبې د دروازې په کې او پیرو پورې خپل ځان په پیور عجزز، ويږي او زاري و خواوه، عبدالالمطلب او قريښو الله تعالى ته پنهان یوره او د هغه شخه د مرستي او سانتي غونښتونکي شوول. بیا د مکې شخه وولت خویه درو، خارونو او د غرونو په خوکوکي پنهانه واخلي او په دی انتظار وو چې قادر او توانا خدادی خه وخت د ظالمو سرکښانو ټغز توپو.

کله به چې د اړه لهنګر د سهیل، شممال يا ختیج به لوري رواندې نو فیل به په چاکۍ سره مځکي کیده او کله به په چې د ګډنډو کیده او خپله سینه به په چمکي کښو، په همدي حالت کې وو چې الله تعالی پر هغنوی باندې د وادي محسن په سیمه کې دلي، ولی مرغان را ولپل او هغنوی په د سبجیل په کانو ويښتل، په پایله کې هغنوی د خورل شوو وښو په خپر و ګرجیل، الله تعالی اړه په داسې رنځ اخته کړه چې غږي په بند جدا ګبدل صنعا ته په لارکي و چې زړه په وچارو د سینه په څېږي شوو او هلاک شو.

دا واقعه د سحرم په میاشت کې پنه پنه پنه ورځي مسخرکي د نېټي کريم (ص) د زینې دني

شخه منځ ته راغله.

فعالیت

• خوته زده کوونکي دی (دنېښو نکي) په مرسته د پورتني لوست ځینې برخې د ټولکړيو لو

په وړاندې تمیل کړي

عبدالله د پېغېمبر صلی الله علیه وسلم پلار:

عبدالله د عبدالمطلب زامن لسو تنو ته ورسپيل او پوه شو چې هغوي کولاي شي د نېټي کريم (ص) د پلار نوم عبدالله و عبد الله د عبدالمطلب تر ټولو نښه زوي او دی هماغه ذبيح دی.

کله چې د عبدالمطلب زامن لسو تنو ته ورسپيل او پوه شو چې هغوي کولاي شي د قېښو مسخه و نېښي نه زامنو ته په د خپل نذر خبره وکړه، او دوې فرمابداراي ښکاره کړه، نومونه په غشيو و لیکل او هغه په د هبل ساتونکي ته ورکړل خو په غشو فال و نېښي، غشني د عبدالله په نامه راووت. عبدالمطلب عبدالله او چاره د خان سررو واخیستن، طالب او ماما ګانو په لوري مدنډه کړه تر خو عبدالله حلال کړي، قېښو او په ځانګړي توګه اړو اود ګډنډي په لوري مدنډه کړه تر خو عبدالله حلال کړي، قېښو او په ځانګړي توګه اړو بیا چې غشني د عبدالله او سلو او بنانو تر منځ واجهه غشني د او بنانو په نامه راووت، عبدالمطلب سل او بنان د عبدالله په خاکي حلال کړل.

د پیغمبر (ص) هور آهنې:

عبدالله خبل زوی عبدالله پاره یوه نجلی د آسمی بنت وهب بن عبد مناف په نامه غوره کړه هعده په خبل وخت کې د مرتی او نسب له حیثه د فریشتو بهترنه نځلی، وه پلار یې د بنی زهره د قبیلې سردار، عبدالله په سکي کې د هغې سره واده وکن، بیا وروسته د تجارت په مقصد شام ته ولاړ، په لاره کې ناروغ شو، د ناروغتیا په حالت کې بدینې ته ورسید او هلنډه د ۲۵ کلندۍ په عمر وفات شو.

درسونه او عبرتونه:

- ۱ - د کعبې شریفې عظمت او لوړی.
- ۲ - د بیت الله او فریشو به مقابل کې د اړه کینه، اوحسد.
- ۳ - پدې اپوند کلک او راسخه ایمان درودل چې پاک الله (ج) دخبل کور دفاع او ساتنه په خپله کړوي.

فالیت

- زده کورنکي دی پورنې مطالب په افرادی او یاکرویی شکل د سوال او خواب په طریقې سره تکرار کړي.

ازدونه

۱. نبوي کورنې په هاشمی کورنې مشهوره ده، هاشم خورک دي؟
۲. د الله د کور په هکله عبداللطاب ته دوه مسهمي واقعي پېښې شوې هغه څه وي؟ خرګندې پې کړي.
۳. د نبی کریم (ص) پالار څه وخت وفات شو؟

د لوست مهمن مطالب په مستنصر دول په خپله زبه د یوې مقالې په لړ کې ولېکړي.

اووه وېشتم لوست

د نبی کوئه (ص) پېډاپېست

د نبی کریم میلاد په تول انسانی تاریخ کی یوه لویه پینبه و چې د تاریخ او بشري ژوند سجرا ته بیلدون ورکن.
نو د میلاد پینبه بی خنگه وه؟ او د ماشومتوب دوره بی خنگه تیره شووه؟

مولد النبی :

پیغمبر اکرم دوشننی په سهار چې دریج الاول دولسمه و د ابو طالب یه کورکي د بنې هاشم له خو ځانه دنیا ته تشریف راول. دا میلاد د عالم الفیل چې (۱۷۱هـ) کال د اپریل د میاثتی له شلمنی یا دوه ویشتمی زیجي سره برابره ده منځ ته رانۍ.
کله چې محمد دنیا ته رانۍ، مور بې هنده خپل نیکه عبد المطلب ته ولیره او همد اراز هغه ته بی د خپل لمسی د زیریدنی په هکله زیری ورکړ، عبد المطلب خوشحاله شو او لمسی بی د کعبی شترینې داخل ته يور، د الله تعالى شکر بی اداء کړ او هغه ته بی د محمد نوم غوره کړ په داسې حال کې چې دا سې نوم په عربو کې نا اشنا و، او هغه بی په اووسيه ورځ سنت کړلويږي، پښۍ چې محمد ته د هغه د مور څخه وروسته شېلدي ورکړي،
ثویبه د ابولهېب وینځه وه.

د بنجي سعد په قبيله کې:

د عربو بناريانيو عادت در لود جي د خپلو ماشومانو لپاره به هې شبدې ورکونکي نېټجي (امر ضعی) کتلي تر خود د هعوی ماشوم د بنار د بیماريو خنخه لري خپل ژوند تېرکړي، قوي جسمونه او اعصاب ولري او د عربی فصیحه زبه په اصلی پاڼوي کې په سمعه توګه زده کړي.

عبدالطلب هم د بنې سعد بن بکر له قبلي خنخه یوه پنهنه د حلیمه سعدیه په نامه د خپل ماشوم د شودو ورکولو لپاره خوره کړه.
د پغمبر رضاعي ورونه - حمزه بن عبد المطلب، عبد الله بن حارث، ابوا سفیان بن حارث، او رضاعي خویندې بې - انيسه بننت الحارت او شیما بننت الحارت دې.

د مهر باڼي هور په غښړ کې:

حلیمي سعاد پې د شیدو د موډې د پوره کیدو خنخه وروسته محمد خپلی مور ته وسپاره، تر شپږ کلنۍ پورکې پې د خپلی مور په خنگ کې ژوند کاوه، نو آمنې پې پې هوده وکړ چې د خپل مېره په یاد پېړب کې د هغه د قېر زیارت وکړي.
آمنه د خپل یتیم زوی محمد، خادمه ام اینهن او پالونکي عبداللطاب سره له مکړي خنخه روانه شووه او د پېښوسو ګيلو متړو فاصلې د وھلو وروسته پېړب ته ورسیده یوه میاشتې پې هلهته تیره کړه د بيرته راستېندو په مسہل آمنه ناروځه شووه او د لارې په اوږدو کې پې ناروځي سختیده چې بالأخره د (ایواء) په سېیمه کې چې د مکې او مدنېنې تر منځ پرته وه وفات شووه اوهم هغلته دفن شووه.

د نوه سواندی او خواخوندي نیکه سوره:

عبدالمطلب د محمد سره یو خاکی مکی ته راستون شو، د عبد المطلب زره سوی، مسراپانی او شفقت پر خپل یتیم لمسی باندی پ ورخ پر زیاتیده، هکه په داسې ازمینښت کي ولویاده چې دده تیر پر هروننه یې بیا راتازه کړل، په سهند ټې زره سوی او نرمی د مرمه زیاته شووه چې په هېڅ یو زوي یې دوسره نه وه زیاته شوی، هغه به ویل: په الله قسم چې د ده په وجود کې لوړي او د بابه نغښتني ده، نو د هغه سره به په یو فرش کیناسته، د هغه په سر به یې لاس راکابه او د هغه هر کار د عبد المطلب د خوشحالی، لام ګرجیده.

لنهه دا چې اته کاله یې د خپل ارزښتاك عمر تیر کړل چې نیکه یې (عبدالمطلب) په مکه کې وفات شوو او د وفات خنځه سخکۍ یې ابو طالب چې د محمد تره د خپل لمسی د سرپرستی او پالنې پاره و ګماره.

د خپل توه د سیوردی لاندې:

ابو طالب د خپل وراره محمد حق لکه خنګه چې لازم و اداء کړ پیغمبر یې د خپل زوی سره یو ځای کړ هغه ته به یې ځانګړی د رنداوی او عزت وړکاوه او د تال پیاره ټې ملاکړه و

فعایت

- زده کونکی د ټې پورتني مطالب په افتراوای او یا ګروپي شکل د سوال او ځواب په طریقې سره تکرار کړي.

اززونه

۱. پیغمبر ﷺ شه وخت پیدا شو؟
۲. د محمد ﷺ د سور د وفات پینبه شرحد کړئ.
۳. د رسول الله ﷺ د سور له سرهنې روسته د هغه نیکه د رسول الله ﷺ سره خرنګه کړنه کوله؟

د لوست مهمن مطالب په مختصر دول په خپله ژبه د یوې مقالې په لړکي
ولیکي.

محمد د خوانى په درېل گې

محمد د وړوکتوب دران تیر کړو د بلوغ مرحلې ته ورسیده په مېړله، اماذت، صبر او استقامت کې پی سارۍ و، هميشهه لې رښتنيا ويل او له ناورو کارزنو شنځه بې ځان ڙغوره تر دې چې د خاکړو په منځ کې په (امين) مشهور شنو.

علي ټون اېي طالب (رض) وايې پېغېږ د ښبه خوی، نزم مزاج او رین تندی خاوند، هېڅ کله هم بندخويه، زړه سختنی، بد وپړکۍ او عیب پلټونکۍ له و... نو دده دوروکتوب او د خوانۍ په مسہال څه نښې بېکاره شوې چې ځینو ټې ده پېښوت ګواهۍ ورکوله. نو دغه پېښې چې را منځ ته شوې کومې دي؟

بجړو اړاهب:

کله چې پېغېږ (ص) د ولس کلنۍ ته ورسید، کاكا ټې اېړو طالب هغه د تجارت په نیټ له ځان سره شام ته بولو، تردي چې بصرې ته چې په شام کې د عزرو یوه سېیمه ګنبل کېیده او د ډيونايانو د سلطني لاندې و، ورسیدل. په دې بشار کې په راهب د حرجبيس په نامه چې په (سچېرا) مشهور و زوند کلوه، کله چې فاقهه ورسیده بجړو د دې قافلي خواته ورغني او په پېښتني او پېښو ټې پېغېږ د ځو د پېغېږ حضوره ورغني او هغه ټې له لاسه ونیو او وو ټې ويلن: دا (کسن) د عالميانو سردار او د پورد ګار رالېل شوې پېغېږ دی، دا هغه شوک دی چې پاک الله به ټې د عالميانو د رحمت لپاره غوره ګوري.

او یا ټې دوېي ته خیره درنه مېلمسټيا وکړه، د دوېي اکرام او عزت ټې وکړ، او له اېړو طالب شنځه ټې وځونښل چې هغه بیڑته مکې ته بړو ټې راثلونکي کې ټې هم د شام له راتک شنځه وساتي، هنسې نه چې یو نابان او یهودیان ده ته تاوان ورسوی، اېړو طالب د راهب خبره وندنه او د ټې پېغېږ زامنونو سره مکې ته ولېږ.

د فجار ګډو:

نېټي ګریم شل کلن و چې د عکاظ په بازار کې د فريشتو چې نېټي کنانه هم ورسهه ملګرکي وه او د قېیس عیلان د قېیلې تر منځ ګړه پېښې شووه، دا ګړه د فجار په نامه مشهوره ده، ددې جګړې لامل دلو چې دېښې کنانه قېیلې د قېیس د قېیلې شنځه درې سرې ووژل، سمدستي د اخېر د عکاظ په بازار ګې خپره شووه دواړه خواوې د جنګ پهاره راولادې شوې

اویو دبل څخه یې د دیت غونښته کوله یې دی جنګ کې د قیشواوې کنانه سرمشري د حرب بن امیه یه خاره و، د جنګ یه لوری ورڅ د قیس قیله یرنې کنانه برلاسپی وه خرو

د ځګړې په مهال د قیشواجینو وګو دواړه خوارې سولې ته را ویلې، په دې توګه چې

دواړه خوارې دی خپل مړي وشمیرې ههر لوری چې دیر مړي درلود د هغنو دیت دې واخلي، سوله په همدا توګه تر سره شووه، کومه دېښمۍ اوکړه چې دووي تر منځ وله منځه ولایه او دا ځګړه د فیجار په نامه لدې کبله ونډول شووه ځکه چې په دې جګړه کې د

حرامو میاشتو حریست او عزرت له منځه تللى و.

د فضول تیون حلېف الفضول:

د فضول تیون د هغه عزتمن تیون څخه عبارت و چې دیوزل او غربیافور د حقوقو د دفاع او سانني لپاره را بلل کیده، کله چې قریش د فیجار له ځګړې څخه راستانه شمول، نو هغنو ډی تیون یه مکه کې د عبدالله بن جدعان په کورکي وکړن په دې تیون کې توړو ژمنه وکړه چې په مکه مکرمه کې د مسکي اوسيډونکي وي یادکړم بل ځای، په هر چا چې تیری او ظلم وشو، نو د مظلوم په خنګ کې به ودیريو او له هغه څخه به ملاتې کورو تر څو مظلوم ته هغه حق ورکړل شي. قریشوا دا تیون د (فضول)

دی تیون د قیشوا مرتبه د نورو قبایلې ډیت کې پیغمبر (ص) په دې تیون یه نامه ونډاړه.

کې برخه، واخښته نو په دغه وخت کې شمل کلن و داتېون د (حلېف الفضول) به نامه ځکه ونډول شو چې دې تیون د جرهم د قبیلې (حلېف الفضول) د تیون سره ورته والي اوسنابهت در لود ګوښه چې پخوا په مکه مکرمه کې پیښت وه هغه تیون د دا سی کسانو په زیار شووی و، چې د هغنو د نوښونو پیل (فضول) په لفظ سره شووی و، لکه: (فضول بن حارت، فضل بن وادعه، فضل بن فضاله) له دې امله په (حلېف الفضول) متشهور شوو دې دواړو تریو تر منځ بیل ورته والي په دې کې ووچې ددواړو تریو تو اساس اوپنسته یو شان و لکه: دوو ځکړه مارو ډولو تر منځ عدالت او انصاف تامیټول د مظلوم حق له ملايم څخه اخیستن، دلاړو ډول او مسیډو حق د استړګنو څخه اخیستن. دغه لوي انسانی تیون پر مسکن د خلک د خیر او بیگنې لوري ته را بولی. ننۍ کريم په دې تیون کې تشریف درلوډ، وروسته له دې چې په پیغمبری عزتمن شووې فرمایا: د عبد الله بن جدعان په کورکې چې په کوم تیون کې حاضر و، هغه ماته د سرو او پیشانو څخه زیات ارزښتاك و، که په اسلام کې هم یوه داسې کارته وبل شم، نو و به ېښم.

ستونمن او له هخوјه ک زوند:

پیغمبر د ھوانی پیل کي د ٻندي سعد په قبيله کي پسونه ٿرول همدارانگه د خپلي ڪورني.

پسونه پي د مکي مڪري په دقاريٽ په سڀه کي ٿرولي دي.

كله چي د ھوانی په درشل پنهه ڪينبوده نو تجارت ته پي سخنه کره نبي ڪريم د سائب

محزومي سره گله تجارت کاره چي د هعده پي ساري شريڪ و کله چي مكه فتحه شوه

سايب سخزوسي پيغمبر اکرم ته هر ڪلی ويلو، او ورته پي ويل: زماڪرانه وروهه اود

تجارت ملڪ راهه په خپري راځلي.

په پنجه ويٺشت ڪلنی کي د خديجه الکبرى د مال په اپوند شام ته د تجارت پاره ولا، خديجه
بنست خويال ٻيوه شرينده، ٻولائي او تاجره پنهه و په خپل مال کي د تجارت پاره به چي ڇئي
نارييه استخدامول او هعده ته به چي ڀوه ٽاکلي برخه ورکوله. قريشو د تجارت دنده دروده،
كله چي خديجه نزي ڪريم له ربپئنولو، اخلاقص، امانت داري، ڪواندرى او نورو لو رو
اخلاقو خسته خبره شوهو نو ڀوسري پي هعده ته ولريه او له انحضرت ٿخنه پي وغښتل چي
ددي پانگه د تجارت پاره ددي د مرسي پيسره په ملتيا شام ته ڀوسي، پيغمبر د هعفي ودانديز
وسانه او د پيسره سره شام ته روان شو.

فالیت

- زده ڪرونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او ڀاڪروپي شڪل د سوال او ڪواراب په طربتني سره تکرار ڪري.

د خديجي رضي الله عنها سره واحد:

كله چي نبي ڪريم (صل) شامه خنه مڪي ته راستون شو، خديجي رضي الله عنها په خپل
مال کي داسپي امانت او بركت وليد چي هيچڪله پي هم نه وليدلي، همدا رنگه ڪله چي
پيسره خپل د ستر گوليدلي حال (ادنبي ڪريم (صل) صفتونه، روح فكر او ربپئنولو) خديجي
ته بيان ڪر، خديجي خپل و رک شوئي گوهر ڀاموند.
د قريشو مشرافو او مسخورو خاکو د خديجي (رض) سره نکاح ڪول غوشتل خو خديجي دي
كارنه خاوه نه اينبوده. خديجي خپله د زره خبره خپلي د راز ملڪري نقيسبي بنت منبه سره
شريڪه ڪره، نو نقيسه د نبي ڪريم (صل) حضور ته ورغله او د خديجي، د نکاح خبره ڀي ورسه
وکره، هعده قبوله ڪره، ڀا ڀي د خپل ڪاڪا سره مجلس وکر هعوي د خديجي ڪاڪا ته ورغل
او خديجه ڀي د نبي ڪريم لپاره وغونسنه هعده له رضا وروسته نکاح وتول شوه، د نکاح په
مراسمو کي د ٻندي هاشم، اواني هضرد قبیلو مشران حاضر وود ڪلاح سهر شل او ٻندي وپاکل

شوي دا نکاح د شام له سفر شخه دوه میاشتې وروسته ترسره شووه.

پندونه او نصیحتونه:

اعدالات په هر وخت، او د هر چاله خوا چې بې وړاندیز و شېري د ستاني په امنلوره دی.

۱- د فضول تړون د جاهلیت د تیارو په وړاندی د ډیروښان خراغ یه خیر و، دا خبرو په دی دلالت کوي چې په یوه توونه یا یو نظام کې د فساد خپریل د تولو فضلیتیونو دستنې ګپدو په معنانه ده.

مه ظلم په هره بهه چې وي مردود دي، که څه هم په غیر لب شمير خلکولاندي واقع شئي، اسلام د ظلم سره په جګړو کې دی او د مظلوم په خنګ کې برته له رنګ، دین، وطن او جنس شخنه ولاړ دی.

عبد خیر او نیکو کارونپاره د تړون جواز، مسلمانانو ته جائز دي چې د حلف الفضول په شان تړونزه کفارو سره لاسلیک کړي. په دې شرط چې د مصالدو سره مطلبېت ولري. هـ مسلمان باید په توونه کې هميشه فعاله ونډه واخلي او د چاپریال په حوالدش کې باید هېشکله هم ټې پرو پاتې نشي.

۲- الله تعالی خپل پیغمبر ته مناسبه مسیر منه غوره کړو ترڅو د هغه مرسته وکړي غموله بې کم کاندي او د رسالت د کړ اوونو په زعملو کې بې مرستیاله وي.

فالیت

- زده کوونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او یاګروپي شکل د سوال او ټوکاب په طرتی په سره تکرار کړي.

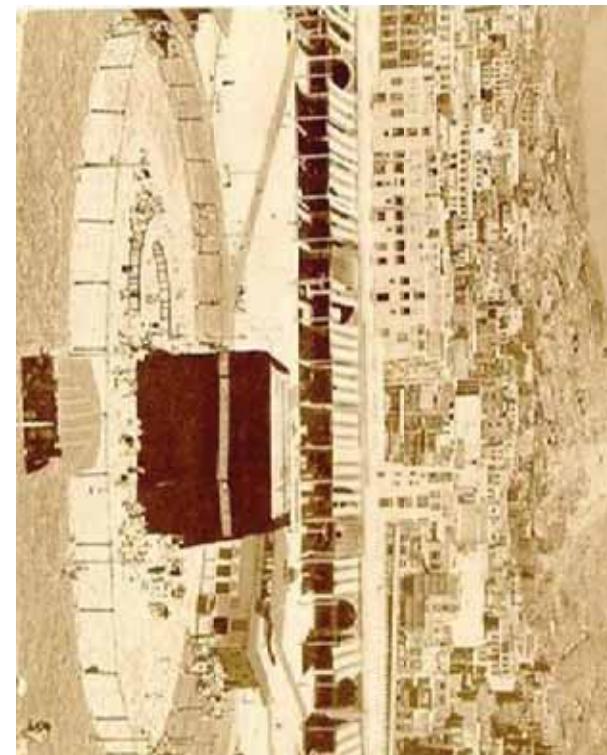
ازونه

- ۱- پیغمبر **اخلاق د ټوانی** په سهال او له پیغمبری شنځه دمه خرنکه وو؟
- ۲- ایانې **کريم د ټوانی** پرسهال کوم ټاکلی کسس او کار دردوده خـ ګندې بې کړي
- ۳- د حلف الفضول شنځه څه پېدونه او نصیحتونه اخستلاي شو خـ ګندې بې کړي؟
- ۴- بحیرا راهب پیغمبر **خـ ګه** و پیژو نامه؟

دلوست مهم مطالب په مختصرول په خپله ټبه د یوې مقاپي په لړکې ولکې.

نېھه وېشتم لوسٹ

د کعبې شريني د جوړول

نبی کریم صلی الله علیہ وسلم د ۳۵ کلونویه عمرکې وچې فریش د کعبې حورولو پاره راغونډې شول د کعبې د چېت جوړول هغوي ته نیات ازښست درلو د خود د کعبې له پېکولوې ويروه درلوه. فریشونو د کعبې د چېت د جوړولو پاره مناسب لرکې برابر کړل، د کعبې کوتیه د اسماعیل عليه السلام له وخته تر د دغه چېت نه درلوه او د تیزرو یو دیوال و، په همدی کال کې پر مسجد الحرام بازارې سپیلا卜 راغنى نزوډي و چې کعبه ودانه او ویجاړه شئي، او فریش دې ته اپېشول چې کعبه شریفه له سره جوړه کړي.

فریشونو د کعبې وکړه چې د کعبې په جوړولو کې د حلال او پاکیزه مال شخنه پرته بل مال مصرف نکړي او هغه پیسې چې د ناروا لاړو لکه، سود او قمار شخنه په لاس راځلي وي د کعبې په جوړولو کې ورڅخه استفاده نند کړي.
ولید بن مغیره مخزومي د کعبې په ورانولو پیبل وکړو کونګ کې را واخیست، او ویې ویا: (ا)

پروڈکاره اذنیکی نه پرته به هیئت اراده نه لرم د رکنیښو برخه بی وانه کړه، کله چې هغه ته په لوړې
ورځ کړو به سنتوژه پېښه نه شوه، نو خکه به دوهمه ورځ بی خلکوپه والنوکي مسلاټ اوپیروي وکړه،
او هغوبنسنیټوړه رسپیل چې د اړاهیم علیه السلام په لاس جوړه شوږی وو

له هغه وروسته بې د کعې په حورولو پیل وکړ، داسې چې کعبه بې په خورخو ویشله اود هرې
برخې جورول بې یوې قبیلې ته وسپاډل هرې قبیلې د کانوپه باړولو، اوپه جورولو پیل وکړ، د کعې
شریفې د جورولو دنده د یوروومې معمار په غاره وه.
کله چې دیوال د حجر الاسود اینښو دو تر ځایه پورته شهوندا چې د حجر الاسود ډکاني ډکینښو دلو
ویا به دچا په برخه شې دووی تر منځ اختلاف پیدا شو، او تر څلورو پاڼخو ورڅوپورې بې دوام وکړ؛
نړۍ و چې د اختلاف د حرم شریفت په منځ کې په یوې خونې ګړې بدال شي.

فالیت

په حجر اسود کې د تحکیم واقعه:

• زدہ ګډونکی دې پورتني مطالب په افراادي او یاکروني شکل د سوال او ځواب په طرقې سره
تکرار کړي.

حجر اسود د سپینو زرو د غلاف سره

حجر اسود د پرته له غلاف شنځه

ابو ابيه بن معيره ولاندېز وکړن د دي جنجل د اوړولو په هکله به هغه لوړنۍ سرې چې د جوړات په دروازه رانځۍ حکم تاکلو، ټیلوو ومنله، اللہ غونټیل چې لوړنۍ سرې کوم چې د چومات په دروازه رانځۍ هغه به رسول الله ﷺ وي کله چې خالکو هغه ولیده نو د خونښي. غږونه ششخې په هکله معلومات ورکړل محمد صلی عليه وسلم یو خادر راوغونښت حجر الاسود بې په خادر کې کینښود، د جنجل کوړوکو قافوتو له مشراګو شخه بې وغونښتل چې هغوي ټول د خادر پېیځکې ونیسي او هغه پورته کړي او ظاکي ته بې ورسوی اويایا بې په خپله د حجر الاسود تېږي راواخیسته او په خپل مبارک لاس بې په خپل ظاکي کې کینښوده او داد جنجل د اوړولو یو ه مناسبه طریقه وه چې ټول خلک پړی راضی شول.

د گعبې د جوړولو په مهال د قريشومال کم شونوو سېبلي برخه بې پېښوده چې تراوسه پانې د اود حجر یا حطیم په نامه یادېږي همدارنکه د گعبې دروازه بې هم د ځمکې شخه لوره کړه. د ځمکې د حجرولو پر مهال پېغمر ^ت دو هځاټکري ويژونه و په برخه شمول: یو د ځمکې دقیلولو ترسنځ د احتمالي جنګ مخنیوی و، اوپل په خپلوبارکو لاسونو د حجر الاسود اینښودل په ټاکلي ظاکي کې و.

د بعضت څخه وړ اندې د نبوی سیوت لنده پېښنه:

پېغمبر صلی اللہ علیه وسلم د ډیرو نیکو صفاتو خاوند و لکه: د خالکو سره نېښګه، تو اضاع او عاجزې، سیړ اله، رېښېښوی، پیلهه پانه، امانتداري، سسخاوات، په وعده وفا، انصاف، بشقافت پاک ننسی، کله او مسطوطه اراده او د اساسې نور.

هغه شراب نه ځنبل، د بتابو نذراني بې نه خوږي، په هغنو مرا سسموکي چې د بتندولمانځنې لپاره به تیاریل ګډون نه کاروه، د ژوند له لمپنیو شیبیو شخه بې د بتانو شخه کړکه درولو، بلکه د ځمکې په سرې چې هغه تر تولو جو جو د اټو بد ګډانه اوونه بې په بتانو قسم ز عملدای شو.

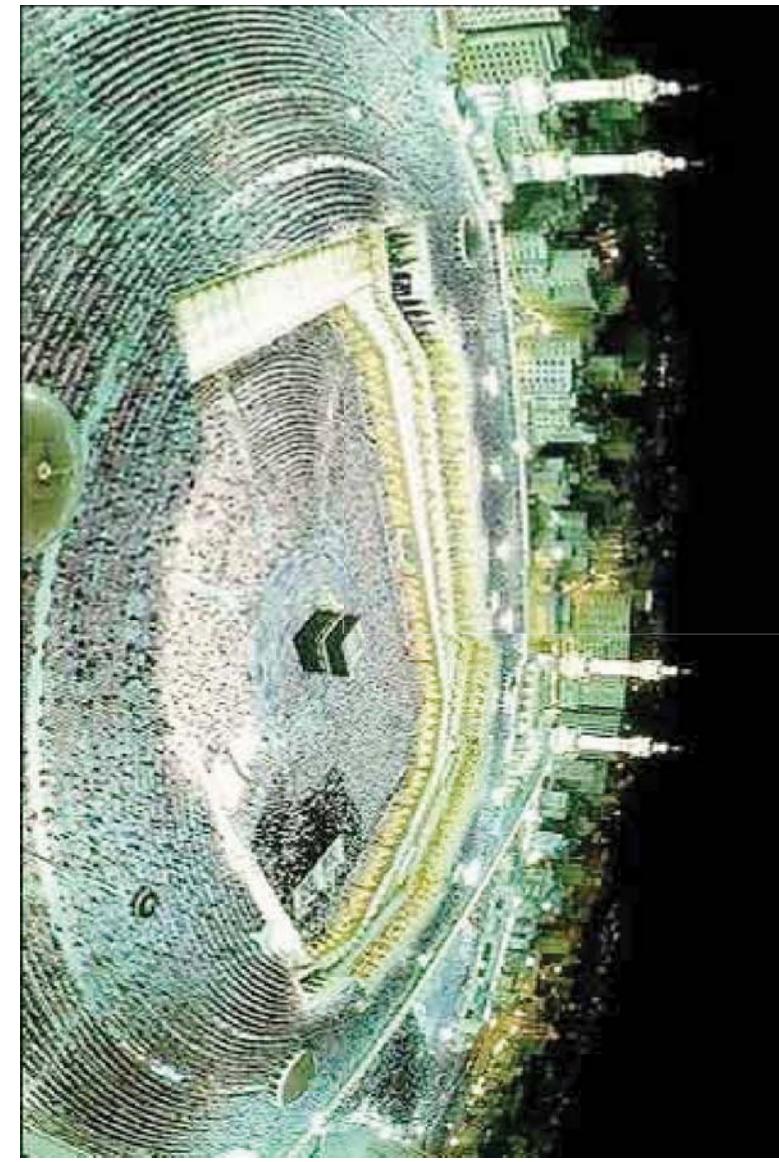
محمد د خالکو تر منځ په بسو خوږيونو، او غوره خصلتونو شهړت د روډ، هغه تر تولو ګاوندو، تر هر چا د اوچتو اخلاقو خېښتن، د دیر لوړ زغم خاوند، په خبرو کې تر تولو رېښتووی، زیات مهربان، نرم خویه او په وعدو ولاړ شخص ولنده دا چې د انسانیت او د کمال ټول صفتونه پر هغه ^ت تمام شوی وو.

دکعبی شرینې د جهودلو تاریخ:

۱- دکعبی شرینې د جهودلو اړوند دوول روایتنه راځلي دي.

خینو مورخینو د کعبی تاریخ حتی د ادم عليه السلام له زمانې شنجه دیر مسحکي په ګوته کړي او وايې : د ادم د زیدیلني شنجه لا دیزیر مسحکي ملاٹکو کعبه شریفه جوړه کړي وه.
خوبله دله په دې نظر ده چې : لومړنۍ هغه کس چې کعبه په جوړه کړه ادم عليه السلام و، اوکله چې
بې دکعبی ودانی سرته رسوله الله (جل جلاله) ورنه وحی وکړه چې دکعبی شنجه طواف
وکړي او ورته پې وویل (له) لومړنۍ انسان او دا لومړنۍ کور او ودانی عليه السلام).
دهغه شنجه وروسته دیزیر پېښۍ تیږي په توګه او د نوچ عليه السلام راوسیده فوچ عليه السلام دکعبی د حجج
مراسم اداء کړل د خو پېښۍ په تیږیدو سره د ابراهیم عليه السلام زمانه راغله هغه هم دکعبی بندادونه اوچت کړل.

په هر حال هغه څه چې د قران کریم په قطعی دلیل ثابت دی هغه دادی: نیواځینې هغه دو
سری چې دیسته الحرام بندادونه پې ودرول هغه ابراهیم او د هغه زوی اسماعیل عليه السلام وو.
له کعبه شرینې خلور څله جوړه شوې او یوچل په پاخه شان ترمیم او رغلول شوې ده:
لومړۍ څل: دلومړۍ څل پاره کعبه ابرا هیم عليه السلام جوړه او اسماعیل عليه السلام به ورسوه مرسته کوله.
دوهم څل: د یعنی عمر عليه السلام د بعضت شنجه د مسخه قریشو کعبه له سره جوړه کړه چې په غمبر عليه السلام هم ډې
کې شریک و.
دریم څل: دیزیدن معاویه په زمانه کې، کله چې د عبد الله بن زبیر (رض) د مصالصلو پورخت
زبیریانو کعبه په تاکټونو (استنباطنیونو) وویشننه، او اور پې واخیست عبد الله بن زبیر رضی الله
خلورم څل: دعبدالله بن مسوان په زمانه کې، کله چې عبد الله بن زبیرو ډل شو عبد
الملک بن مروان کعبه په هغه قتشه جوړه کړه ختنکه چې د یعنی عمر عليه السلام کې وه.

پنجم حل: دیکھی ترمیم اور رعنونہ:
د سعودی پاچا خادم الحریمین الشریفین ملک فہد بن عبدالعزیز آل سعود کے عہدہ دس سال
الحرام پہ شمولِ دنہ اور بہر تولہ پہ اساسی توکہ ترمیم اور رعنونہ۔

اززونه

- ۱- د هغېي شسخرى لامل چې د حجرالسود دكېنيدولو پر سهال د قابايلو تر منځ پېښه
شوه شهه؟
۲- د نېي کريم د تھکيم قضې خنګه منځ ته راغله په لنډه توګه بې شرجه کړئ؟
۳- هغه نیک صفتونه چې د بعضت خنځه وړاندې په نېي کريم کې راغونه شوې وو ځښې
له هغرو خنځه بيان کړئ.
۴- د بعضت خنځه د مخه د پېغېږ غږکون د باتانيه وړاندې خرنګه و?

د لوست مطالب په خپل تعېر سره ولېکي اوهم ورته مناسېب عنوان غوره کړي.

د بیوٹ او رسالت په سپړۍ کې

وروسنې له دې چې اللہ تعالیٰ پیغمبر ﷺ ته د بیوٹ او رسالت عزت و ریه برخه کړ
نوژوندې په دوو برخو ويشنل کېږي؛ چې هره یووه برخه بې خپلې ځانګړتیاوې
لري. دا دووه برخې د مکې او مدنۍ دوره ځخنه عبارت دی، نو دا دووه دورې
څه ځانګړتیاوې لري؟ کومو مرحلو ته شامليدای شي؟

مکي دور - بیوٹ او دعوت:

دواړو دورو ګنجې مرحلې تیرې کړي دې او هره مرحله بې خپلې ځانګړتیاوې لري.
که چېرکي هغنو حالاتوته نښه ځیزې شو چې دغه په اونه پرې تیر شوی دې دا
خېره په ډالکه څرکندېږي، چې مونږ ګولای شو مکې دوران حې تقریباً (دیارلس
کاله) وو په دریو برخو ويشنو.

۱- د پېټې بلني مرحله، چې درې کلونه وو.
۲- مکې والوته دا ګیزه او بنکاره بلنه، چې د بعضت له خلورم کال څخه پیل او
د بعضت د لسم کال تر آخه پورې بې دوام وکړ.
۳- د مکې څخه بېړ د دعوت د خپریدو مرحله، چې د لسم کال له وروستیو
څخه پیل او د مدنۍ منورې د هجارت د وخت سره سره مدنۍ دور ته هم
شامليدېري او د نېۍ کريم د ژوند تر آخه پورې بې دوام وکړ.

فعایت

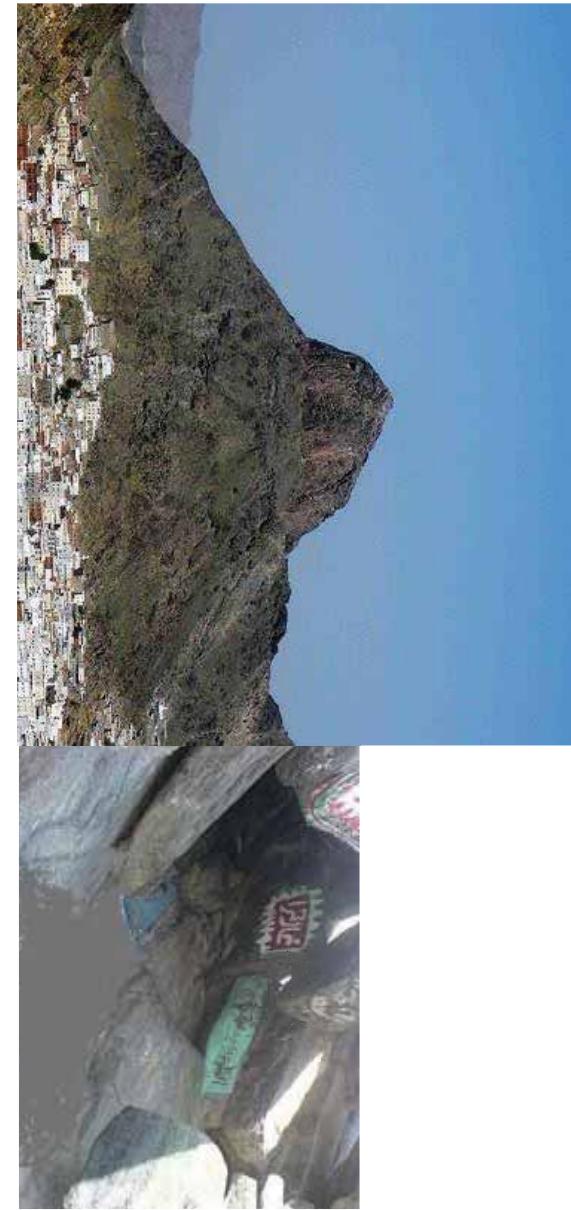
زده کوونکې دې پورتنې مطالب په انګادي او یاکړوې شکل د سوال او
څواب په طریقې سره تکرار کړي.

د حراء غار قبې ته مخامنې

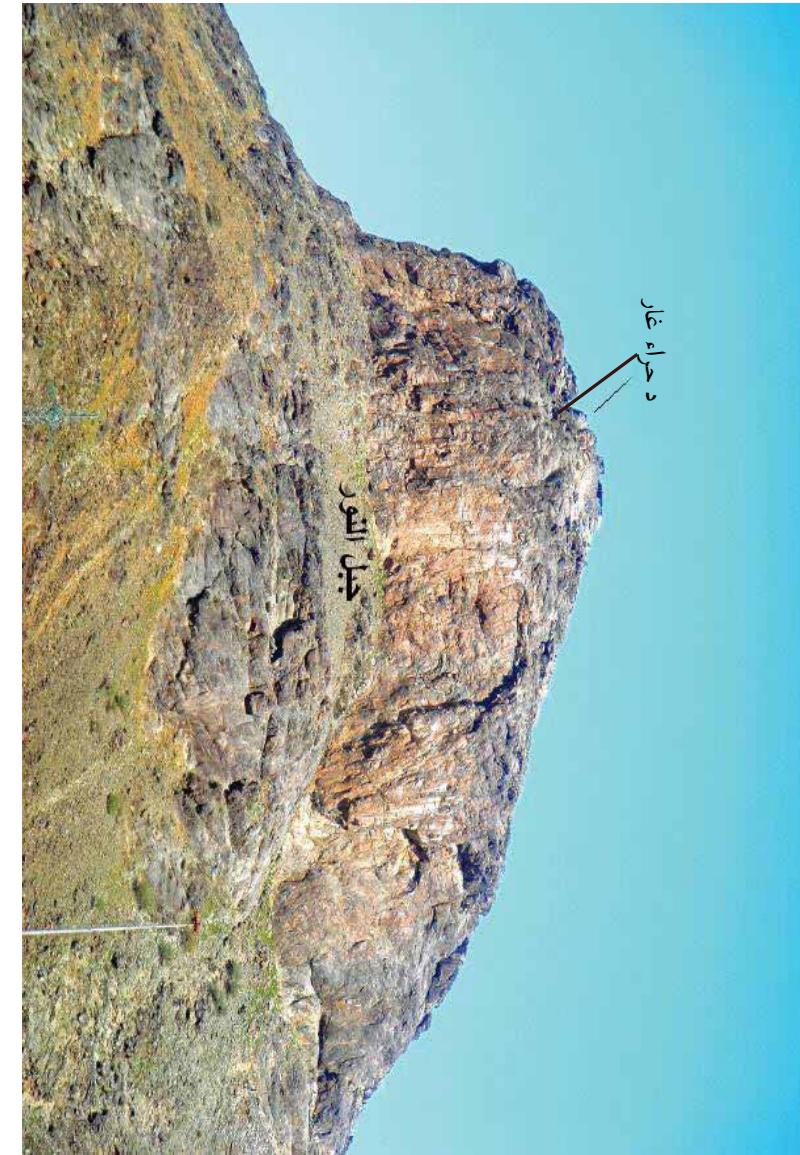
د حرا، غار(جبل النور):

كله چې د نبی کریم (ص) عمر خلويښتو ګلونو ته نېړدي شو نو گونبه والي او خلوت بې اختيارکړ؛ او به او خواړه به بې د مخان سره واخیستول او د حراء دغار په لور چې په (جبل النور) کې موقعیت لري روان شو. که چېږي تاسې د مکې مکرمي شخنه د سهپيل په لور د ډيوه ساعت په واټن لار ووهئ نو هلته به تاسې په یوغروینې چې د نوراني مناري په څير ځلیزې دا غر همغه د جبل النور غردې چې د حراء غار یکې شستون لري، چې نبی کریم په د روزې (رمضان) میاشست په دغه غار کې تیروله او خپل وخت به یې په عبادت، د کایناټو تر شا وجود لري، هغه د هغه قدرت په سوچ او فکر کې تیراوه چې د کایناټو تر شا وجود لري، هغه شرکي عقاید چې دده قوم پړي اخته وو ده ته دمنلو ورنه، او د روبنیانې هغه لاره چې د ده صلی الله علیه وسلم اعتماد او رضا پړي حاصليدې شووی له ده خڅه ورکه وه نو له دې امله به هر وخت پېشيانه و.

لپاره چې د ده په انتظارکې دی تیار شي.

جبرائیل له وحی سره:

کله چي د پيغمبر ﷺ عمر پوره خلوينېست کاله شو نو د نبوت و رانگوري په ځليلو
پيل وکړه هغه دا و چې د مکړي هر يو کافي به ورته سلامونه کول، هر خوب به
سي چې ليهه حقیقت به یې څرکنديده او خويونه یې لکه د رون سمهار ځليل،
په همدی توګه یو کال تیز شو.
دریمان میاشت یه داسی وخت کې راویده چې پیغمبر د دریم کال
په رمضان کې د حراء په غار کې ګونبه ناست و الله تعالی وغښتنل تر خود
محمدکې خالک د خپل رحمت شخه برخمن کړي نو سیده ﷺ یې نبوت عزیز
کړ او جبرائیل(ع) یې د قران کريم د شو آیتونو سره د ده حضور ته راولینه.
وحی خد وخت نازله شووه؟

د دوشنې په ورځ د رمضان المبارک یوپیشته جي د (۱۰) میلادی کال د اکست د لسمی نېټي سره سمهون خوري کله جي پیغمبر (ص) د څلوبنېت کلنی. په عمر کي و، وحى پر انحضرت (ص) باندي نازله شوه.

(ص) د وحى پيل له نیکوا او بنبو خرونو شخه شوی و د حرا په خارکي به په حاکمو ګربنه زوند کاوه، پرته له دې چې کورته ولار بشي، خو مسلسلی شېږي به په عبادت مشغول او د هغه شپور پاره به پي توپنه ورسه وړله، پيا به خديجي ته راسټون شو او همغوره نوره توپنه به پي د ځان سره واخښته.

د حرا په خارکي و چې وحى پرې نازله شوه ملاکه ورته راغله او ورته پي وویل: ولوله، ده وویل: زه لوستن نشم کولې، رسول الله وویل: پيا ملاکي زه پېښګ ونیولم، او زورې چې کړم، پيا پي پرینبودم، پيا پي وویل: ولوله! ما وویل: زه لوستونکي نه یه، پيا پي دویم ځلې ونیولم او هېږ زیات پي زور کرم او دېږ په تکلیف شوم، پيا پي پرینبودم او وېۍ ویل: ولوله! ما وویل: زه لوستونکي نه یه، دریم ځلې پي ونیولم او را پېښګ پي کرم او پيا پي پرینبودم او راته پي وویل:

(۱) *أَوْلَىٰ سُرِيفُ الْدِّيْنِ حَقَّ الْإِنْسَنِ مِنْ عَيْنِ أَوْرَبِكَ الْأَكْمَمِ الْأَلْذِي عَلَمَ يَأْلَمُ عَلَمَ الْإِنْسَنُ مَا لَمْ يَعْلَمْ*
 پېډاهه: ولوله (ای پیغمبره) د خپل رب په نوم چې هغه پیدا کړل، پیدا پېږي کړ
 انسان د کلکي شوکي ویني له ټوټې شخه، ولوله او سنا رب دیر مسہران دی،
 چې هغه د قلم په مرسته علم ونیوده، انسان ته پي هغه علم ورکو چې هغه
 پېږي نه پوهیله.

پیغمبر (ص) د حرا له غاره راستون شوزره پي درزیده او خديجي رضي الله عنهاته پي وویل: پا
 ونقاره، ماوغاړه، هغه پي شادرکي روغښېت ترڅو پي ورکمشو او خديجي رضي الله عنهاته

ته لېپ ووليل : په ما خه شموي دی؟ او خديجه بې له هنځي پښې شخه جي په ده تېره شموي وه خبره کړه او وسکي ويل: د خپل ځان په هکله ويږيدم، خديجي ووليل. هېيشکله داسې نده، په الله قسم دکي جي پاک الله به تانه رسواکوي ځکه جي ته خپلوي پالۍ، د بیوزلانو مرسته کوي، پېږوي خلک تر منزله رسوی، د سیلمه عزت او پالنه کوي او د حق په لاره کي د ستورزو د لري کولو لپاره ملا

خديجه د رسول الله سره خپل د تره زوي ورقه بن نوغل ته ورغله ، هنډه یه

جاھليت کي د نصرانيت دین قبول کړي او یو سپینن بېږي بودا سېږي و جي سترګوري لید نشوکولي.

وليل: اکي وراره! شه شموي دی؟ پېغمبر هغه ته توله کيسيه بيان ګړه. ورقه ووليل دا هماځه ملائکه ده چې الله تعالی موسى عليه السلام ته هم را لمپري وه، اکي کاشکي زه ځوان او غښتنی واکي (ترڅو ستا درسته مې کړي واکي) او کاشکي چې زه هغه وخت ژوندۍ واکي کله چې تا خپل قوم له کور او وطنه اوباسې؟ پېغمبر ووليل ایا هغنوی به ما د مسکي شخه وباسې؟ ده ووليل هوا هر چا چې ستا په خپل پیغام راوري دی، دېنمۍ ورسو شوې ده. نوکه زه چېرته هغه وخت ژوندۍ و م په تول توان او طاقټ سره به ستا ملاټر وکړي.

له دکي پښې ورسوسته ورقه پېږ ژر وفات شو او وحی هم پنډه شووه.

فالیت

- زده کړونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او یاګوري بشکل د سوال او خواب په طریقې سره تکرار کړي.

از زونه

۱. مکی دور په دریو پرونو ویشل کریبی نزوونه پی واخائی.
۲. ولی ننی کریم له پیغمبری مسخرکی د حرا غار ته تشریف ورلو؟
۳. کله چې پیغمبر ورقه بین نوغل د وحی له نازلیدو خبر کرد هغه عکس العمل
شه و؟

د لوست مطالب په خپل تعییر سره ویکی او هم ورته مناسب عنوان خوره
کړي.

کورنۍ دنده

بوداڙشم لوست

دوجي د نزول اداه

دوچي د نوونه:

دوچي د نوونه او سرتني په لاندي دول دي.

۱- رينتني خوريه: جي د ڀيغمير لپاره د وچي پيل و

۲- هغه شه چي ملايکي دده په ذهن او زره کي تلئنولو، پرته له دي چي ملايکه وريني.

۳- گله به ملايکه ديوه سري په خيره کي نبي گريم **ٿئا** ته راتله ترڅو هعنه څه چي، ورنه واچي نبه

ڀري چوه شي په دخنسى حالت کي به صحابه وهم جبرائيل عليه السلام ليهه.

۴- پرښته به دزنگ د ڪنکار په خير ورنه راتله او ددي دول وچي زعمل به ورنه سخت

تماسيدل، حتوي په سختنه يخني کي به دده په مبارڪي تنهي د خولو خاچکي معقولويديل، اوکه چه

دغه حالت کي پرسيږي سپهور و نوسېرلي به پر ځمکه ګوندي لکولوي.

له ڀيغمير اکرم (ص) ابه کله ملايکه په خپل اصلی شکل کي ليدله او دالله (ج) له خوار العيل

شووي فرمان به چي ورنه سپارلو دا دول وچي دوه څله پښنه شوې ده چي (النجهم) په سهورت

کي بچي بيان راغلي دي.

۵- آسمان ته دتللو پر وخت هم الله جل جلاله پرهنځه وچي نازله کړو، که د معراج په شپه چي
په ڀيغمير (ص) وچي نازله شووه.

۶- د الله تعالى کلام به پرته د پرښتي له واسطلي نبي گريم (ص) ته وچي کيءه که چنگه چي

الله تعالى د موسى بن عمران سره خبري کړي وي، چي دغه وچي د موسى عليه السلام پاره د

قران په نضن، او ڀيغمير (ص) پاره د اسراء او معراج په حدديث کي ثابته ده.

جبرائيل دوهم ځلپ وچي راوري: د وچي د نازليو په انتظار کي و چي الله تعالى دوهم

وچي خواړي ځنډه شووه، نبي گريم **ٿئا** د وچي د نازليو په انتظار کي و چي الله تعالى دوهم

ځلپ وچي مشروف کړ، ڀيغمير فرماسي: یووه پيائشست د حرایه غار کي معنځنځ شوم گله چي

زما اعتکاف پاکي ته ورسپه د حراله غاره راکوز شوم، یو اواز مسي واوريد، نوښي، کښي، سخني،

او شاهاته مسي وکنل څه مسي ونه لپاره، کله چي مسي پوره خوانه وکنل همعد ملايکه مسي ولپيده چي

د حراء په غار کي مانه راځلي و، پرهنځه ګرسى، چي د اسمان او ځمکي تر منځ چي قرار درلود

ناسته و، نور جوړ زيات ووږیدم او د هعني د لپاره و پر ځمکه پېړو.

خديجي ته راغلم او ويسى وليان: ما ونقاره، ما ونقاره، هعفي زه ونعنيسم بيا دا آيتونه نازل شمول:

يَا إِيَّاهُ الْمَدِيرِ وَرَبِّ الْعِزَّةِ يَرِبِّ الْأَعْظَمِهِرُواْجَرْ زَفَاهِجَرْ^(۱)

ئيلاره اى خان نعنيسمونكى خملاسستونكىه، باشىرىه او خىردارى وركره، او دخبل روب لويي اعلان كره، او خىپلى جامى پاكى وسالته، او له چېلى-خشخه په خنگ او سه.
ددي شخنه وروسته پيغىمىز شمل كالمه دارامي خوب او راحاتت يەخان او بىر خپله كورنى بند كرم او دو الله(ج) دين ته دېلىنى لپاره بى خپله مىلا وتىلە د السېي رسالت د تېلىي دروند پېتىي بى په خاره واخىسىت، دظمام، تىرى، اود جەمال سرە دككى مبارزى دروند بار بى په او زىرو كېيىنۇد نوچكە بى دىشلو كلونو خىچەزىلەت مودە پە سختلىغۇرخوڭى ھلى، ھلى او كۈنپىسىنۇكول او پە دې لارە كى بى سارى زىممۇنە وکالان.
كە بى جى آسمانى آواز ترغۇزۇ شو او د دعوت پە رسولو مەمور شۇنۇ دەندايا هيچ دوں خىنۇرۇن او ستوزۇرۇ وىشواى كېاى دده د لورى پە مۇخى د لارى خنە واققى شى.

فعاليت

- زده كۈرنكى دى يورتىنى مطالب پە افترادى او ياكى روپىي شىكل د سوال او حواب پە طريقي سره تىكار كرپى.

دلوسست عمده مطالب پە خپل تعبيير سره ولىكى، او يورى ماسىسب عنوان ورتە وتكى.

- ا. د وحى قولونه پە لىدە تۈرگە بىان كرئى.
- ب. جىرىتىل امىتىن د دويم خەل پەرە د خىنگە وحى سره رانى؟

كورنى دندە

خديجه رضي الله عنها

خديجه خوک ده؟ خونکه يې د پيغمبر مسلاټه وکړ، او د پيغمبر سره د هغې نکاح د دعوت په نشر او خپرولو کې څه اخنيه درلوه؟

خديجه خوک ده؟

خديجه بنت خوياله بن اسد ده، چې د پيغمبر اکرم سره په دريم نیکه کې شريکړي. هغه رضي الله عنها (طاهری) په تامه هم یادیدله، د عام الغيل شخه پنځلس کاله د مخه زبېدلې ود. په ټولو پښوکې د حسب او نسب له مخجي کامله او د بشو اخلاقو خښته وه پيغمبر فرماسي: (د جنت یې پښوکې تر تولو غوره خديجه بنت خوياله، فاطمه بنت سهمله، دريم بنت عمران او آسيبه بنت فراهم د فرعون نېټه ده).

خديجه لړومني پښه ده چې په نېۍ کړي ېږي ايمان راوري دی.

خديجه رضي الله عنها د نېۍ کړي ګډونه وه او د رسول الله سره د هغه تر خنګ ولاړه وه، او د هغه کړاونه به ېږي ګډول، هغه ته به ېږي ازنيتناکي مشورې ورکړي، په خپله پاڼکه يې هغه سره همدردي کوله، او په خپرو سره يې هغه ته تسلی ورکوله.

خديجه د رسول اکرم (ص) ملاتړو:

کله به چې د پيغمبر په وړاندې ستوزې راتللي ام المؤمنین خديجه رضي الله عنها به د هغه تر خنګ ولاړه وه، او د هغه کړاونه به ېږي ګډول، هغه ته به ېږي ازنيتناکي مشورې ورکړي، په خپله پاڼکه يې هغه سره همدردي کوله، او په خپرو سره يې هغه ته تسلی ورکوله.

د پيغمبر ماشومان:

د پيغمبر (ص) پول ماشومان د خديجه رضي الله عنها شخه وو، یوازي ابراهيم له سارې، شخه و، هغه ماشومان چې د خديجه رضي الله عنها شخه وو عبارت دي له: قاسم عبد الله او خلور لور ګانې يې هرو یوه زينب، رقيه، ام ګلشم او فالمه ده.

قاسم او عبد الله په وړکتوب کې وفات شوي دي.

د خديجه رضي الله عنها هوپينه:

له بنديز او سحاصرې شخه دير وخت ده و تېر شموي چې خديجه د پاک الله دلوري اجل بلونکي ته لېیک وولیل او له هجبرت شخه درې کاله د دېخه وفات شوه، نېړۍ کړي دې په موږیه دير سخت غمجن شو، پيغمبر یې قېر ته نېټکته شو او په خپلو مبارکو لاسونو یې په قېر کې ګښوو، خديجه رضي الله عنها د روژي په لسمه د ۱۵ کلونو په عمر له فایي

دانيا سترگي پنجي كري. داکال په "عام الحزن" يعني دغم په کال ونومول شو خكه به دي کال کي نبئي كريه دوه سهم شخصيتونه لاسه ورکول جي خديجه او ايو طالب وو خكه جي دادو شخصيتونه د هميشن لپاره دينعمبر مسلاٽري وو، او دينعمبر سره نجي نجي کچه بهينه درلوده او پير هعده زيات مهرانه و دادوي په سرگ دينعمبر (ص) یوازري پاپي شو او په کورني کي نجي بل موسستندوک او مسلاٽري نه درلود. دينعمبر دخديجي له وفات شخنه و روسته واده وکړو خديجي (رض) امېنه دينعمبر به زره کي دزوند تر اخريو شبيو بورى خاکي نهولاي او لو تل به نجي د هعني يادونه کوله.

فاليلت

- زده کورنکي دې پورتني مطالب په انفرادي او یاګروپي شکل د سوال او ځواب په طرېچي سره تکرار کري.

امهات المؤمنین: کنه ده جي قرآن کريه د نبئي کريه (ص) اميرېښي په هعني عزتمني امېبات المؤمنین هعفه کنه ده جي فرماسيه نېټ او زواجې امساټهتم [الأحزاب : ۶] کريدي الله جل جلاله فرماسيه نېټ او زواجې امساټهتم ددي کنه له اطلاف شخنه موخته د نبئي کريه (ص) الله رحالت وروسته د دغنو بسانو سره د نکاح د حروست اسلام و د آنکه د هعني ويپاښي امیازاري نبئي په خير و هجي دوي ته د احترام، درناوی او د دعوت په لارکي د نه ستریادونکو هلو خللو لپاره ورکل شوو.

ارزوونه

- خدیجه رضی الله عنہا خوک وه؟
- هعفه لامونه جي د دينعمبر سره د خديجي (رض) واده د ترغیب باعث شوکي شه و؟
- بيان پنجي کري.
- خدیجي رضی الله عنہا به نبئي کريه سره همدردي کوله هعفه ته به پنجي تسلی ورکوله، دا موضوع شرحه کري.
- له امساټ المؤمنین شخنه مراد شه دی؟ او دا خاگړتیا جي الله تعالى هعنوي ته ورپه برخه کړه شه مطلب افاده کوي؟

کورنۍ دنده

د لوست عملده مطالب په خپل تعییر سره ولیکۍ، او یو مناسب عنوان ورته ونځکي.

پله بالنه (سری دعووه)

پیغمبر ﷺ د رسالت په رسولو او د توحید او د یور الله د عبادت په لور د خلکو په رايللو
سماوو شو، نو رسول الله د خپل رسالت تبیغی خرنگه او له کومه ځایه پیل کړو؟ او د
خلکو غیر ګون ددي نوي بلني په وړاندی خرنگه و
د پتچې بلنۍ پیل: د مډر سورت د خواړیتو له نازلیدو وروسته نېي کريم (ص) خپل
دعوت او بلنه د یور الله په لوري پیل کړو.

ولی د دعوت پیل په پته وشنو؟

رسول الله (ص) په داسې قوم کې ژوند کاوه چې پرته له بست پرستی په بل کوم دعن نه
درلود، دروزي دليل د ډوټانو په عبادت کړي دا ټه جو د دوی پلرونو د پنانو عبادت کاوه.
د ستوزرو او شخزو په حل کې په پرته له تورې به لاره نه پیژندله. د دې سره سره ښې.
په عربی جزیره کې دینې زعامات او مشتری درلوده.
په داسې شرايطو کې د حکمت غوبښه دا وه چې بلنه بايد په پته مسخکي ولاړه شېږی خو
د مسکي خالک په یو خلی او ناخاپی توګه له یور پاروکي کار سره مسحابخت نېښی، نو لري
امله به پیغمبر (ص) خلاک په پته او سری توګه اسلام ته رايل.

فعاليت

- زده کړوکي دی پورتني مطالب په انفرادي او یاګروسي شکل د سوال او ځواب
بلنه له کومه ځایه شروع شووه؟
 - په طریقې سره تکرار کړي.
- رسول الله به لوپړي هغه چاته دعووت وړاندې کړو چې له د سره پورې نړۍ او د کورنۍ
غږي او دوستان به یې. و رسول الله هغه کسان اسلام ته رايل چې به نیکو صفاتو
پېژندل شووي او، لکه د حق طرفداران، د خیر او اصلاح خاوندان، رېښتونې او د اسې
نور.

داسی خالکو به ضرور دیغه عمر **بنه منله، او د پیغمبر** په خبرو به لی پاور کاره، دوى اسلام او د اسلام په غمتر ته پوره اخلاص درلود، او د ژوند تر اخري سلکي بورې به د لې ساري قرباني او سرخندي سره داسلام په خدمت کي وو.

دوي ډولي په سرکي د پیغمبر **بېي ام المؤمنین** حضرت خدیجې بنت خویيله، ابیر ګر صدیق، علی بن ابي طالب او زید بن حارثه وو، دا دله د دعوت په لومړنۍ ورڅي اسلام په شووه، بیا حضرت ابوبکر صدیق د دعوت په کارکي فعاله ونډه و اخیسته او د خپل قوم په منځ کي دعوت پیل کړ، خپل دیږنډي او د باور ورکسان بېي اسلام ته را وپل لکه: عثمان بن عفان، زید بن عماد، عبد الرحمن بن عوف، سعد بن ابي وفاصل او طلحه بن عبید الله د ابوبکر صدیق په بلنه په اسلام په شوول چې دوي هم د اسلام له لومړنیو مسخنیانو خنډه شمپړل کېږي. له هغه وروسته ابوبکر عاصم بن جراح، ابوبکر عاصم بن عبد الله، ام المؤمنین ام سلمه، ارقام بن ابي ارقام، عثمان بن مظعون، عبد الله بن جحش او دیږنډي اسلام سر لوري شوول، او دا ټول د قریشوله قېلې خنډه وو. د قریشو پرته د اسلام په مسخنیانو کي دا کسان وو: عبدالله بن مسعود، مسعود بن ریعه، بلال بن رباح جبشي، صہیب بن سنان رومي، عمار بن یاسین او د هغه پلار یاسر، موریي سمیه او عاصم بن فہیره، له یادو شورو نېټو خنډه پرته د اسلام په مسخنیانو پېټو کي ام ایمن، ام الفضل لباه پست حارت، او اسماعيل په خدمت ابي بکر صدیق وي.

فالیت

- په طریقی سره تکرار کړي.

۱- رسول الله (ص) پت دعوت خرنګه پیل کړ او خویو موده لی دوام وکړ؟
۲- د اسلام له لومړنیو او سایقینو له جملې شخه د پېټو کسانو نومونه واخلي؟

کورنۍ دنده

د لوست عده مطالب په خپل تعییر سره ولیکه، او یو مناسب عنوان ورته وټکئ.

څلور د پرشم لوست

دارالارقم د رهبری مرکز

د پېټي بلنېي هوکون: د ارقام کور د پېټي بلنېي مرکز و چې مسلمانان به هلهه را تولیدل. هره نوی وحی به یې د پېغښې شخنه اوږيدله، رسول الله ﷺ به هغنوی ته د قرآن کړیم تلاوت کاوه او د الله جل جلاله صفات به یې ورته یائولو: احکام، اخلاق، او د اسلام د مقدس دینن آداب یې هغنوی ته نسودل، هغنوی پښتنې به یې خواړولي، او د خپل نظر لاندې یې د اسلامي لارښوونو سره سهم تریه کول.

په دارالارقم بن اېي ارقام کې به اصحابو د اسلام د اساسی ارزښتونو لکه: توحید، پتلوی، صبر، زغم، تپیدنه، تحمل، ثبات، ورور ګلوي، صدق، وفاء، امسانت، ایثار، یو له بل سره مرسټي او یو والې په اړه درسونه زده کول.

فعالیت

- زده کونونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او یاګروني شکل د سوال او څواب په طریقې سره تکرار کړي.
- ولې د ارقام کور د مشترابه د مرکز لپاره د ارقام د کور په غوره کولوکې ګڼي لامسلونه وه چې ځینې سې دادی:

 - ۱. د ارقام د مسلمانیو په هکله خلکو معلومات نه درولو. له دی اسله د هیچجا یه خیل او خاطرکې دا خبره نه تیریډه چې محمد د خپلو یارانو سره د ارقام په کور کې غونډوی چوروی.
 - ۲. ارقام بن اېي الارقام د مخزوم له قبلي شخه، او هعنه د انسې قبileه وه چې د بېي هاشمو په وړاندې یې د جګړي او سیلای بیئغ پورته کړي و.

٣. ارقام بن ایي الارقام يو شپايس کلن ھوان و، چي په اسلام مشرف شود عربو عادت دا و چي دوي به عموما خپلي ځونې په مشعرانو يه کورونوکي کولی له همدي کبله هېڅکله داتصور او ګمان نه کیده چي مسحوم یه داسې ځونې په ديو ھوان په کور کي وکړي.

پېجي طنې څو کاله دواوم وکړ؟

دری کاله په همدي توګه تېر شمول دعوت په چيله، او دعوت په افراډو پورې ستحصر، د دی مودي په اوريوکي یوړو مونه دله منځ ته راغله چي یيو بل ته بې د وروري لاسونه ورکړل یوډ بل ملاتره او هلي ځالي بي کولی چي د اسلام پېغام خلکو ته ورسوسي.

پېغبر خپل دعوت د خلکو یه منځ کې په بنسکاره قول اعلان نکړ خوپه قريښو کې مشهور شوی او د اسلام پاک نوم د سکي مکرمي په ګوډ ګوډ کي خپر شوی او خلکو هر ځاکي د دی دعوت په هکله خبرې کولې، ځينو خلکو لکه: ابوجهل، او ابوليعب په یو شمير مومنانو ظلم کاوه خوسره له دې هم مشترکانو دې کار ته دې په ملزنه نکوله ځکه چي پېغبر لائز دي ده داسلام دعوت نه وو بنسکاره کړي، تر خو وحی نازله شووه او نېي کړیم یې د باطلو عقیدو سره د مقابلي او د بتانو په رنگولو مکف کرن.

اړزونه

۱. ارقام بن اېي ا رقم څوک و؟

۲. اصحابيو په دار الارقام کې څه زده کول؟
۳. ولی دار الارقام د ځونډو ټپاره مرکز وټاکل شوو؟

د لوست عمده مطالب په خپل تعبيیر سره ويکي، او یو مناسب عنوان ورته ويکي.

ايمان او پیيات

عن سفیان بن عبد الله قال: قلت: يا رسول الله قال في الإسلام قول لا أسأل عنه أحداً غيرك. قال: «قل أمنت بالله، ثم استقم» رواه مسلم.

د راوی پیړندنه:
نوم کې سفیان د پلار نوم کې عبدالله د طائف او سیبیونکي دی د حضرت عمر د خلافت په موډه کې د طائف والي ون

د کلمو معنا:

1- لا اسئل:

پونښته ونه کړم.

خبره

واریه

2- قول:

قل:

3- ثم استقم:

بیا یه همدغه مستقیمه لاره ټینګ او سه.

د حدیث شریف معنا:

له حضرت سفیان بن عبد الله شنخه روایت دی چې پیغمبر ته می عرضن
وکن اک د الله پیغمبره! د اسلام په باره کې راته یوه داسپی خبره وکره چې په
دی اړه له تا شنخه وروسته له بل چاشنځه د پیښتني ضرورت پاتې نشي. نو
بی وفرمایل: واریه یه الله ایمان لرم او بیا پری ټینګ او سه.

د حدیث شریف حکمت:

مومن د ایمان له برکته ھیڅکله نه پریشانه کېږي، ځکه چې دی پر هغه
پیورد ګار ایمان او عقیده لري چې د ټولو کابناتو مالک او متصروف دی هر
څه د هغه یه لاس کې دی، او مومن یه دی هم پوهېږي چې یوازی مادیات
د انسان ټول مشکلات نشي حل کولای او ده اړیواړی نه پوره کوي یه
همدی بناء د خپل پرود ګار یه بندګي او اطاعت کلک ولاړ وي د ده د ذهن
او یه تسيجه کې هغه مومن چې د ایمان یه غوښتنو ثابت ولاړ وي د ده د ذهن
او فکر شنخه هر ډول تشوشیونه او غمونه لري کوي. صبر، حوصله، برده باري
ورته یه برخه کوي چې د بربالیتوب راز یوازی په استقامت کې تغښتی دی.

فالیت

- زده کونکی دی په تولنیر، اقتصادی، او اسنتی اخنوو کی په الله تعالی د ایمان مشبی اغیری د غیر اسلامی تولنوا سره په مقایسه کولو بیان کړئ.
- د استقامت هدف له استقامت خنځ هدف بې له کمۍ او زیاتي شخنه د اسلام پر سمی لاری تدل او په پوره قول د الله د تولو او امر و پیروی کول او له نوھیرو خنځه بې ځان ساتل دی.
- د استقامت ګټه: استقامت د مسلمان سره د الله تعالی په بندګي کې کومک کوي، او د شیطانی وسوسو او نفسی خواهشاتو به مقابل کې بې لوری کوي د خپلی سعیي او کونښېن د ضایع کېبلو مخنه نیسي او د دیا او آخرت د نیکمرغی لامل ګرځي.
- د حدیث پسپنځي:
ا. په الله تعالی باندې د ایمان ارزښت: په الله تعالی ایمان درودل دوسره مسهم او ارزښتک کار دی چې پیغمبر د سوال په خواب کې لوکی عنوان و ټکه.
ب. د استقامت لرم: انسان د خپل بریالیتوب لپاره ڏزو اربنښناکو قوی قروته اړیا لري چې یوه بې باطنی او بله بې خارجي ده، باطنی قوه بې الله تعالی باندې کامل ایمان دت او خارجي قوه بې په ایمان باندې استقامت دی.
ج. د دین زده کړه: د دغه صحابي له سوال خنځه معلوموږي چې هر مسلمان باید د دین د زده کړي لپاره د علم او پوهې له خاوندانو خنځه پوښتني وکړي.

ازډونه

- له ټبات او استقامت خنځه مراد څه دی؟
 - د استقامت ګټې خنځه دی؟
 - لاندې کلمې معنا کړئ.
 - قل آمنت بالله:
- بـ ـ ـ ـ استقامت:

کورنی دنده

د ایمان د اهمیت او پر هنده د استabilit د حتمیوالی په باره کې بیوه مقاله ولکې.

شپرد ډرشم لوست

و پیغمبر پالله

عن سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّمَا وَكَافِلَ التَّسْعِيمِ كَهَاتِينِ فِي الْجَنَّةِ وَقَرْنَ بَنْ أَصْبَعِيهِ الْوَسْطَى وَالنَّبِيُّ تَلَى الْأَبْهَامِ . رَوَاهُ أَبُو دَادُ.

در اوی پېژندنه:

نوم یې سهول د پلار نوم یې سعد الساعدي د جاهليت په زمانه کې یې نوم حزن (غم) و، پېغېبر (ص) په سهول (ایماني) پاندي و نوموا په دېرو غزاګنزوکي یې گلوون کړي دی او د هجرت په ۸۸ کال کې د ۹۴ کلونو په عمر وفات شو.

د کلمو معنا:

- ۱- کَافِلٌ: پالونکۍ.
 - ۲- التَّسْعِيمُ: هغه ماشوم چې پلار یا مسور او پلار دواوه یې سره وي.
 - ۳- كَهَاتِينِ: لکه دغه دوه (گړوټي).
 - ۴- وَقَرْنَ بَنْ أَصْبَعِيهِ: دواوه ګوټي یې سره یو ځای کړي.
- د حدیث شریف معنا:
- حضرت سهول (رض) له پېغېبر شخنه روایت کړي چې وې فرمایا: زه او د یتیم پالونکۍ به په جنت کې یو د بل تر خنګ داسې نېړدې یو لکه د یو لاس دادوه ګوټي. راوی وايی چې خپله منځنۍ او د شمسهادت ګوټي یې سره نېړدې کړي.

فعالیت

- زده کونکۍ دې یتیم ته د نه پاډرنې زیانوونه په ډله پېښو دول بیان کړي.

د حدیث شریف حکمت:

په هره تولنه کې لکه خړیکه چې پانګوال او سرمایه دار ژوند کړو یې قغيران، یې وزله او پی کسنه یېتیمان هم ژوند کړو، د اسلام مقدس دین مورب دی ته هخڅوی چې د هغنوی سپردستي وکړو او دوی پړی نزدو چې په دغه حالت کې د یواځۍ والې احساس وکړي، د غنسې خلک اکثره یې نادرسته لوښېږي، زرونه یې سخت وی، کينه او خطرناک فکروند لري او بیا د اسلام دېښمان وړځجه خپلو سترو اهدافو ته د رسپډلو لپاره کار اخلي او په ورانکاري پېل کړوي، د راحت فضا خپه پوه او ژوندون په یو تریخ حقیقت بدلوی نویه همدي بناه د مشتمنو او بډایو خلاکو دا وظفیه ده چې د دوی تعليم او سالم تربیت په خپله غاره واخلي او خپله دیني وجیهه ترسره کړي او هم د لوی اجر او ثواب خاوندان شي.

فعالیت

- شنګه کولای شوله یېټهانو سره مرسته وکړو په دی اړه خپل نظریات په ده یېټر دول خرګند کړي.

د حدیث شریف ګتني:

۱- د یېټم د پالونکي مقام: پیغمبر د یېټم پالونکي ته دا زېږي ورکړي دی چې هغه به د قیامت په وړ د یغمېږ ترڅنګ ولار وي.
۲- په نسوانه کې د تعليمي وسائلو څخه استفاده: د دی لپاره چې مطلب د مخاطب په ذهن کې پنهه ځاک ونیسي پیغمبر د خپلو مبارکو ګوتوله اشارو څخه کار واخیست.

ازونه

- په دی اړوند چې یېټم دی له کووه حیثه د پامنۍ وړو ګړۍ، یوه لنډه مقاله ولیکي.

اووه درشم لوست

موسسه او کومک

عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهمما أن رسول الله عليه وسلم قال: «ال المسلم أحقر المسلمين، لا يعلمهم، ولا يسلّم لهم، و من كان في حاجة أخيه كان الله في حاجته، ومن فرج عن مسلم كربلا فرج الله عنه بها كربلاه من كربلا يوم القيمة، ومن ستر مسلما ستره الله يوم القيمة». رواه البخاري.

در اوی پېشىدنه:

نوم بى عبد الله د يلارنوم بى عمر او پە قوم قريش دى يە مكربە كى پە اسلام مشرف او بىايى مەدینىي سورى تە هجرت و كىن پە صحابە كرامو كى د فقها و لە جملى خىخە، لە نبى كريم خىخە بى زيات شەمير احاديث روایت كرى دى او د هجرت يە ۳۷ کال وفات يشۇ.

د کلمە معنا:

- ۱- كۈرەتىنە.
- ۲- فرج:
- لېرىي بى كرى.
- عىب بى پېتى كى.

د حديث شريف معنا:

لە عبد الله بن عمر خىخە روایت دى جىپ يېئىمىر و فرمىلەن: مسلمان د مسلمان ورور دى، نە تىرى ورباندى كوي او نە تىرى كونكۇ تە سپارىي، او هر

خوک چې د خپل وروره اړتیا پوره کړي الله تعالی به د ده اړتیا پوره کړي.
او هر خوک چې د ډیو مسلمان مشکل حل کړي الله تعالی به بې د قیامت
په وړج سشکلات اسانه کړي. او هر چا جې پر ډیو مسلمان پوره واچوله الله
تعالی بې د قیامت په وړج پوره وساتي.

فالیت

- یه پورتني حدیث شریف کې د مرستي او کومک نبې اغږي په ډله ښز
- دووں بیان کړئ.

د حدیث شریف حکمت:

الله تعالی دوه ورونه یا خونینه ډېر او ډیو کورنۍ غرې فطرتاً داسې پیداکړي
دي چې ځانګړې مینه او مجہت ېږي تر منځ وي او د تل لپاره ډیوبل د سعادت
او هوسایني په فکر کې وي که اړتیا ور پینبه شې او یا له کومړي ستونزې سره
مځایخ شې د حل لپاره ېږي د خپل توان مطابق هلي ځلې کوي، او هېڅکله
هم پر ډیوبال تیرکی نه کوي او نه ډیوبال غلیم ته سپاری، نو ځکه پیغمبر یه
دی حدیث شریف کې ټول مسلمانان د ډیو کورنۍ د غزو او په خپلو کې د
خونینو او ورونو یه څېږ بللي دي او له داسې اعمالو شخه چې دغه اړیکې
پري کوي او له منځه ېږي منځ کړي دی لکه ظلم، تیری او داسې نون
او دیوپه دندي په ټوګه ېږي د ډیوبال د غم خرولو او ستونزرو د حل کړو
او دغروو له عیینو شخه سترګو پیغولو ته خپل پیغول را دعوت کړي دي.

فعالیت

- زده کونکى دې په خپل گروپ کې ددي لوست حديث شریف په صحیحو الفاظو سره ولائي.

د حديث شریف ګنجي:

- ۱- مسلمانان په خپلو کې خونندي او ورونه دي. باید چې د یوی کورنۍ د غزوو په خیز سره ژوند وکړي.
- ۲- مسلمان پر مسلمان ظلم نه کوي او ظلم کول په هیچا هم روانه دي.
- ۳- مسلمان خپل مسلمان ورور دبعمن ته نه سباري.
- ۴- مسلمان د خپل مسلمان ورور د اړتیاو د پوره کولو په فکرکي وي.
- ۵- یو مسلمان د بل مسلمان عیب پیوی. یې عیبه انسان نښته ریښېښي مسلمان د خلاکو نښه صفتونه بیانوی او بدی یې پیوی.
- ۶- د دی تولو کارونو په بدله کې الله تعالی له خپل پنده سره هملدنه شان مرسته او کومک کوي.

ازونه

- ۱- یو مسلمان د بل مسلمان په باره کې باید خرنګه احساس ولري؟
- ۲- د څه لپاره د نورو په عینیونو پرده اچوو؟
- ۳- د لاندی کلمو معنا څه ده؟

لَا يَعْلَمُهُ:
وَلَا يَسْلِمُهُ:
فَرَحْ كَرْبَلَةَ:
سَتْرَ مُسْلِمًا:
سَتْرَهُ اللَّهُ:
كُورْنَى دَنْدَه

خَنَّكَدْ كُولَاي شو د خِيلو تِوكِيُولو او گاونْدِيانِانو سره مرسَته وکرو؟ تر دی
عنوان لاندی بیوه لنده مقاَله ولیکی.

اڌه ديرشم لوست

د مسلمان پڙنڌنه

عن عبد الله بن عمرو عن النبي صلى الله عليه و سلم قال: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلَّمَ إِلَيْهِ مِنْ لَسَانِهِ وَرَأَيْهِ مِنْ هَاجَرَ مَنْ هَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ» رواه البخاري

د راوي پڙندنه:
د غه راوي په اوروم لوست کي پڙنڌل شوی دی.

د کلمو معنا:

١. من لسانه: د هغه له ٿري;
٢. ويده: د هغه له لاسه
٣. المهاجر: پڙنښودنکي
٤. من هجر: چا چپي پري اينهي وي.
٥. ما نهی الله: هغه ٿه چي الله تعالى منځ کري دي.

د حدیث شریف معنا:

له حضرت عبدالله (رض) خنخه روایت دی چي پيغمبر ﷺ و فرمایل: مسلمان هغه خوک دی چي نور مسلمانان ٿي ڊڙي او لاس له ضرر خنخه په امن وي او سماجر هغه خوک دی چي له گناهونو خنخه خان ساتي.

- زده ڪونکي ڊي په ٻيزه توگه ڊ ڙي او لاس د ضرورنو په هڪله خپل معلومات و پاڌي کري.

فعاليت

د حدیث شریف حکمت:

انسان ته له دورو لوریو ضرر رسیدلای شي یو جسمی او فریکی او بل معنوی او روحی. بناءً يه دی حدیث شریف کې مسلمانان نورو ته د ژړی او لاس له هر ډول ضرر رسولو شنځه منځ شوی دی تر خو مسلمانان یو بل ته د متقابل احترام په فضاکې د عزت ژوند وکړي او له هر ډول تیری، بهتان، تمسخر، او ازار شنځه خوندي وي.

د حدیث شریف ګتني:

۱- د ژړی سپیختنیا: مسلمان په غور او سوچ سره خبرې کوي او د بدرو الفاظو او ګنځلو شنځه ځان ساتي.
۲- د مسلمان له لاسه هېچا ته ضرر نه رسپری.
۳- د ګناه له مجلسسونو شنځه رې والى: مسلمان باید د ګناهونو له مجلسسونو شنځه خپل ځان لېږي وساتي او په یاک چاپېریاک کې ژوند وکړي.

ارزونه

- ۱- پدې حدیث شریف کې له مساجر شنځه خوک مراد دي؟
- ۲- ولې یوازې د لاس او ژړي په ساتنه ټینګار شوی دي؟

پورتني حدیث شریف له معنا سره په خپلو کتابجوکې ولیکۍ

د اسلام پنځه پناوی

عن ابن عمر رضي الله عنهم، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بنى الإسلام على خمس، شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، وأقام الصلاة، وآتاء الزكاة، وصوم رمضان، وحج البيت. رواه البخاري.

د راوی پېښندنه:

داراوي په لسم لوست کې معرفي شوي دي.

د کلمو معنا:

- ۱- بنی:
- بنا شموي دي.
- ۲- خمس:
- پنجه.
- ۳- إقام الصلاة:
- د لمانځه کول.
- ۴- آتاء الزکاة:
- زکات ورکول.

د حدیث شریف معنا:

حضرت عبد الله بن عمر (رضي الله عنهما) واخی جی پیغمبر ﷺ و فرمایل: اسلام پر پنجو سنتو ولاړ دي:

- ۱- په دې ګواهی ورکول چې پرته له المحمد لله خنځه بال معبدود نښته (هیڅوک د عبادت او بندګی وړنه هی) او حضرت محمد ﷺ د المحمد لله رسول دي.
- ۲- د لمانځه اداء کول
- ۳- د زکات ورکول
- ۴- د حج د فريضي اداء کول هـ د رمضان د مبارکې میاثبې روژه نیول.

د حدیث شریف حکمت:

اسلام د سلم (صلح) او سلامتی له مادې څخه اخیستل شوک او الله تعالیٰ ته د خارجی اینهولو یه معنا دی چې بنده به د الله تعالیٰ تول امرونه منی او له نواهیو څخه به یې ځان ژغوری. په دی حدیث شریف کې د اسلام د مقدس دین له دا سی تعمیر سره تشیبیه شوک دی چې په پنځو همکړو سنتنو ولاړ دی.

دغه پښځه سنتی دا دي:

د شهدات د کلمې لوسټل: د اسلام بنسټ د الله تعالیٰ په یووالی ایهان لرل دي چې یواچۍ همدغه ذات د کایاتو پیدا کړونکي او د عبادت او بندګي وړ دی او حضرت محمد ﷺ بی پنډه او پیغامبر دی او د هعده پیغامونه یې انساناټوته رسولی او د زوند کړولو او بنڌکي لارې یې ورته پسولی دي.

لمونځ: له کلمې وروسته د اسلام مسهم رکن لمونځ دی چې د وړخې پښه وخته په هر نارینه او پښه فرض دی. لمونځ مومن ته قوت ورکړوي، لکه څنګه چې په قرآن عظیم الشان کې ويال شوکي دی. ترجمه: ((اکي مؤمنانو په صبر او لمانځه بالدي مرسته وغوارئ)) (۱) د الله تعالیٰ د یاد تر تولو ستره وسیله لمونځ دی په دی یاده کې قرآن عظیم الشان فرمایي: ((زما د یاد پهاره لمونځ وکړه)) (۲) لمونځ د مومن ژوند منظموکړي، له فحشا او منکراتو څخه ېښت کړوي او زړه ته دا ورکړوي.

لمونځ یو تولنځی عبادت دی خلکو ته د الله تعالیٰ د احکامو په وړاندې د تولو انسانانو د برابری پیغام ورکړوي.

زکات: زکات به هغه سنته ده چې اسلام ورباندې ولار او د پاکي او وړي په معنۍ دی. زکات یواچۍ مالي مرسټه ده، بلکې د لمانځه، روژي او حج په خپر یو عبادت دی. د زکات په ورکولو مومن د خپل رب امر پر ځای کړي او په پاکي کې په ډټواب مستحق

(۱) د بقرې سورت، ۱۵۳ آیت
(۲) طه سورت، ۱۴ آیت

مکرئي او همدغه ثواب دی چې د انسان اخروي ژوند جوروي او که یه نښه طريته ورکړل

شي د تولني د تولو افراډو ژوند سطحه لوري.

دوڑه: روڑه هم د اسلام د بنا په حيث انسانان له ګنه شنځه ژخوري او انسان ته د صبر، شکر او نظم درس ورکوي، د فقيرانو له حال شنځه یې خروي او د جسم د آرامي لامل مګرځي.

حج: دېر فردې او تولنېز حکمتونه لري، د حج په ګکلو سره د انسان ګنه بشبل کېږي او زړه یې پاکېږي، انسان عبادت او بندکي ته هڅوري، ایمان قوي کوي، د اسلام پېر برم را یادوي او د اسلام په لارکي د رسول الله ﷺ او یارانو سربېندنۍ او قهرمانې یې را ژوندي کوي.

حج یه میليونونو انسانان یې له دې چې د رنګ، ژړي، قومیت، دولت، فرهنگ، مقام او منصب توپړې په نظر کې ونیول شي د یو ګله هدف او موختي پاره یه یو ځای را توپړي او دا خرگندوي چې په مسلمانانو کې د ورور ګکلو او برابري اړیکې خوشوړ ګلکې او غښتلي دې، نو دغه دین یو اچيني دین دی چې تول خالک په یو همچو را توپړي او د دنیا او اخترت د ېړښتري په لور یې یېابي.

د حدیث شریف ګئې:

- ۱ _ اسلام پر پېښو بناوو ولار دی.
 - ۲ _ لمونټ فرض دی.
 - ۳ _ روڑه فرض ده.
- ۴ _ زکات په بدایه او شتمنو مسلمانانو خوک چې د نصاب خاوندان وي فرض دی.
- ۵ _ حج فرض دی.

فالیت

- زده کونکی دې په چله یېز دول د اسلام د اړکانو په باره کې سره خبرې وکړي.

۱ - اسلام څو بنوی لري؟

۲ - لهانځه د اهمیت او ارزښت په باره کې مو شه زده دي؟

۳ - د حج ځینې حکمتونه ذکر کړئ.

د دې لوست حدیث شریف حفظ کړئ او له معنې سره یې ولیکۍ.

څلوبېشم لوست

ځایا

عن أبي مسعود عقبة بن عمرو قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن مما أدرك الناس من كلام النبوة الأولى إذا لم تستحب فاصنع ما شئت. رواه البخاري

د راوی پیړندنه:
نوم ټبی عقیه کنیه ټبی ابو مسعود او یه کوفه کی زبیدلی دی، د هجرت ۴۰ کال د حضرت علی پیغمبر د خلافت یه دور کې وفات شوی دی.

د کلمو معنا:
هغه څې جی خلاکوله مخکینیو شخه زده کړي دی.

- ۱- ممّا أدرَكَ النَّاسُ: هغه څې جی د تولو انبیاًو عليهم السلام شریعتونو ورباندی اتفاق کړي دی.
- ۲- مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: هغه څې جی د تولو انبیاًو عليهم السلام

کله دی چې حیا نه لرمه.
نوکروه.

۳- إِذَا لَمْ تَسْتَحِي:

۴- فاصنع:

د حدیث شریف معنا:

ابو مسعود پیغمبر شنده روایت دی چې پیغمبر ﷺ و فرمایل: د تپرو شپور پیغمبر انو له ویناواو شخه چې خلاکو زده کړي، یوه دا خبره مسمه ده چې کله دی حیا نه لرمه، نو څه چې دې خوبن وي کړو یې.

فعالیت

- آیا یه زده کړه او بښونه کې حیاکول نښه دی.
د حدیث شریف حکمت: حیا څه ته واي؟ حیا د هغه انسانی کې پیښت نوم دی چې سرپی له هرې غیر مناسبې خبری او اواړه کار شخه کړکجن کوي، انسان باید د هر چا شخه زیات له الله تعالى شخه حیا ولري. کوم بشی چې توونه فاسد وړی

اخلاقی فساد دی او حیا داسې یونېک صفت دی چې انسان له تولو بدیو او ناوید کارونو شخه معنځ کوي، خکه خوا د ايمان ارزښتله خانګه بللي ده او فرمایي لې دې چې مسلمانان دې دغه خرو په ځان کې پیداکړي، خپله توونه دې له برباده ترور او بې حیاکې شخه چې د ډول ډارو غخيو لامد کېږي وساتي او د خالکو د تشویش مخنيوی دې وکړي.

د حیا ټمروه:

د حیا پایلی همیشه ګټورې وي، لکه ځنګه چې پیغمبر فرمایي دې ((الحياء لایاتي الْأَخْيَر)) حیا یواځۍ خیر او نښګه زپروې. په بل حدیث شریف کې فرمایي: ((حیا او ایمان تال مسلکري وي هر ګله چې یو له دوی دواړو شخه نه وي بل به یې هم نه وي)).

فالیت

- زده ګډونکي دې د حیا یه یاره کې سره خبرې وکړي.
- د حدیث شریف ګټه:
۱- دیا د تولو پیغمبر انویله لارښوونو شخه ده.
۲- د حیا اهمیت: حیا انسان له فحشا، منکراتو او خپل سریو شخه معنځ کوي.
۳- دیا انسان ته قدر ارزښت او عزت وریه برخه کوي.

ارزوونه

- ۱- حیا تعریف کړئ.
- ۲- د حیا حکمت ییان کړئ.
- ۳- د انسان تر تولو زیات باید له چا شخه حیا ولري؟

دې حیاکې یه یاره کې یو له لنډه مقاله ولکړي.

پېشې بېټ توګي

عنْ أَمْ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (أَنَّهِ رَسُولُ اللَّهِ عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ وَمُغْتَرٍ). رواه ابو داود

د راوی پېژندنه:

نوم نېټي حضرت ام سلمة رضي الله عنه د بنو معغیره قبیلی ته منسوبيه ده، له لوړمنیو مسلمانانو خنځه ده،
ام سلمة رضي الله عنه د هغون مساجرینو له جملې خنځه ده چې جبشي او مارديني ته ېږي هجرت کړي
دي. هغه د خپل مېړه ابو سلمة له وفات خنځه وروښه د هجرت په خلورام کال د شواراں په
سیاست کې د پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم په نکاح کې راځله او د امهات المؤمنین په صفت کې داځله شووه
له ۳۰۰ شخه زیات احادیث تې له پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم شخه روایت کړي دی او بالآخره د هجرت يه
دیارلسم کال د ۸۴ کالو په عمر وفات شووه.

د کلمو معنا:

- ۱- مُسْكِرٌ: پېشې کورونکۍ او د عقل له منځه وپوکۍ.
- ۲- مُغْتَرٌ: سستورنکۍ.

د حدیث شریف معنا:

حضرت ام سلمة رضي الله عنه راویت کړي چې پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم د هر هغه هه له استعمال خنځه سنج کړي
ده چې پېشې راولي او عقل خراپوي او یا عقل کمزوری کوي.

د حدیث شریف حکمت:

د اسلام له مسېمو هدفونو خنځه یو هم د عقل، ځان او مال ساتنه او د الله تعالیٰ له نعمتونو

خه د ځکتی اخیستو د نسو لارو بسوندنه ده، الله تعالی انسان ته د عقل په واسطه له حسواناتو
شخنه غوره والي ورکړي دی، خرنګه چې انسان د خپل عقل په وسیله نښه له بدرو او ګنټه
له زیان شخنه توپېر کولی شي په پراختیا کولای شي، د ترقی او پرداختګ
لاري هوارې کړي.

لدي کبله د اسلام مقدس دین د عقل د ساتني لپاره ټول نښه یې توکي چې په لومړي
سرکې په شراب خاکي لري حرام کړي دي، ځکه چې د دغور توکو استعمال د مختلفو
جرموون، لکه ځان وزنه، خلا، تپري، بد امني د صححت خرابوالی او داسې نورو لامبل
ګرجي.

د حدیث شریف ځتني:

- ۱- ټول سستي راوستونکي او سستونکي، لکه شراب او د نښه یې توکو مختلف دولونه
حرام دي.
- ۲- نښه کونکي توکي که لږ وي او که ډېر وي حرام دي.
ـ له نښه یې توکو شخنه هر دوں ګنټه اخیستن حرام دي.
- ـ د اسلام مقدس دین انسان د ځان او عقل د ساتني مسؤول ګنټي.

دنښه یې توکو د زیانونو یه اړه یوه مقاله ولیکي.

دوه خلوپنتم لوست

د جماعت لموئنځ

۱. د جماعت د لمانځه حکمه:

د جماعت لموئنځ موګد سنت دی.

۲. خوک د امامت حق لري؟

په امامت کې د لوړیتوب حق په ترتیب سره لاندې کسان لري:

۱- لوړۍ د امامت هقدار هغه خوک دی چې عالم وي، یعنی په شرعی مسایلواو خاصتاً لمانځه په احکامو پوهېږي.

۲- که چېږي داسې خوک نه وي پيا هغه خوک دی چې د فرآن کريم فاري او یا چې قرآن نېډ تلاوت کړای شي.

۳- که عالم او فاري هم پیدا نه شي پيا به متنې او پړه هنګار سړي مخکي کېږي.

۴- او که په تقوی کې تول سره یوشان وي پیاوې هغه خوک مخکي کېږي چې په عمر کې ترنورو مشرو وي.

۳- ۵ اقتداً احکام:

۱. د فرض کونکي لموئن په فرض کونکي پسي په داسې حالت کې روا دي چې دراډه یو فرض له عارې شخه ساقطولي، یعنی دراډه د ماسپېښېن فرض کوي، خوکه یو د مازېکر خلور رکعته او بل د ماسپېښېن لموئن کوي پيا یو بل پسي نیټ کول صحیح نه دي.

۲. ټیعم کونکي د اودس کونکي اسام کېږي شي.

۳. پښۍ وینځونکي د مسحې کونکي مقتدي کېږي شي.

۴. په نالست پسي ولار درېډي شي.

۵. خوک چې رکوع او سجلده کوي په اشاره کونکي پسي په اقتداء صحیح نه ده.

۶. د نقل کونکي اقتداء په فرض کونکي پسي صحیح ده.

۷. د غیر معذور لموئن په معذور پسي روانه دی.

۸. په جامه پېت پسری د لوح سړي مقتدي کېږاي نه شي.

۴. یه جماعت سره د فرض لهونج موندل:

کله چې یو چاپ سنتو، فرضو یا قضایي لهونج ځانته پيل وکړ، بیا جماعت ودرید، خپل لهونج دی به ولاړه بلندی به سلام ګرڅولو بېږدي او به جماعت کې دی شریک شي.

ه. یه جومات کې د جماعت د تکرار حکم:
دکلي یه جومات کې په یو آدان او افاسن د جماعت تکرار مکروه دی. مخصوصا چې دغه کار د یو په خواهیشنه تکرار شسي، ځکه دا د تقریب لامل ګرځي.

دکلي جومات: هغه مسجد دی چې امام او مقتدیان کې معلوم وي.

۱. د لارپې یه جومات کې.
۲. یه لاندی ځایونو کې د جماعت تکرارول روادی:

۱. هغه جومات کې چې تاکلي امام او مژون ونه لري او هر وخت پيل ښل راځي او لهونج پکي کوي.

ازونه

۱. لاندې پونټتو ته ځواړونه وړایاست:

أمد جماعت لهونج څه حکم لري او په ایامست کې د لوړ پیتوب حق په ترتیب سره بیان کړئ.

بـ- د افتداء ځینې احکام په لښه دول بیان کړئ.

جـ- په ګرسو ځایونو کې د جماعت تکرارول روادی؟

لوست په خپلو ګتابچو کې رايکي.

د ڄمی او د اخترونو لونځونه

۱. د ڄمی د لمانځه حکم:

د ڄمی لموټه فرض عین دی.

۲. د ڄمی لمانځه د وجوب شرطونه:

د ڄمی لمانځه د وجوب شرطونه دادی:

۱. ناریتوب: په بسخو باندي د ڄمی لموټه فرض نه دی.

۲. مقیم توب: په مسافر باندې د ڄمی لموټه فرض نه دی.

۳. امنیت: په هغه چا باندې چې امنیت یې تر ګواښ لاندې وي د ڄمی لموټه فرض نه دی.

۴. د سترګو روځوالی: په ځای ناسټ روند باندې د ڄمی لموټه فرض نه دی.

۳. د ڄمی د صحت شرطونه:

۱. د ڄمی لموټه په بنار یا په هر هغه ځای کې چې امسير او قاضي

ولري صحیح دی.

۲. د ڄمی لمانځه اسام باید خپله د سیمی واکمن وي او یا خود هنده استازی وي.

۳. د ڄمی لموټه به د ماسپېښتون په وخت کې اداء کړي نوله ماسپېښتون خنځه سخکي او وروسته د ڄمی لموټه نه صحیح ګږي.

۴. جو مات ته به هر خوک نتوتلې شسي او هېڅوک به ترې نه سنت کړي.

۵. په جماعت به ادا کړي او پرته له جماعت خنځه یوازې نه کړي، اور د جماعت کمه اندازه درې تنه دی او دوی پاره خطي ته حاضریدل شرط نه دی، ځینې وايې که درې تنه د امام په شمول حاضر شي د ڄمی لموټه ورسه

۱. خطبه له عربی شخه پرته به به زيه هم جواز لري.
۲. باید خطبه دلمانه خنده شنخه معنکي و اولي.

فالايت

- يوزده کوروکى دى عملاً د جمعى لمونىچ د خپلو مسلکروپه و راندى په لنهه توگه تمثيل

كري.

داخترونو لمونخونه:

۱. د اخترونو د لمانجه حكم:
په تولو هغۇ خلکو چى د جمعى لمونىچ پرې فرض دى داختر لمونىچ ورباندى واجب دى.
۲. د اخترونو د لمانجه د وجوب شو طونه:
داخترونو د لمانجه د وجوب شرطونه كتب مىت د جمعى دلماڭە د وجوب شرطونه دى.
۳. د اخترونو د لمانجه د صحت شرطونه:
داخترونو د لمانجه د صحت شرطونه كتب مىت د جمعى دلماڭە د صحت شرطونه دى، خو د جمعى په خالاف خطبه د اخترونۋە لمانچە كى دلماڭە شخھ وروستە ويل سنت دى.
۴. د اخترونو د لمانجه پاره د لمونىچ كونكى سنتونه:
ا. په اخترونوكى غىسل كول سنت دى د تولو سىلىماناڭو لپاره كە لمانچە تە ئى او يانە ئى.
ب. خوشبوىي لەكل، غوره او لاكى جامىي اغوسلىن.
ج. لە چاسى د مباركى په وختى كى خان خوشحاله نسۇدل.
۵. د اخترونۋە ورج زىيات خىرات او صىقتە كول، ھەمارا زاد سىرساىي ورکول پرچاچى واجب وى.

۶. د لارى بىلول، يعنى تىك په يۈرە او راتك په بىلە لار.
 ۷. د اخترونۋو د لمانجه شخە منځكى او وروستە نقل تە كول.
 ۸. د اخترونۋو د لمانجه كېقىتى:
۱. اىام او مقتدى بى پەشىركە دا ختر دلماڭە نىت پە زىيە باندى په داسىي حال كى كوي چى لومۇرى بى د امامست او دوھەم بىد اقتداء لەغىظ ورسە زىياتو.
 ۲. اىام او مقتدى دوارە بى شاء (سبحانك الله) پە يېتە ولائى.

۳۰. د ڌناءٰ شخنه وروسته به امام او مقندي دری تکبیره په داسپي حال کي وايچي چي لاسونه به تر خوبو پوري پورته کوي او ترسنئي به چي لرن جروب پاتي کپوري.
۴. بيا به امام (العوذ بالله او بسم الله) په پيته او وپيسى فاتحه د سورت په ملتيا په جهر وايچي.
۵. د قومي او سجدو شخنه وروسته به دوهم رکعت ته د پورته کيدو لپاره تکبیر وايچي.
۶. د کله چي دوهم رکعت ته پورته شو (بسما الله الرحمن الرحيم) به پيته وايچي.
۷. د (بسما الله) شخنه وروسته به فاتحه د سورت سره یوځائي وايچي.
۸. د سورت شخنه وروسته او د رکوع شخنه واندې به بيا دري تکبیره په داسپي حال کي وايچي
۹. د سورت شخنه وروسته او د رکوع شخنه واندې به بيا دري تکبیره په داسپي حال کي وايچي
- چي لاسونه په خوبونو ته پورته کوري.
۱۰. ا. بيا به وروسته په خلوم تکبیر رکوع ته پښته کپوري. رکوع او سجدله به کوي.
۱۱. له تشنډه، درود او دعاء شخنه وروسته به سلام اړوي.
۱۲. وروسته د سلام شخنه به امام پورته کپوري او دو هندي به وايچي، که چېږي کوچني اختر وي په لوړۍ خطبه کي به د سراسې اوکه لوړ اختر وي د قریانې او د تشریق د تکبیراتو احکام یانوې.
۱۳. د دارو خطبه ترسنئي به لر سلاخت کښښي او بيا به دو هندي خطبي ته پورته کپوري.

۶. د تشریق تکبیرونه:

الله اکبر- الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله اکبر و الله الحمد.
د تشریق تکبیرونه په هر یانه مسلمان واجب دي.

۷. د تشریق تکبیرونو حکم:

د عرفی د سهلدار لمانڅه شخه وروسته پيل او د تشریق دو رخوپه اخري مازیګرپاکي ته رسپړي
(دا اختر په خلومه ورځ د مازګر ل له لمانڅه وروسته د تکبیرونو په ويلو سره پاکي موسي).

فعاليت

- د مشاکر دانو شخنه دي یوکس د اختر لمونئ په عملی به تمیل کړي.

ازدونه

۱- لاندی پوینتسو ته ټولابونه وړایجې:

اُلد تشریق ورځی خودی په لنډو قول پې بیان کړئ؟

بـ د جمعی او اخترنونه موئیونه شه حکم لري؟

جـ د جمعی د لمانځه د صحت او و جوب شرطونه خو او کوم دي؟

دـ اختر د لمانځه له پاره د لموئی کوونکي سنتونه په لنډو قول بیان کړئ؟

۲- لاندی صحیح جملوته (ص) او غلطوته (ع) نښه کړیدی:

اـ د تشریق تکیرونه په هر بالغ او نایالغ مسلمان واجب دي.

بـ د اختر د لمانځه د صحت شرطونه کت مسټ د جمعی د لمانځه د صحت شرطونه دي.

جـ د تشریق تکیرونه د عرفی د سهار لمانځه شخه وروسته پیل او به دیار لسم د ذی الحجه باي موسيي.)

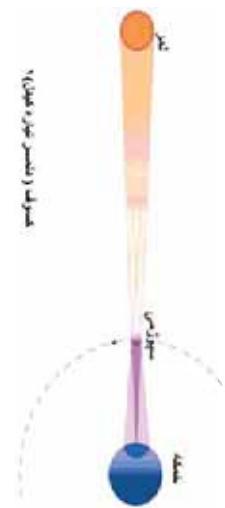
- د اختر د لمانځه طریقه په ترتیب سره په خپلوکتابچوکي ویکي.

کورنۍ- دنده

څلور خلوبنیتم لوست

د کسوف او خسوف لموټځ

۱. د کسوف معنا:

کسوف د لمر توروالی او یا یې د روبنښای کمومالي ته وايي. کله چې سپړېږي د حکمکي او لمر ترمیت واقع شي او د لمر د پرانکو مسنه و نیسيي نو کسوف (یا د لمر تیاره کیبل) مسنج ته راخي.

۲. د کسوف لمانځه حکم:

د کسوف لموټځ بړوکد سنت دي.

۳. د کسوف لمانځه کېږيت:

د کسوف لموټځ دوه رکعته دی، یه داسې شکل به کېږي لکه خنګه چې نور لموټځونه کېږي، خطبه، اذان او اقامست نه لري. اسام به یکې پېټه قرائت لولي او د هغه چا یه ایامست به اداکېږي چې کوم د جمیعی ایامست کويي، خو که چېږي خوک ایامست ته حاضر نه شو یا به هر سېږي په خپل ګورکي خانته دوه یا خلور رکعته لموټځ کړوي.

۴. د خسوف لموټځ:

د خسوف معنا: د سپړېږي د سترګي توروالی او یا یې د روبنښاي کمومالي ته خسوف وايي. کله چې حمدکه د سپړېږي او لمر ترمیت راشېي او د حمکۍ سبوري د سپړېږي پېښ ولږدي، او د لمر د غنوړو پرانکو چې په سپړېږي به لویدلي سماڠعت وشي نورخسوف (یا د سپړېږي تیاره کېدل) مسنج ته راخي.

۵. د خسوف د لمانځه کېږيت:

د خسوف لموټځ د تال لپاره کورکي کېږي. همدا راز لموټځونه د زارلو، او د ساري ناروغۍ خنډه د خلاصون په مسوخه هم کېږي.

۲. د استسقاء لموئح:

استسقاء باران غونښلو ته واي. په استسقاء کې دو هرکعته لموئح کېږي او بیا امام خطبه واي او دعا کوي.

• مسایل:

۱. د استسقاء په لمانځه کې لازمه ده چې الله تعالیٰ ته د خشوع، عذر او زاريو اظهار وشي، او حتی څاروي هم له ځان سره صحراء ته یورل شوي.
۲. د ماشومانو او سپین بېړو ويستول د استسقاء د لمانځه پاره هم په کار دي، څکه چې د الله جل جلاله رحمت په داسې ضعيفه را نازل بروي.
۳. د استسقاء په لمانځه کې به اسلام دیر استغفار را لوي.

فالیت

اززونه

- زده ګرونکي دې پېرنېي مطالب په انفرادي او یا ګروپي شکل د سوال او څوتاب په میټود سره تکرار کړي.

- ۱- لاندې پېښتو ته څوتاب ووايسيست:
ا- خسروف او کسوف څه معنا لري؟ تعریف یې کړئ.
ب- د خسروف لموئح يه کوم ځای کې کېږي؟ او پرته له خسروفه دا المونج په نورو ګومو ځایونو کېږي روښانه یې کړئ؟
ج- استسقاء څه معنا لري لغوي او اصطلاحي تعریف یې وکړئ؟
د- د استسقاء د لمانځه حکم ووايسيست.
- ۲- لأندې صحیح جملوته (ص) او عاطلو جملو ته (غ) نېټه کېږدي:
ا- د کسوف او استسقاء لموئحونه موګد سنت دی. ()
ب- د کسوف د لمانځه امام به د جمعي امام وي. ()

کورنۍ دنده

د پېرنېي سوalonو څواړو به خپلو کتابچو کې په ساده ژبه ولیکۍ.

د ځنازې احکام

۱. د ځنازې تعریف:

کله جي پړی بنسخوله برابر شی او د لامائه او دن پلاره ورل کېږي نو دي ته جنازه ولېي.

۲. د ځنکدن د وخت آداب او سنتونه:

د ځنکدن حالت کې لاداډي شیان سنت دی:

که د ځنکدن په وخت کې د شمہادت کلمه ویل.

که دناروغ د خو تړخپلواو اويادوسنایو حاضریدل دناروغ د ځنکدن په وخت کې مستحب دی، په دی خاطر چې که څه وصیت کوي نو هعفوو دی اوږدي، او د شمہادت کلمه ورته وریاده او تلقین کړي. (البته ناروغ باندې باید امر ونه شي چې کلمه ورایه ځکله ناروغ په ځان ټپوهېږي اوکیداک شي منفي عکس العمل وښای)

کله جي روح له بدن څخه جدا شی نو یا لازمه ده جي د مرۍ بدنه داسې توګه لکه چې ویډه ويډی پېښکلې هیئت سره برادر شېي، سترګي پې پېجي، ځنهې یې راټوله، پېښې او دوړه لاسونه اوړ کړل شي او که کوم خادر وي نو هعفه دې پړې ولجهول شي.

۳. د هیئت حقوق:

هغه معلوم فرضونه جي پرمیت باندې دی د هعفو خلاصول او یا پې غاره اخیستن.

که غسل ورکول.

که د ځنازې لموټ ورباندې اداء کول.

که په هدیره کې پسخول.

۴. د حقیقې شهید احکام:

که خپلې جامې یې کفن دی او بل نوی کفون ورته نه ورکول کېږي.

که هر هعفه شې به تر پې کوي جي د کتفن شخنه زیات وي لکه: چېن، ساعت او داسې نور...

که غسل ورته نه ورکول کېږي.

که د ځنازې لموټ به ورباندې کوي.

۵. د متوفی ماشوم حق:

۶. د میت د تکفین او تجهیز مصارف:
- د میت د تجهیز، تکفین او بسخولو مصارف به د میت له خپل مال شخنه ورکول کېږي.
که چېږي کوم میت خپل مال وندری یېلهي هغه خپلوں مصارف ګالي چې په کومولاندي
ای نتفهه واجبه ده، اوایا ده نه سیرات وري، خوکه شوک داسی خپلوان هم ونه لري یاهه د بیت
مال شخنه د مصارف ورکول کېږي، البته لازمه ده له هعنو اضافي او مسلماتونکو مصارفو شخنه
چې یېړاځي د تظاهر، ریا او د سیالی لپاره کېږي دوهه وشي، ځکه دېر کله داسې کېږي چې د
ستوپی د کورني د دوو چنده اذیت او تکلیف لام ګرځي. (۱)
۷. غسل ورکول.
۸. د جناري لمونئ وریاندي کول.
۹. په هدیره کې خښول.
۱۰. د فرم اینښول.

• زده کوزنکي دې پورتنی مطالب په انفرادي او یاګروپي شکل د سوال او څواب په مېټود

سره تکرار کړي.

فالیت

ارزوونه

لاندې پوښتو ته ځواړونه وړیتی:

۱. جنائزه شه ته واڼي؟
۲. د ځنکدن آداب او سنتونه کوم دي؟
۳. د مېښت حقوقه کوم دي په نهه دول یېیان کړئ؟
۴. د حقیقی شمېږد احکام په لندې دول ويکړي.

د میت د تجهیز او تکفین مصارف له کوم ځای شخنه ورکول کېږي؟

کورنۍ دنده

د پورتنی سوالونو څوایونه په خپلو کتابچوکې ويکړي.

(۱) پورتنی لوست اضافي معلومات دی، او په امتحان کې شامل نه دی.

شیر څلوبنۍ لوست

د هیټ لمبول او وړپاڼي د جن azi لمونځ کول

۱. د موې لمبول:

ا. په یووه مناسب او مسټورخای کې به جامی تری نه وکاري او عورت به یې پېت کړي.

ب. د مرۍ حرست دې وساتل شئي اود عورت ځایونه دې په داسې شکل پېښحال

شي چې غسل ورکونکي دې خپلو لاسونوکي څه ونیسي تر خولا سونه یې د
مېږي پر بدن ونه لکړي او نه ولیل شئي.

ج. اودس دې ورکول شئي، خوا خوله او پیونه دې ورته نه پېښخي، بلکه خوله او
پیزه به یې په لمهه توهه مسح کړي.

د. بیا دې سر ورته پېښخي.

ه. بیا دې په تول بدن باندي او به وروچوی، که صابون پري ووهل شئي باهتره ده.

ئ. بیا دې نبېي اړخ ورته پېښخي او بیا دې چې اړخ ورته پېښخي ترڅو چې تول
بلدن یې پېښحال شئي.

څوک د هیټ د لمبولو پاره مناسب او غوره دي:

دا بهتره ده چې میت د ده نزدې خپلواں کوم چې په لمبولو پوهېږي ولمبوږي،

خوکه داسې نه وي نو بیا دې داسې پرهیز ګاره سېرکو ورته غسل ورکړي چې په
لمبولو پوهېږي.

البته مړه نېټجه به نېټجه لمبوږي خوښه ګولاي شئي خپل مېړه وډېښخي.

۲. هیټ ته کفون ورکول:

* د کفون ورکولو حکم: مرۍ ته کفون ورکول فرض کفایي دی.

* د کفون دولونه:

کفن په دری دوله دی نسبنونه کفن، کفن کنایت او کفن ضرورت.

۱- نسبنونه کفن: په لاندې دول دي:

قمهیں د ورسیز شخنه تر قدسونو پوری د مری ټول ځان ورباندې پښېږي.
ازان د مری سر او ټول بدن یتوی او د قمیص د پاسه و راغوستل کېږي.
لغافه: دا هم د سر شخنه د قدسونو پوری ده خود او زار شخنه یې اندازه زیاته ده او د سر او پینتو سره ټول کېږي.

التبه د پښېږي په کفن کې دوه ټوتي نوری هم اضافه کېږي: (خمار او خرقه)

خمار: ټکرۍ د سر او د مسخ پاره خرقه: ټړو ټوته د صدر (سنېږي) انه تر زنګونو پوری

خمار او خرقه د لفافی نه مسخکي و راغوستل کېږي.

۲- کفون الکھانیه: عبارت له ازار او لفافی شخنه دی، او قمیص پکې نشته، خروښې پاره به یو خادر (تیکرکۍ) زیاتېږي.

۳- کفون الضرورة: هغه ټوته چې د گفایت د ګنانه شخنه کمه وړي، او میست د ضرورت پاره پکې تکفین شې. (۱)

۴- په موی باندې د جنازې لموږ:

که د جنازې د لمانځه حکم: د جنازې لموږ لکه د مری تجهيز، تکفین او خښوں په مسلمانانو باندې فرض کفایي دی.

که د جنازې د لمانځه اړکان: د جنازې لموږ دوه رکنه لري:

۱- څلور تکبیره.

۲- ودریل.

- نیټ یعنی قصد او اراده د جنازې د لمانځه لپاره شرط دی.
- اود څلورم تکبیر شخنه وروسته دواړو لوروته سلام ګرځول واجب دی.

(۱) د دې درس پورتني برخه اضافي معلومات دی، او په امتحان کې شامل نه دی

٤- د جنائي د لهانجه سنتونه:

ک دلوپري تكبير نه وروسته د حمد او ثناویل (سبحانک اللهم وَبِحَمْدِكَ وَبِحَمْدِكَ اسمك وَعَالَى جَلَّ جَلَّ تَنَاهُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).
ک د دويم تكبير نه وروسته درود ويل: (اللهم صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمَتَ وَبَارَكَتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

ک د دريم تكبير خنه وروسته مری ته دعا کول او هفته هه مغفرت خوشتن، په هر عبارت جي وي، خوبتره داده جي په مائوره الفاظو بازدي دعا وشسي لکه:
• د بالغ مری پياره ناريده وي او که بيشينه: (اللهم اغفر لَهُنَا وَمَنْتَنَا وَشَاهِدُنَا وَعَذَابُنَا وَصَغِيرًا وَكَبِيرًا وَدُكْرًا وَأَثْنَانًا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْسَنَتْهُ سَيِّنا فَاجْهِه عَلَى الْاسْلَامِ وَمَنْ تَقْوَيْتَهُ مَنْفَقَهُ عَلَى الْإِيمَانِ).

- او که مری ماشوم وي نو دادعاهه لولي: (اللهم اجعله لَنَا فَرِطًا وَاجْعَلْهُ لَنَا أَجْرًا وَذِخْرًا وَاجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَمَشْفِعًا).
- او که مری ماشوهه وي نو دادعاهه لولي: (اللهم اجعله لَنَا فَرِطًا وَاجْعَلْهُ لَنَا أَجْرًا وَذِخْرًا وَاجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا وَمَشْفِعًا).

۵- د جنائي د لهانجه کېھېت:

پس له دي چي جنائزه دلهانجه لپاره کېښوول شوه، امام د مری د سیني په مقابل کي درېرۍ او د صفوونو د ترتیبولو او د میت د تعیینولو (چې ماشوم دی او لوی) وروسته لوړۍ تکبیر وايی.
د لوړۍ تکبیر سره د جنائزه ده موږ کړونکي لاسونه تر غوره پورته کوي، تکبیر وايی او یا (سبحانک اللهم.....) وايی.
پیا امام دویم تکبیر وايی او رپسې (اللهم صَلَّ...). وايی.

پیا دريم تکبیر وايی او رپسې دعاکوي، خنگه چې سخکې په تفصیل سره بیان

شموي. اکه: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَحْنَنَا وَمَيْتَنَا)
دعا خنهه وروسته به شلورم تکبیر وایي او ورسی به سه دلاسه نبی اوکین لورته
سلام اړوي.

فالیت

- یورزد کرونکی دی د خپلو تولکیو الیه وړاندې عملاً د لویانو د جناري لمونج
په چمر سره تمثیل کړي.
بل زده کرونکی دی د ماښو م د جناري لمونج په چمر سره تمثیل کړي.
او بل زده کرونکی دی د ماښو م د جناري لمونج په چمر سره تمثیل کړي.

ارزوونه

لاندې پونستتو ته څواړوونه وړا یاست:

۱. د جناري د لمانجه د عاكاني وړائے.
۲. کفن په څو ډوله دی؟
۳. د نارينه او بنځینه کفن څه توپیږ لري؟

کورنۍ دنده

زده کرونکی دی د جناري لمونج په یادو زده کړي او کفیت د جناري دی په خپلو
كتابچو کړي ولیکړي.

اووه څلوبېشم لوست

زکات

۱. لومړی د زکات تعريف:

زکات په لغت کېي: پاکوالۍ، زیاتوالۍ او برکت ته وایي.
په اصطلاح کېي: مستحقینو ته د هعنه مال ټاکلی برخه ورکول چې نصاب ته
رسیلی وي.

۲. د زکات حکم:

زکات د اسلام د اړکانو خنځه یو رکن دی، او ورکول ې په هعنه چا فرض دي
چې د ورکولو شرطونه یې ګې وي.

۳. د زکات د فرضیت د لایل:

زکات په قران کریم، احادیثو او اجماع باندې ثابت دي.

ڈیباړه: تاسې لموټونه قایم کړئ، زکاتونه ورکړئ.

۴. حدیث: رسول اکرم صلی اللہ علیه وسلم فرمایي: اسلام پېنجه بناوي
لري لوړوي بنا یې د شهادت کلمه، دویمه بنا یې لمونځ، دریمه بنا یې زکات
ورکول، خلورمه بنا یې د روژي نیول او پنځمه بنا یې د حج کول دي.
۵. اجماع: د ټول امست علماء اجماع کړي چې زکات د اسلام له اړکانو شنځه
یو رکن دي.

د زکات د فرضیت کال: زکات د هجرت په دویم کال د روژي د فرضیت
خنځه مخکې فرض شوی دي.

۴. د زکات د وجوه شرطونه:
زکات خانگري شرطونه لري چي چيني به مال پوري اوه
لري:

لوسي د مكلف يا مالك شرطونه:

- ۱. اسلام.
- ۲. عقل.
- ۳. بلوغ.

۴. اصيلوالى. يعني (مربي) نه وي.
ه. د نصاب مالك كيدل، چي د كال په پيل او پاک کي د نصاب خاوند وي.
د زکات نصاب په تقدینو کي یا دوه سووه در همه سبینن زر دي او یا شمل مستقاله
سره زر دي. چي په اوسنیو چکرامونو باندې د سرو زرو نصاب ۸۵ ګرامه اود
سبینو زرو نصاب ۵۹ ګرامه کيري (۱)

دويم: په مال پوري تهلي شرطونه:

۱. مال باید د مالک لاس کي وي بناء په ورک شوي مال باندې زکات
نشته.

۲. د مال په خاوند باندې داسې پور نه وي چي تول مال ورلاندي شي او یا
دوروه تري پاتي شئي چي نصاب نه کم وي.
۳. نصاب باید د اصلی حاجتوخ خنه اضافه وي، لکه: کور، دکور اسباب او
داسې نور.
۴. نصاب باید د هغنو مالونو خخنه پوره شوی وي چي شرعا د زکات قابلست
لري .

(۱) المسکیان و العینان فتاوی الازھر الشیرف ۱/۲۰۲

۵. بیو کال باید پری تیر شهودی وی؛ یعنی پس له دی چې نصاب ته رسیدلی

دی د مالک سره یو کال پری تیر شهودی دی .

(خو د فصلونو او میوو په زکات کې د کال تپریبل ششرط نه دی بلکې د فصل او میوو په راتولپه سره سه یکی زکات واجبېږي).

ه. د زکات د صحت شرطونه:

فقهاء کرامو د زکات د صحبت لپاره لاندې ششرطونه بنودلی دی:

ا. نیت، ځکه چې زکات ورکول عبادت دی او پرته له نیت خنډه عبادت نه

صحیح کړی.

ب. اسلام، ځکه چې د کافر څخه د نیت تصور نه شو کولی.

ج. زکات به مستحق کس نه ورکوي د مستحقینو بیان به ېي وروسته راهی.

د. د مستحق له لوری د زکات قبضول.

ه. زکات به د حلال مال څخه ورکوي.

۲. هغه مالونه چې زکات ورکول پکې واجبېږي:

ا. خاروی.

ب. تجارتی توکي.

ج. میوپی او فصلونه.

د. سره او سپین زر.

ه. معدنونه او بنسټ شهودی مالونه.

فالیت

- زده کهونکي دې پورتني مطالب په انفراادي او یاګړوی بشکل د سوال او څواب په میتود سره تکرار کړي .

ازونه

- لاندې پونسنو ته ھواب ووايسيت:
- ١. زکات په لغت او اصطلاح کي تعریف کړئ.
- ٢. د زکات د فرضیت دلیل له فران کریم شنخه ووايسيت.
- ٣. د زکات د صحبت شرطونه يه لنه دول بیان کړئ.
- ٤. د مال د خاوند شرطونه يه لنه دول وليکړئ.
- لاندې خالی ځایونه په مناسبو کلمو وک کړئ.
- ١. هغه مالونه چې زکات پکي واجبېري عبارت دي له.....

زده ګرونکي دې د لوست مسهم مطالب په خپلو ګتابچو کي وليکي.

اڌه څلوبنڌتم لوسٽ

د شارڊوپور زڪات

د شارڊوپور خخه زموږ مطلب هغه اوښه، اوښ، غوا، غوايان، میښې، سندۍ گان، پسونه، میزې، وز او وزې دی، بناهه په وحشی شارڊوپور کي زڪات نئته.

۱. د اوښانو زڪات:

د اوښانو د زڪات ترتیب په لاندې دول دی:

که پنهو اوښانو کي یو پسنه دی.

که لسو اوښانو کي دوہ پسونه دی.

که پنځیس اوښانو کي درکي پسونه دی.

که د شلو اوښانو خخه تر څلور ويستو پورې پکي څلور پسونه دی.

که د ۲۵ اوښانو خخه تر ۳۰ اوښانو پورې یوه ګلنہ جونګي ده هغه چې په دویم کال کي یي قدم اينېي وي.

که د ۳۶ خخه تر ۴۵ اوښانو پورې پکي یوہ دوہ ګلنہ جونګي، چې درهم کال کي یي قدم اينېي وي.

کي ۴۶ خخه تر ۴۰ اوښانو پورې پکي یوہ دری ګلنہ جونګي چې څلورم کال کي یي قدم اينېي وي.

کال کي ۴۱ خخه تر ۷۷ اوښانو پورې پکي څلور ګلنہ اوښه درکول کېږي.

که د ۷۶ خخه تر ۹۰ اوښانو پورې دوہ یو ګلنی جونګي، چې دریم کال کي یي قدم اينېي وي واچېږي.

کي ۷۱ خخه تر ۱۲۰ اوښانو پورې دوہ دری ګلنی جونګي چې څلورم کال کي یي قدم اينېي وي واچېږي.

فالیشت

- زده کونکی دې پورتني مطالب يه انفرادي او یا گروپي شکل د سوال او چوتاب يه میتود سره تکرار کړي.
- ٢. **د غواګانو او غوايانو زکات:**
د غواګانو او غوايانو نصاب دیرش غواګانې او غوايان دې.
د غوايانو او غواګانو د زکات اندازه:
کله چې د غواګانو یا غوايانو شمېر ديرشتوه ورسېږي يه هغور کې يره کله خوسې چې په دویهم کال کې یې قدم اینېي وي واچېږي.
درېم کال کې یې شمېر خلوېښتوه ورسېږي یا پکې یوه دوه کله خوسې چې د کله چې د غواګانو او یا غوايانو شمېر شپیتوه ورسېږي یا پکې دوه یو کلنې خوسکي چې دویهم کال کې یې پنهان اینېي وي واچېږي.
کله چې یې شمېر او یا ورسېږي یا پکې یوه یوکله او بله دوه کله خوسې ورکول کېږي.
کله چې د غواګانو او غواګانو شعمر انتاوته ورسېږي یا پکې دوه دوه کلنې خوسکي ورکول کېږي.

د اوبنځو تعداد	د رکات مقدار	د اوبنځو تعداد	د رکات مقدار
٥ اوبنځو کې	١ پسنه	٤ اوبنځو کې	١ دوه کله جونګي
١٠ اوبنځو کې	٢ پسونه	٤٦ اوبنځو کې	١ دری کله جونګي
١٥ اوبنځو کې	٣ پسونه	٦١ اوبنځو کې	١ خلور کله او پنهان
٢٠ اوبنځو کې	٤ پسونه	٧٦ اوبنځو کې	٢ یوه کلنې جونګي کانې
٢٥ اوبنځو کې	١ یوه کله جونګي گانې	٩١ اوبنځو کې	٢ دری کلنې جونګي گانې

فعالیت

- د غور آکانو د زکات د اندازې لپاره یو جدول جوړ کړي لکه خنګه چې اوښانو ته جوړ شوی دی.

۳. د همیزو او وزو زکات:

- د مسیرو او وزو د زکات نصاب: د مسیرو، پسونو او وزو د زکات نصاب خلوینېت مسیرو یا وزی دی بناهه پنهه دیرشو پسونو او وزو گې زکات نشته.

د مسیرو او وزو د زکات اندازه:

- کله چې د مسیرو یا وزو شمېر خلوینېتوله ورسېږي یو پسنه به په زکات کې ورکوي.
- کله چې د مسیرو یا وزو شمېر ۱۴۱ ته ورسېږي یا به دوه پسونه به زکات کې ورکوي.

- کله چې شمېر ۱۴۰ ته ورسېږي درک پسونه به زکات کې ورکوي.
- کله چې خلور سو تو ورسېږي خلور پسونه به زکات کې ورکوي ګله چې د خلوروسو شخنه د مسیرو او وزو شمېر زیات شي بیا به هرو سلوکي یو پسنه یا وزه د زکات لپاره وبسی.

- مساله: د مسیرو او وزو په زکات کې به یو ګلن مال چې دویم کال کې یې قدم ایښې وي ورکوي یعنې د کال نه د لرن عمر مال په زکات کې نه ورکول کېږي.

۴. د شادویو د زکات عام احکام:

- کله خرو او کچرو گې زکات نشته اگر که خریدونکې هم وي.
- د دیرو مالونو زکات د غتو سره ورکول کېږي اگر که یو هم وي.
- هر ګله چې د کال تیزیدونه وروسته پرته د مالک د نیمگرتیا او تیری شخنه نصاب هلاک شي زکات ساقطېږي.

فالیت

- زده کونکی دی پورتنی مطالب په انفرادی او یا ګروپی شکل د سوال او خواب په میتود سره تکرار کړي.

ازونه

- لاندې صحیح جملو ته (۲) او غلطو ته (۴) ننبه کېږدی:
- ۱. یه هرو پنجو اوبانلو ګری څلور پسان لازپېږي. ()
- ۲. ګله چې د غواګانو شمېر شبېتو ته ورسېږي دوه یو کلنې خوسې به زکات کې ورکوي. ()
- ۳. د مېږو نصاب څلوبنښت مېږي دی او له دې څخه په کموکې زکات نشته. ()
- ۴. د غواګانو نصاب څلوبنښت غواګانې دې. ()
- ۵. لاندې خالی ځایونه یه مناسبو کلمو ډک کړئ:
- ۱. د ۴۳ نه نیولی تر ۴۴ اوښانو پورې پکی لازپېږي.
- ۲. ګله چې د غوايانو شمېر اتیاو ته ورسېږي په کې به ورکوي.
- ۳. څلور سسوو مډپرو ګری دې.
- ۴. څاروی عبارت دی له
- ۵. لاندې پونښتو ته خواب ووایاست:
- ۱. د شارویو د زکات عام شروط کوم دی بیان ہې کړئ؟
- ۲. د شارویو د زکات عام احکام کوم دی؟ په لنه ډول یې ووایاست.

پورتنیو پونښتو ته په خپلو کتابچو ګری خوابونه ولیکۍ.

کورنی دنده

نوه څلوبېشم لوسټ

د فصلونو او مړو زکات

د میورو او فصلونو زکات ته عشر ویل کېږي.

۱. د میورو او فصلونو زکات د وجوب د لایل:

د میورو او فصلونو زکات په قرآن کریم، احادیث او اجتماع ثابت دی:
ا- قرآن کریم: اللہ جل جلاله پخپل مبارک کتاب قرآن کریم کېږي فرمایي:

(وَأَتُوا حَقَّهُ بِعْدَ حَصَادِهِ)

ټپاره: تاسی د فصلونو زکات د لوپه وړ کړئ.

۲- حدیث: نبی اکرم صلی الله علیه وسلم په یو مبارک حدیث کې د عبدالله بن عمر به روایت فرمایي: ((هر هغه ځمکه چې د باران او سیلا卜 په اویو خروپېږي، لسم من به په زکات کې وړکوي، او هغه چې په تکلیف او مشقت سره خروپېږي شلم من به ترې په زکات کې اخیستن کېږي)).

۳- اجماء: ټول امست په دی اجماع کړي چې په میورو او فصلونو کې عشر واجب دي.

۲- د عشر د وجوب شرطونه:

۱- ځمکه به خراچې نه وي، ځکه عشر او خراج په ځمکه باندې یو ځای کېډاۍ نشي.
۲- د حاصلاتو اخیستولو خنځه به موځه د ګټهو ترلاسه کول وي، بناه په لړکیو کې زکات نشيته، معنا دا چې په نلونو، درمو او د لړکیو په دونو کې زکات نشيته.
۳- ځمکه به د باران، وايالي او سیند په اویو خروپېږي، خوکه چېږي په تکلیف او مشقت سره خروپېږدې یا پکې عشر نشيته بلکه شلم من زکات دی.

هنه شه چې د میوو او فصلونو یه زکات کې شرط نه دي:

۱- د کال تیزیل ورته شرط نه دي.

۲- ټاکلی نصاب نه لري خورده میوو او حاصلات چې ونه او خمکه وکړي لسمه برخه به پکې ورکوي.

۳- عقل او بلوغ ورته شرط نه دي د لپونی او ماشتو یه خمکه کې هم عشر واجب دي.

۴- د خمکي ملکیت هم ورته شرط نه دي په دهقان او اجاهه دار باندي هم عشر شسته.

۵- د فرض (دین) او پور ورکول هم ورته شرط نه دي.

۶- پایا کیدل او نه خرابیل هم ورته شرط نه دي بلکه په سوزی یا چاتو او میوو کې هم واجب دی.

فالیت

- ۰ د خپل چاپریال د هغتو فصلونو شنځه پنځه مثاله ورکړئ چې عشر په کې واچښږي، او دوه هغتوه ورکړئ چې شلم من په کې واچښږي.
- ۱- د نقودو زکات: (د اصلی روپو چې عبارت له سرو او سپیسو شنځه دي) په سرو او سپیسو زرو کې چې کله د زکات شتروط پوره شسي زکات واچښږي، همدا راز هعنه روپي. چې د سرو او سپیسو زرو شنځه وهل شوپي او نوره او سپینه یا سرب هم ورسره په لړه اندازه یه ځای شوپي وي زکات واچښږي او کم ګډواړي ته هیڅ اعتبار نښته ګډواړي داسې ګډل کړښۍ لکه چې سوچه خالص سپیمن یا سره زړ دي.
- ۲- د سرو او سپیسو نصاب:
- ۳- د سرو او سپیسو نصاب: په سرو او سپیسو سره مساله دی یعنی ۸۵ ګرامه او د سپیسو زرو نصاب دوه سروه درهمه چې د ۹۹ ګرامه سساوی کړۍ.
- ۴- په سرو او سپیسو کې د زکات اندمازه: په سرو او سپیسو زرو کې دو هم فیصله هغه وخت په زکات کې ورکول کړښۍ چې کله نصاب ته ورسپري او کال ورباندي تپر بشي، همدا راز خوړمه چې زیاتپري بیا په هرو څلوبېښتو روپوکي یوه روپي. زکات دي.

٦- د بانک نوتونو زکات:

په اوسنیو مروجو بانک نوتونو کي زکات ورکول هغه وخت واجب دی چې نصاب ته ورسېږي او ددې د ازښت پاکل د سېښتو او سرو زرو له لارې کېږي؛ معنا دا چې به خواره بانک نوتونو باندې ۹۵ هـ ګرامه سېښن زر او یا ۱۵ هـ سره زر ترلاسه کېږي همدوړه اندازه بي نصاب دی او دوه نیم فیصله به په زکات کې ورکوي او بیاکه چېږي له دې شخنه دېږدله په هرو خلوبنښو روپې کې به یوه روپې، ورکوي، ځکه اوسنیو مروجو بانک نوتونو د سرو او سېښتو زرو ځای نیولی او همدي بانک نوتونو دا دواړه د چلنډ شخنه غورځولي دي.

٧- چاته به زکات ورکول کېږي؟

هغه افراد چې زکات ورکول کېږي انه دلي دې، مالک کولای شي چې تولو دلو ته د خپل زکات ځنبي برخنه ورکوي او دا هم واک لري چې تول زکات یوې دلي یا یوتن ته ورکوي، دده غاره خلاصه څښۍ. علماو د اترو دلو څخه، چې صحابه کرامو رضوان الله علیهم اجمعینو پړې اجماع کړي وه؛ یهوده چې (موئنة القلوب) ورته وایې د زکات د ورکري شخنه ویسنتلی ده، اوس دوی ته زکات ورکول روا نه دې پاتې لاندې اوو دلو ته زکات ورکول کېږي؛

٨- ټقیز: هغه چاته ویل کېږي چې لې مال لري خونه دده بسیا پړې کېږي او له نصاب ته رسېږي.

٩- سسکتین: هغه څوک چې هیچ له لري او یاد فقیر خشنه کم مال ولري سسکتین دی

١٠- هغه مامورین چې د بیت الممال له لوري د زکات نړولو لپاره پاکل شووی وي.

١١- غلامان: هغه چې مالک ورته پاکلې مال بسولی او د ورکولو څخه وروسته ازادېږي.

١٢- فی سبیل الله: هغه حقیقی مجاهدین چې د جهاد اراده لري خود جهاد اسکنات ونډري.

١٣- قرضاران: هغه قرضار چې د خپل پور خلاصولو توان نړۍ.

١٤- مسافر: هغه چې د خپل کورنې، او مال څخه لري وي. د زکات شخنه به ده ته دوړه څه ورکول کېږي چې خپل کوره پړې ورسېږي.

مسائله: د جومات او لارې جورو لو لپاره د زکات ورکول روا نه دې.

فعالیت

- زده کوونکی دی پورتني مطالب په انفرادي او یاگرويی شکل د سوال او ھواب په
سیتود سره تکرار کړي.

ازدوزنه

لاندېنیو پونستنو ته ھواب ووايسيست:

- ۱- د میورو او فصلونو زکات ته فقہاء کوم نوم اخلي سره د وجوب د دلایلو بېيان کړئ؟
- ۲- د سرو او سپینتو زرو د زکات نصاب خورو دی او خورو زکات پکي واجبهېي؟
- ۳- خرو ډولو ته زکات ورکول کېږي په تفصیل سره بېيان کړئ؟
- لاندې صحیح جملو ته (۱) او خاطرته د (۲) ننبه کېږدی:
- ۱- د سرو زرو نصاب ډيل درهمه دی او د سپینتو زرو نصاب دوه سوه دستهاله دی. ()
- ۲- هغه څوک چې هيچ نه لري او ياد فقیر خنځه کم مال ولري مسکين دی. ()

د پورتنيو پونستتو ھوابونه په خپلوكتابې جو کې ولکړي.

کورنۍ دنده

۱- د حج تعریف:

حج په لغت کی قصد ته وایی.
او په اصطلاح تکی د یو خاص ئای زیارت کول په خاص وخت او خاصو
کرنو سره حج بل کیری.

۲- د حجج حکم:

د اسلام مبارک دین پنځم رکن حجج دی، په هغه چا باندي چې استطاعت او قادرت د حجج ولري فرض عین دی.

۳- د حجج د فرضیت د لائل:

د حجج فرضیت په قرآن کریم، احادیثو او دامت په اجماع ثابت دی.
۱- قرآن کریم: الله جل جلاله فرمائی: (ولله علی الناس حجج السیت من استطاع
الیه سبیل)^۱
د الله جل جلاله درضا پخاطر په هغه مسلمانانه باندي د حجج کول فرض دي
چې د لاري تونښه ولري.

۲- حدیث: په احادیثو کې د اسلام مبارک دین پنځم رکن حجج بنوول
شووی.

۳- اجهاع: داسلامي امست ټول مهجهتمدین د حجج په فرضیت سفوي دي.

۴- د حجج د وجوب شرطونه:

فقرهاء کرامو رحمهم الله تعالی د حجج د وجوه پاره لاندي شرطونه بنوولی
دي:

- ۱- اسلام: په کافر باندي حجج نشته.
- ۲- عقل او بلوغ: په یونی او ماشوم حجج نشته.
- ۳- قدرت او استطاعت: قدرت او استطاعت په لاندي شیانو تتحقق مومني:
الف: د یوں روغوالی (صححت)، یعنی داسپی ناروغتیا ونه لري چې د سفر
مانځ ګرځی.

ب: د لارې د ټګ رانګ او خوراک مصارف باید ولري.

ج: د کور نه تر حج پورې لاره به په امن وي (امنیت).

د: که چېړي کووي نېټۍ د حج نیت کړي وي باید یوسسلمان محرم ورسه وي.

هـ: د حج کولو په وخت کې باید د حج مصارف په لاس کې ولري که چېړي د حج له موسم شخه ورسه پېښې پیدا شوې د دې کال حج ورباندي نشته او په راتلونکي کال کې به حج کوي.

۵- د حج د صحت شرطونه:

۱. اسلام.
۲. تعزیر او عقل.
۳. احرام.

۴. په مخصوصو ځایونو کې د بنسودل شویو عبادتونو اداکول، یعنې په عرفات د عرفې په ورج درېدل او د مسجد الحرام نه د زیارت طواف کړول، داسې نه چې د یو پرځای بل وکړي.
هـ. په خبيل وخت کې د بنسودل شویو عبادتونو کړول.

فعاليت

- زده کونکي دې پورتنې مطالب په انفرادي او یاګروې شکل د سوال او څوتاب په میټو د سره تکرار کړي.

اززونه

لاندی پوربستو ته ھواب وواياسېت:

۱. د حجج د وجوب شرطونه خو دي؟ په لندې دول ھې بيان کړئ.
۲. استقلاعت په خده شي تتحقق موسي؟ په لندې دول ھې ويکړئ.
۳. حجج خده حکم لري؟ دليل سره ھې وواياسېت.
لاندې خالي ځایونه په مناسبو ګلمو دک کړئ:
ا. حجج په لغعت کې او د فقہاو په اصطلاح کې
.....
۴. د حجج د صحت شرطونه عبارت دي له،،،،

پورتنۍ پوربستو ته په خپلو کتابچو کې څوابونه ويکړئ.

پوپکوسه لوست

د حج فرایض او اواجبات

بیت الله الحرام

۱- د حج فرایض دری دي:

- ۱- احرام.
- ۲- دزيرات طراف.
- ۳- په عرفات و دريبل.

۲- د حج واجبات:

- ۱- له سیقات نه د احرام تړل.
- ۲- په عرفات کې د لمر تر پریتو پوری تم کیدل.
- ۳- په مزادغه کې د لمر د راختلو پوری تم کیدل.
- ۴- د جمرا لټو و دشئيل.
- ۵- ذبح (دقان او مستعیت حاجي لپاره).
- ۶- سر د ویښتاناو حلاني او تصحیحه خپل وخت کې.
- ۷- د جمرا ترو د ویښتلو تقدیریم په حلق باندي.
- ۸- د اختر د ورځونه د فرضي طرافو نه تاخیرو.

۹- په صفا او سروه کې سمعی کول.

۱۰- د سمعی شروع له صفا نه،

۱۱- طواف وداع کول.

۱۲- د حجر اسود نه د طواف شروع کول.

۱۳- بنسی خواته طواف کول.

۱۴- په اوداسه طواف کول.

۱۵- د عورت پټول.

۱۶- له ممنوعه کارونو شخه ځان ساتل، لکه : د ګنډول مشویو جامو اغوسټیں، د سر پټول (دنارینه لپاره) د نوکانو خوڅول اود وینښتو تراشل او کمول.

۱۷- په سعی کې بايد لاندې کارونه مواعات شي:

۱- سعی (تک) به له صفا خخنه پیلوی.

۲- په صفا او سروه به پورته کېږي.

۳- د هرپه سعی په پیل کې به لاسونه پورته کوي سخ به قبلی ته کوي او تکبیر به وايي.

۴- د سعی په منځ کې به دعا کانې، تکبیرات، تسبیحات او تمہیلات وايي.

۵- سعی په له طواف شخه وروسته کوي.

۶- په اوداسه سره سعی کول سنت دي.

۷- د اختر شپه پټول په مزدلفه کې سنت دي.

۸- د مابنام او ماخوستن له مونځونه یوځای کول په یو آدان او افاست سره په مزدلفه کې سنت هي.

۹- د مزدلفي شخه د لوپيا په اندازه کانې او ګنجي راټپول سنت دي.

۱۰- زیات تکبیر، تسبیح، تمہیل، استغفار او په نېۍ اکرم صلی الله علیه وسلم درود ویل.

۱۱- آرام سره د مزدلفي نه مېني ته تلال.

۵- د جمره و پیشتل:

تولکي جمره دري دي:

ا-کبرى ياد عقبي جمره.

۳- وسطي جمره.

۴- صغرى جمره.

۶- د عقبي جمره و پیشتل:

دقعي د جمره موقعيت: د عقبي جمره د مني شخه مکي لور ته دريمه جمهه ده، او جمهه الکبرى هم بلکه کبوري.

دقعي جمره د پیشتل و خت: د عقبي جمره د پیشتل و خت د لوی اختر و رجی د سهار راخنلو شخه پيل او د یوlassمي و رجی د سپيده داغه پوري دام سوي، که چېري کوم حاجي له دې وخت شخه تا خير وکړم ورباندې لازمېږي.

غوره وخت لې د لمر ختنلو نه تر زواله پوري دې.

۳- درې واپو جمره و پیشتل د ذي الحجه په ۱۱-۱۲ او رخ باندې: د پیشتل و خت: په یېروسمه او درلسمه و رح باندې به یې د لمرله زوال شخه تر غزووه پوري پې و پیشتل سنت دې او د غروب شخه تر سهار ختنلو پوري هم جوازلي مګرد کراههيت سره.

دا ختريه څلورمه و رخ د جمره اټو پیشتل اختياري دي، او وخت لې د سبا د ختنلو شخه تر لمر پیشتل پوري خود زوال نه دېځکي پې و پیشتل مکروه دي.
مساله: په هر حلحي لازمه ده چې د اختر په دویمه او دريمه، درې واړه جهارات: (صفر)، وسطي او کبرى (واري).

۷- د جمره و پیشتل د صحت شرطونه:

۱- جمرى به یه هغه شې باندې ولې چې د ځمکي له جنس شخه وي لکه کافې، الوته.
۲- هره چمره به یه بیلوبیلو او کانهو ولې.
۳- کله چې درې واړه جمره ولې نو بايد په پیشتلو کې یې ترتیب مراءعت کړي، یعنې لومړي به صغري بیا به وسطي او په پاکي کې به کبرى جمهه ولې.

۸- د جمره و پیشتلو سنتونه:

ا- هغه کافې چې جمره په رباندې په پیشتل کېږي د نخود د داني په اندازه به وي.

- ۳- په جمرو باندې به ګوزار د ګوټو په سرنو نو کوي.
۴- د جمرو د ویشتلويه وخت کې به (بیکال السهم لبیک) نه ولې.
۵- اووه واهه کانې به د یو بل پسی پر له پسی ولې.
مسئله: که چیري کوم حاجي ناروغ وي او جمرو پخپله نشي وي شتلا دي دا ورته رواده چې
دده پرخای بل خروک جمرو ولې، مګر نائب باید لوړۍ د ځان لپاره او یا پې د بل لپاره
ولې.

- زده کونکي دې پورتني مطالب په انفرادي او یا ګروښې شکل د سوال او څواب په
میتند سره تکرار کړي.

ازدونه

- ۱- لاندې پښتنو ته څواب واپاسست.
الف: د حج واجبات خو دی؟ په لنه دوال پې بیان کړئ.
ب: یه سعی کې کوم امور باید مراعات شي؟
ج: چې مزداغي باندې دریلو سنتونه بیان کړئ.
دن د جمرو ویشنل شه وخت پېښږي؟ او خه وخت پاي، موسوي؟ لنه اشاره ورته وکړئ.
هـ: د یو پرخاک د بل جمرو ویشنل شه حکم لري؟
۲- لاندې صحیحو جملو ته (ص) او غلطو ته (خ) علامه کېږدئ.
الف: حاجي به د صفا او مروه ترسنځ سعی د طواف شخه وراندی کوي.)
ب: تولی جمرو دری دی.)

پورتنيو پښتنو ته په خپلوا کتابچوکې ځوابونه ولېکنی.

د دووه پنځوسم لوست

د حجج ډولونه

1- حجج یه دری ډوله دی:

- ۱- اقیران.
- ۲- تختی.
- ۳- افراد.

کوم یو پیدې کې غوره دی؟

په ترتیب سره د ټولو غوره قران ورپسی تښت او یا افراد دی.

لړوډی-قران:

د قران معنی: قران په لغت کې د دو شیانو نزدی کولو ته واي.

د حجج قران طریقہ:

کله چې قارن مکې ته ننوت خپله عمره سره خنډ عمری شخه ځان نه او باسې او په احرام کې پایي کېږي، کله چې د حجج مراسم د ذي الحجه په اتمه شروع شېي نو یا په همدي احرام کې نښۍ ته روان شېي او د فرضي حجج ننساک شروع کړي.
د قارن تکلیف نسبتاً معمتن او مغوره ته زیات وي، ځکه کم ترکمه د کوېږي وړئي نه چې عمره ې کړي ده تر اختر پوری باید په احرام کې پایي شېي.
په قارن باندې د شکر دم واجب دی، یعنې قارن به د الله جل جلاله د شکر په خاطر یو خاروی حلالووي.

دویهم- د تمنتی حجج

حجج په سفر کې د حجج او عمری ادا کولو ته (چې په پیلا یيلو احرام موږ بلندې وي) د تمنتی حجج واي.

د قوان او تمنتی حجج فرق:

معتنۍ لوږۍ احرام صروف د عمری لپاره تری، کله چې عمره خلاصه کړو نو خپل احرام لري کوي، او په عادي توګه خپل وخت تبروي، کله چې د حجج وخت ورسېږي بیا د دویهم

ڦل لپاره ڦنبل احرام تری. خوران د عمری او حج لپاره یو ڦل احرام تری، تر خوري چي حج خلاص کري نه وي تر هعنه وخته پوري په احرام کي پاڼي وي که مکي ته د حج د وخت نه يوه میاشت مخکي.

هم داخل شوی وي پيا هم د حج تر وخته پوري باید په احرام کي پاڼي شوي. يه سمتت باندی هم دم لازمي.

مفرد حج:

مفرد په لغت کي ڀوائي شوي ته واي. او په اصطلاح کي هعنه حج دی چي په هعنه کي ڀوائي د حج ڪولو احرام و ترل شي او عمره ونه کري.

په مفرد باندی دم نشته.

فالیت

زده گونکي دي د حج د اقسamo تقاوتونه په انفرادي او ڀاگرويي توګه بيان کري.

ازدونه

- لاندې پښتنو ته خواب و پايسست.
- 1- حج په خرو ډوله دی؟ وني پايسست.
- 2- قران څه معنی لري؟ او طریقه ېي بيان کري.
- 3- لاند صحیحو جملو ته د (ص) او غلطو ته دا (ن) نښه کړيدی.
- 4- قران د معناری؟ طریقه ېي بيان کري.
- 5- دم ٻوائي په ستمت حاجي واجب دی.
- 6- قران د عمری او حج پاره یو ڦل احرام تری ()

ڪورني دنده

پورتنيو سوالونو ته په خپلو ڪتابچو کي په ساده ڙبه خواروونه و پايسست.

دری پنځوسم لوست

د حجج مهفوظه مسایل

۱- د حلقي معنا:

د ویښتاناو خریل یاکلول حلقې بلل کړي، (یو اچي د نارښه لپاره)

۲- د تعصیر او کمولو معنا:

د سرهه د ویښتاناو کمولو تقصیر بلل کړي.

۳- طواف الوداع:

دا هغه طواف دی چې حاجیان ېې د مکې نه د وتلو په وخت کې د وداع
(رضختي) په نیت سره کړي.

دې ته طواف صدر هم واي، دا طواف په هغه حاجي واجب دی چې له اطرافو
شخنه راغلی وي او د مکې په اوسيډونکي باندې نشته.

۴- د طواف الوداع سقوط:

طواف الوداع د معذورو بنسخو څخه ساقطپږي.

فعالیت

- زده کونکي دې پورتنې مطالب په انفرادی او یا ګروپي شکل د سوال او
خواب په میتود سرهه تکرار کړي.

ارزوونه

لاندی پوښتو ته ځواړونه وړائې:

۱. حلقو او تقصیر شه معنا لري تعریف یې کړئ؟
۲. د طواف الوداع بل نوم څه دی په چا واجب او کله ساقطیری؟
۳. د حجج سنتونه څو دي په لنډه دول یې بیان کړئ؟
۴. د حجج ادبونه څو دي په تفصیل سره یې بیان کړئ؟

پورتنيو پوښتنو ته په خپلو کتابچو کې ځواړونه ولیکۍ.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library